

2025/1710

5.8.2025

DOPORUČENÍ KOMISE (EU) 2025/1710**ze dne 30. července 2025****o dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 292 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 5. ledna 2023 vstoupila v platnost směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ⁽¹⁾. Tato směrnice posiluje a modernizuje požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti prostřednictvím úprav směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU, ⁽²⁾ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, ⁽³⁾ směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ⁽⁵⁾.
- (2) Směrnice (EU) 2022/2464 je důležitým prvkem Zelené dohody pro Evropu ⁽⁶⁾ a akčního plánu pro udržitelné financování ⁽⁷⁾. Cílem této směrnice je zajistit, aby investoři měli k dispozici informace, které potřebují k pochopení a řízení rizik, jimž jsou podniky, do nichž se investuje, vystaveny v souvislosti se změnou klimatu a dalšími otázkami udržitelnosti. Uvedená směrnice má rovněž zajistit, aby investoři a jiné zúčastněné strany disponovali potřebnými informacemi o dopadech podniků na lidi a životní prostředí.
- (3) Směrnice (EU) 2022/2464 vyžaduje, aby velké podniky, mateřské podniky velké skupiny a podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu v Unii (s výjimkou mikropodniků) podávaly zprávy o udržitelnosti podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti. Článek 29b uvedené směrnice vyžaduje, aby Komise přijala tyto standardy prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci s přihlédnutím k technickému poradenství poskytovanému skupinou EFRAG. Dne 31. července 2023 přijala Komise prostřednictvím nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772 ⁽⁸⁾ první soubor evropských standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti (ESRS).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/56/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 196, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/56/oj>).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/537/oj>).

⁽⁶⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zelená dohoda pro Evropu, Brusel, 11.12.2019, COM(2019) 640 final.

⁽⁷⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Akční plán: Financování udržitelného růstu, Brusel, 8.3.2018, COM(2018) 97 final.

⁽⁸⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772 ze dne 31. července 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU, pokud jde o standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti (Úř. věst. L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

- (4) Směrnice (EU) 2022/2464 umožňuje malým a středním podnikům, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii (kótované malé a střední podniky), aby místo s využitím úplného souboru ESRS podávaly zprávy pomocí samostatného a mírnějšího, přiměřeného souboru standardů. Tato směrnice neukládá žádné povinné požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti malým a středním podnikům, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Unii (nekótované malé a střední podniky).
- (5) Směrnice (EU) 2022/2464 vyžaduje, aby podniky, na které se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, podávaly zprávy o hodnotovém řetězci v rozsahu nezbytném pro pochopení jejich dopadů, rizik a příležitostí souvisejících s udržitelností. Požadavek na podávání zpráv s informacemi o hodnotovém řetězci může vyvolat účinek přenosu zátěže, kdy podniky podléhající požadavkům na podávání zpráv požadují informace o udržitelnosti od podniků ve svém hodnotovém řetězci. To může vést k další zátěži pro malé a střední podniky v hodnotovém řetězci větších podniků, a to i v případě, že se na ně samotné nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti, jako je tomu v případě nekótovaných malých a středních podniků. Kromě samotné směrnice (EU) 2022/2464 mohou účinek přenosu zátěže způsobit i další faktory. Mnoho podniků například požaduje informace o udržitelnosti od podniků ve svých hodnotových řetězcích, aby mohly lépe pochopit a řídit svá rizika, dopady nebo příležitosti související s udržitelností, nebo aby splnily jiné právní požadavky, než které jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2022/2464, včetně požadavků na náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1760 ⁽⁹⁾.
- (6) Aby směrnice (EU) 2022/2464 omezila účinek přenosu zátěže na malé a střední podniky, stanovila tzv. strop hodnotového řetězce, podle něhož standardy ESRS nesmí obsahovat požadavky na podávání zpráv, které by od podniků vyžadovaly, aby od malých a středních podniků v jejich hodnotovém řetězci získávaly informace nad rámec informací, jež se mají zveřejňovat na základě přiměřeného standardu pro kótované malé a střední podniky.
- (7) Komise požádala skupinu EFRAG, aby nezávisle na standardu pro kótované malé a střední podniky stanoveném směrnicí (EU) 2022/2464 vypracovala samostatný, jednodušší standard pro dobrovolné použití nekótovanými malými a středními podniky. Dne 12. září 2023 zveřejnila Komise balíček opatření na pomoc malým a středním podnikům ⁽¹⁰⁾. V rámci opatření 14 tohoto balíčku se Komise zavázala zajistit, aby malé a střední podniky měly k dispozici jednoduchý a standardizovaný rámec pro podávání zpráv o environmentálních, sociálních a správních záležitostech, čímž by se pro malé a střední podniky vytvořily lepší příležitosti k získání zeleného financování, a tím by se usnadnil přechod k udržitelnému hospodářství. Tento standardizovaný rámec pro malé a střední podniky by rovněž omezil riziko, že požadavky na zveřejňování informací budou zatěžovat nekótované malé a střední podniky v hodnotovém řetězci podniků spadajících do oblasti působnosti směrnice (EU) 2022/2464.
- (8) Hlavním cílem tohoto dobrovolného standardu je pomoci podnikům, které nespádají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2022/2464, reagovat na žádosti o informace, které obdrží od finančních institucí, velkých podniků a dalších zúčastněných stran. Cílem tohoto dobrovolného standardu je omezit nutnost reakce malých a středních podniků na samostatné žádosti o informace od jednotlivých protistran pro účely podávání zpráv, náležité péče a řízení rizik nebo jiného využití informací o udržitelnosti. Kromě toho může dobrovolné podávání zpráv o udržitelnosti usnadnit přístup k udržitelnému financování a pomoci malým a středním podnikům lépe pochopit a sledovat vlastní výkonnost v oblasti udržitelnosti, a tím zvýšit svou odolnost a konkurenceschopnost.
- (9) Zásadním aspektem dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky je jeho přijetí na trhu, a to jak ze strany uživatelů (tj. přijetí ze strany obchodních a finančních partnerů, kteří tímto standardem nahradí své vlastní dotazníky a budou jej místo nich používat ke shromažďování údajů o udržitelnosti od malých a středních podniků), tak ze strany malých a středních podniků (tj. malé a střední podniky přijmou tento standard jako nástroj pro podávání zpráv).
- (10) Skupina EFRAG vypracovala návrh odborného doporučení k dobrovolnému standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro nekótované malé a střední podniky (nebo „VSME“) po důkladném a řádném procesu, který zahrnoval veřejnou konzultaci a testování návrhu standardu v praxi. Samotné malé a střední podniky a zamýšlení uživatelé vykazovaných informací vyjádřili podporu standardu VSME jako zjednodušenému nástroji pro podávání zpráv, který je důvěryhodnou náhradou za podstatnou část žádostí o informace, které banky a velké podniky často zasílají malým a středním podnikům ve svých hodnotových řetězcích. Skupina EFRAG předložila standard VSME Komisi v prosinci 2024.

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1760 ze dne 13. června 2024 o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti a o změně směrnice (EU) 2019/1937 a nařízení (EU) 2023/2859 (Úř. věst. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

⁽¹⁰⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Balíček opatření na pomoc malým a středním podnikům, Štrasburk, 12.9.2023, COM(2023) 535 final.

- (11) Standard VSME vypracovaný skupinou EFRAG se skládá ze základního modulu a komplexního modulu. Podávání zpráv podle základního modulu je předpokladem pro podávání zpráv podle komplexního modulu. Základní modul je popsán jako „cílový přístup“ pro mikropodniky. To znamená, že mikropodniky nemusí používat základní modul v celém rozsahu a mají možnost využívat pouze některé jeho části. Pro malé a střední podniky je základní modul popsán jako „minimální požadavek“ pro podávání zpráv podle daného standardu. Kromě základního modulu a komplexního modulu vypracovala skupina EFRAG také doplňující praktické pokyny, které mají malým a středním podnikům pomoci při provádění ustanovení samotného standardu. Základní a komplexní modul jsou obsaženy v příloze I tohoto doporučení a v příloze II jsou obsaženy doplňující praktické pokyny.
- (12) Dne 26. února 2025 přijala Komise návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti (zjednodušující balíček Omnibus ⁽¹⁾), v němž se mimo jiné navrhuje řada změn požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti zavedených směrnicí (EU) 2022/2464 a požadavků na náležitou péči v oblasti udržitelnosti uvedených ve směrnici (EU) 2024/1760.
- (13) Pokud jde o směrnici (EU) 2022/2464, Komise mimo jiné navrhuje snížit počet podniků, na které se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti. Podle návrhu Komise by se povinnost podávat zprávy o udržitelnosti nadále vztahovala pouze na velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci. Pro podniky do 1 000 zaměstnanců navrhuje Komise přijmout dobrovolný standard prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Takový dobrovolný standard by vycházel ze standardu VSME, který vypracovala skupina EFRAG.
- (14) Návrh zjednodušujícího balíčku Omnibus, pokud jde o směrnici (EU) 2022/2464, rovněž rozšiřuje a posiluje strop hodnotového řetězce. Podle tohoto návrhu by se strop hodnotového řetězce vztahoval přímo na podnik podávající zprávy namísto toho, aby byl pouze limitem pro to, co mohou standardy ESRS specifikovat. Chránil by všechny podniky, na které by se podle návrhů zjednodušujícího balíčku Omnibus již nevztahovaly články 19a a 29a směrnice 2013/34/EU (tj. podniky do 1 000 zaměstnanců), a nikoli pouze malé a střední podniky, jak je tomu v současnosti. Tento limit by byl rovněž definován dobrovolným standardem pro podávání zpráv pro podniky do 1 000 zaměstnanců, který Komise přijme prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci a který bude vycházet ze standardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG, jenž je předmětem tohoto doporučení. Návrh zjednodušujícího balíčku Omnibus navíc do směrnice (EU) 2024/1760 o náležitě péči podniků v oblasti udržitelnosti zavádí také strop hodnotového řetězce spojený se standardem VSME, i když s výhradou nezbytných výjimek, pokud jde o žádosti o informace týkající se mapování hodnotového řetězce. Proto se obsah budoucího dobrovolného standardu pro podávání zpráv pro podniky do 1 000 zaměstnanců může od současného doporučení lišit. Zmocnění Komise k přijetí tohoto standardu prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci a načasování takového přijetí závisí na uzavření jednání mezi spolunormotvůrci o návrhu zjednodušujícího balíčku Omnibus.
- (15) Toto doporučení se přijímá v návaznosti na balíček opatření na pomoc malým a středním podnikům z roku 2023 a strategii pro jednotný trh z roku 2025. Představuje přechodné řešení, které má uspokojit poptávku trhu do doby, než bude přijat dobrovolný standard založený na standardu VSME vypracovaném skupinou EFRAG prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci v rámci návrhu zjednodušujícího balíčku Omnibus, jehož načasování bude záviset na tempu a uzavření jednání mezi spolunormotvůrci. Mezitím je i nadále naléhavé a nezbytné pomoci malým a středním podnikům reagovat na žádosti o informace, které již nyní dostávají od finančních institucí, velkých společností a dalších zúčastněných stran. Komise může poskytnout trhu vodítko, a tím snížit administrativní zátěž pro malé a střední podniky a další zúčastněné strany tím, že bude malé a střední podniky vybízet ke zveřejňování informací o udržitelnosti pomocí standardu VSME, který vypracovala skupina EFRAG, a že bude vybízet ty, kdo od malých a středních podniků požadují informace o udržitelnosti, aby tento standard využívali v maximální možné míře.
- (16) Tímto doporučením Komise doporučuje, aby nekótované malé a střední podniky a mikropodniky, které chtějí dobrovolně podávat zprávy o udržitelnosti, postupovaly v souladu se standardem VSME, který vypracovala skupina EFRAG. Za tímto účelem se používání vlastních prohlášení nekótovanými malými a středními podniky a mikropodniky považuje za přiměřené. To znamená, že neexistuje povinnost poskytnout ujištění o informacích vykazovaných nekótovanými malými a středními podniky a že postačí vlastní prohlášení daného malého nebo středního podniku. Nekótované malé a střední podniky a mikropodniky mohou využít rovněž praktické pokyny vypracované skupinou EFRAG, které jsou připojeny k dobrovolnému standardu a usnadňují jeho praktické uplatňování.

⁽¹⁾ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti, Brusel, 26.2.2025, COM(2025) 81 final.

- (17) Komise vyzývá velké podniky a finanční zprostředkovatele, aby při spolupráci s malými a středními podniky uplatňovali zásadu proporcionality a byli zdrženliví při vyžadování informací od partnerů v hodnotovém řetězci z řad malých a středních podniků.⁽¹²⁾ Po přijetí tohoto doporučení by velké podniky a finanční zprostředkovatelé měli tyto žádosti pokud možno omezit na informace, které jsou v souladu se zveřejňovanými informacemi obsaženými ve standardu VSME.
- (18) Členské státy hrají důležitou roli rovněž při zvyšování povědomí o standardu VSME a podpoře jeho využívání, aby se usnadnilo snižování zátěže a zefektivnily informace, jež musí malé a střední podniky poskytovat v rámci různých žádostí, které dostávají. V souladu s cílem zelené a digitální transformace malých a středních podniků je důležité využívat digitální řešení a nástroje, které malým a středním podnikům usnadní podávání zpráv o udržitelnosti. Za tímto účelem Komise zkoumá možnost využití elektronické fakturace k automatickému získávání příslušných údajů pro podávání zpráv o udržitelnosti v souladu se standardem VSME uvedeným v příloze I. Komise rovněž zahájila stěžejní projekt Nástroje pro technickou podporu (TSI) na rok 2025 „Zlepšení podávání zpráv o udržitelnosti pro podniky“, jehož cílem je poskytnout členským státům technickou pomoc při rozvoji digitální podpory a budování kapacit na vnitrostátní úrovni pro podávání zpráv podniků o udržitelnosti.
- (19) V budoucnu mohou mít malé podniky zájem veřejně zpřístupňovat své informace o udržitelnosti na jednotném evropském přístupovém místě (ESAP), aby se staly viditelnějšími pro potenciální investory, a tím rozšířily a diverzifikovaly možnosti financování. Za tímto účelem by malé podniky musely poskytovat určitá metadata a při předkládání těchto informací používat určitý formát.
- (20) Pro účely poskytování udržitelných úvěrů nebo uskutečňování udržitelných investic mohou věřitelé nebo investoři po malých a středních podnicích požadovat jiné typy informací o udržitelnosti, než které jsou uvedeny ve standardu VSME. Komise samostatně naváže na závazek přijatý v balíčku opatření na pomoc malým a středním podnikům, který se týká rozšíření udržitelného financování pro malé a střední podniky, a to i na základě zprávy platformy pro udržitelné financování o zefektivnění udržitelného financování pro malé a střední podniky a na základě stávajících rámců, jako je například dokument o případu použití záruky udržitelnosti v rámci programu InvestEU a nástroj Green Checker Evropské investiční banky.
- (21) Dobrovolným standardem pro podávání zpráv o udržitelnosti stanoveným v příloze I nejsou dotčeny povinnosti podniků podávat zprávy vyplývající z jiných právních předpisů Unie,

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

Definice:

Pro účely tohoto doporučení se rozumí:

- 1) „malými a středními podniky“ podniky uvedené v čl. 3 odst. 2 a v čl. 3 odst. 3 směrnice 2013/34/EU;
- 2) „mikropodnikem“ podnik uvedený v čl. 3 odst. 1 směrnice 2013/34/EU;
- 3) „účastníkem finančního trhu“:
 - a) pojišťovna, která poskytuje pojistný produkt s investiční složkou;
 - b) investiční podnik, který poskytuje správu portfolia;
 - c) instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění (IZPP);
 - d) tvůrce penzijního produktu;
 - e) správce alternativních investičních fondů;
 - f) poskytovatel panevropského osobního penzijního produktu (PEPP);

⁽¹²⁾ Doporučení Komise (EU) 2023/1425 ze dne 27. června 2023 o usnadnění financování přechodu k udržitelnému hospodářství (Úř. věst. L 174, 7.7.2023, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/1425/oj>).

- g) správce kvalifikovaného fondu rizikového kapitálu registrovaný v souladu s článkem 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ⁽¹³⁾;
 - h) správce kvalifikovaného fondu sociálního podnikání registrovaný v souladu s článkem 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ⁽¹⁴⁾;
 - i) správcovská společnost subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (správcovská společnost SKIPCP);
- 4) „pojišťovnou“ pojišťovna povolená v souladu s článkem 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ⁽¹⁵⁾;
- 5) „finanční institucí“ finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁶⁾.

Doporučení malým a středním podnikům:

1. Komise doporučuje, aby nekótované malé a střední podniky a mikropodniky, které chtějí dobrovolně podávat zprávy o udržitelnosti, postupovaly v souladu s dobrovolným standardem pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedeným v příloze I.
2. Dobrovolný standard pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedený v příloze I mohou používat také malé a střední podniky a mikropodniky ve třetích zemích, které chtějí poskytovat informace o udržitelnosti na dobrovolném základě.
3. Podniky, které používají standard pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedený v příloze I dobrovolně, mohou využít rovněž praktické pokyny uvedené v příloze II.

Doporučení finančním institucím, účastníkům finančního trhu, pojišťovnám, úvěrovým institucím a dalším podnikům, které požadují informace o udržitelnosti od malých a středních podniků:

4. Pokud podniky, na které se vztahují požadavky stanovené v člancích 19a a 29a směrnice 2013/34/EU, potřebují informace o udržitelnosti od malých a středních podniků v jejich hodnotových řetězcích pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, Komise doporučuje, aby své žádosti o tyto informace pokud možno omezily na informace poskytované podle dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedeného v příloze I tohoto doporučení.
5. Pokud finanční instituce, účastníci finančního trhu, pojišťovny a úvěrové instituce potřebují informace o udržitelnosti od malých a středních podniků, Komise doporučuje, aby své žádosti o tyto informace pokud možno omezily na informace poskytované podle dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedeného v příloze I.

Doporučení členským státům:

6. Komise doporučuje, aby členské státy zvyšovaly povědomí malých a středních podniků o výhodách dobrovolného podávání zpráv o udržitelnosti v souladu se standardem uvedeným v příloze I.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 345/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech rizikového kapitálu (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/345/oj>).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 346/2013 ze dne 17. dubna 2013 o evropských fondech sociálního podnikání (Úř. věst. L 115, 25.4.2013, s. 18, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/346/oj>).

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (přepracované znění) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

7. Komise doporučuje, aby členské státy přijaly vhodná opatření na vnitrostátní úrovni na podporu provádění a přijetí dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky uvedeného v příloze I.
8. Komise doporučuje, aby členské státy rovněž přijaly vhodná opatření na vnitrostátní úrovni s cílem podpořit subjekty uvedené v bodech 4 a 5, aby své žádosti o informace o udržitelnosti, které mají být použity pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, adresované malým a středním podnikům a mikropodnikům, pokud možno omezily na informace poskytované podle dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedeného v příloze I.
9. Komise doporučuje, aby členské státy přijaly vhodná opatření na podporu automatické digitalizace podávání zpráv o udržitelnosti malých a středních podniků na základě standardu uvedeného v příloze I, a umožnily tak účinnou výměnu údajů, která respektuje vlastnictví údajů malých a středních podniků.

V Bruselu dne 30. července 2025.

Za Komisi
Maria Luís ALBUQUERQUE
členka Komise

PŘÍLOHA I

Obsah

	<i>Strana</i>
Cíl tohoto standardu a podniky, na které se vztahuje	2
Struktura tohoto standardu	3
Zásady pro přípravu zprávy o udržitelnosti (základní a komplexní modul)	4
Základní modul	6
Základní modul – obecné informace	6
B1 – Základ pro přípravu	12
B2 – Postupy, politiky a budoucí iniciativy pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství	12
Základní modul – environmentální ukazatele	7
B3 – Energie a emise skleníkových plynů	13
B4 – Znečištění ovzduší, vody a půdy	13
B5 – Biologická rozmanitost	13
B6 – Voda	14
B7 – Využívání zdrojů, oběhové hospodářství a nakládání s odpady	14
Základní modul – sociální ukazatele	8
B8 – Pracovní síla – obecné charakteristiky	14
B9 – Pracovní síla – zdraví a bezpečnost	14
B10 – Pracovní síla – odměňování, kolektivní vyjednávání a odborná příprava	14
Základní modul – ukazatele správy a řízení	8
B11 – Odsouzení a pokuty za korupci a úplatkářství	15
Komplexní modul	10
Komplexní modul – obecné informace	10
C1 – Strategie: obchodní model a udržitelnost – související iniciativy	15
C2 – Popis postupů, politik a budoucích iniciativ pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství	15
Komplexní modul – environmentální ukazatele	10
Zohlednění při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů v rámci zveřejňovaných informací B3 (základní modul)	10
C3 – Cíle snižování emisí skleníkových plynů a klimatická transformace	16
C4 – Klimatická rizika	16
Komplexní modul – sociální ukazatele	11
C5 – Další (obecné) charakteristiky pracovní síly	17
C6 – Další informace o vlastní pracovní síle – politiky a postupy v oblasti lidských práv	17
C7 – Závažné negativní incidenty v oblasti lidských práv	17

Komplexní modul – ukazatele správy a řízení	12
C8 – Příjmy z některých činností a vyloučení z referenčních hodnot EU	17
C9 – Poměr genderové diverzity ve správním orgánu	18
Dodatek A: Definice pojmů	13
Dodatek B: Seznam možných otázek udržitelnosti	20
Dodatek C: Základní informace pro účastníky finančního trhu, kteří jsou uživateli informací vytvořených na základě tohoto standardu (sladění s ostatními předpisy EU)	23

Cíl tohoto standardu a podniky, na které se vztahuje

1. Cílem tohoto dobrovolného standardu je podpořit mikropodniky a malé a střední podniky při:
 - a) poskytování informací, které pomohou uspokojit potřeby velkých podniků, které od svých dodavatelů požadují informace o udržitelnosti, týkající se údajů;
 - b) poskytování informací, které pomohou uspokojit potřeby bank a investorů týkající se údajů, a tím pomohou podnikům v přístupu k financování;
 - c) zlepšování řízení otázek udržitelnosti, kterým čelí, tj. environmentálních a sociálních problémů, jako je například znečištění a zdraví a bezpečnost pracovníků. To podpoří jejich konkurenceschopný růst a zvýší jejich odolnost v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu; a
 - d) přispívání k udržitelnějšímu hospodářství podporujícím začlenění.
2. Tento standard je dobrovolný. Vztahuje se na podniky ⁽¹⁾, jejichž cenné papíry nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu v Evropské unii (tj. podniky, které nejsou kótované). [Článek 3 směrnice 2013/34/EU] definuje tři kategorie malých a středních podniků na základě jejich bilanční sumy, čistého obratu a průměrného počtu **zaměstnanců** během účetního období.
 - a) Podnik je mikropodnikem, pokud nepřekračuje dvě z následujících prahových hodnot:
 - i. bilanční suma ve výši 450 000 EUR;
 - ii. čistý obrat ve výši 900 000 EUR a
 - iii. v průměru 10 zaměstnanců.
 - b) Podnik je malým podnikem, pokud nepřekračuje dvě z následujících prahových hodnot:
 - i. bilanční suma ve výši 5 milionů EUR;
 - ii. čistý obrat ve výši 10 milionů EUR a
 - iii. v průměru 50 zaměstnanců.
 - c) Podnik je středním podnikem, pokud nepřekračuje dvě z následujících prahových hodnot:
 - i. bilanční suma ve výši 25 milionů EUR;
 - ii. čistý obrat ve výši 50 milionů EUR a
 - iii. v průměru 250 zaměstnanců.
3. Tyto podniky nespádají do oblasti působnosti směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD), ale doporučuje se jim, aby tento standard používaly. Tento standard se zabývá stejnými otázkami udržitelnosti jako evropské standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti (ESRS) pro velké podniky. Je však přiměřený, a proto zohledňuje základní charakteristiky mikropodniků a malých a středních podniků. Mikropodniky mají možnost využívat pouze některé části tohoto standardu, jak je zdůrazněno v bodě 5 písm. a).
4. Při přípravě tohoto standardu byl při definování přiměřených požadavků pečlivě zvažován soulad se standardy ESRS pro velké podniky. Tento standard nemá na rozdíl od standardů ESRS pro velké podniky žádnou právní závaznost.

Struktura tohoto standardu

5. Tento standard má dva moduly, které může podnik použít pro přípravu zprávy o udržitelnosti:
 - a) **základní modul:** zveřejňované informace B1 a B2 a základní ukazatele (B3 až B11). Tento modul je cílovým přístupem pro mikropodniky a představuje minimální požadavek pro ostatní podniky; a

⁽¹⁾ Zahrnuje to osoby samostatně výdělečně činné, podniky nezapsané v obchodním rejstříku a kótované mikropodniky.

- b) **komplexní modul:** tento modul stanoví datové body navíc ke zveřejňovaným informacím B1–B11, které budou pravděpodobně vyžadovány bankami, investory a podnikovými klienty daného podniku nad rámec základního modulu.

Bod 24 níže ilustruje dostupné možnosti pro přípravu zprávy o udržitelnosti s využitím tohoto standardu přijetím jednoho nebo více těchto modulů. Jakmile je modul jednou zvolen, je třeba ho dodržet v celém rozsahu (s flexibilitou povolenou podle bodu 22); každá zveřejňovaná položka se však uvede pouze tehdy, pokud se vztahuje na konkrétní okolnosti daného podniku.

6. Použití základního modulu je předpokladem pro použití komplexního modulu.
7. Dodatek A *Definice pojmů* obsahuje definice pojmů použitých v tomto standardu. Ve standardu VSME jsou pojmy, které jsou definovány v glosáři definic (dodatek A), vyznačeny **tučnou kurzívou**, s výjimkou případů, kdy je definovaný pojem použit v jednom bodě více než jednou.

Zásady pro přípravu zprávy o udržitelnosti (základní a komplexní modul)

Dodržování tohoto standardu

8. Tento standard stanoví požadavky, které podniku umožňují poskytovat relevantní informace:
- a) o tom, jaký má a pravděpodobně bude mít pozitivní nebo negativní **dopad** na lidi nebo životní prostředí v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu, a
 - b) o tom, jak environmentální a sociální otázky ovlivnily nebo pravděpodobně ovlivní jeho finanční pozici, výkonnost a peněžní toky v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu.
9. Podnik podává relevantní, věrné, srovnatelné, srozumitelné a ověřitelné informace.
10. V závislosti na typu činností, které podnik vykonává, je vhodné zahrnout dodatečné informace (ukazatele a/nebo popisné informace), které nejsou obsaženy v tomto standardu, s cílem zveřejnit informace o otázkách udržitelnosti, které jsou v odvětví daného podniku běžné (tj. s nimiž se podniky nebo subjekty působící v určitém odvětví nebo oboru obvykle setkávají) nebo které jsou pro daný podnik specifické, neboť to podporuje přípravu relevantních, věrných, srovnatelných, srozumitelných a ověřitelných informací. To zahrnuje zohlednění informací o emisích skleníkových plynů rámce 3 (viz body 50 až 53 tohoto standardu). V dodatku B je uveden seznam možných otázek udržitelnosti.
11. Podnik může v případě potřeby doplnit ukazatele ze základního a komplexního modulu o další kvalitativní a/nebo kvantitativní informace v souladu s bodem 10 výše.

Srovnávací informace

12. Podnik vykazuje srovnávací informace ve vztahu k předchozímu roku s výjimkou ukazatelů zveřejňovaných poprvé. Podnik vykazuje srovnávací informace od druhého roku podávání zpráv.

Zásada použitelnosti

13. Některá zveřejnění se vztahují pouze na konkrétní okolnosti^(*). Platí zejména to, že v pokynech uvedených v každém zveřejnění jsou specifikovány tyto okolnosti a informace, o nichž má být podána zpráva pouze tehdy, považuje-li je podnik za „použitelné“. Pokud je některá z těchto informací vynechána, předpokládá se, že použitelná není.

^(*) Například zákonná povinnost zveřejňovat konkrétní informace nebo dobrovolné zveřejňování konkrétních informací, k němuž již dochází prostřednictvím systému environmentálního řízení.

Zahrnutí dceřiných podniků do vykazovaných údajů

14. Pokud je podnik mateřskou společností skupiny, doporučuje se, aby svou zprávu o udržitelnosti vypracovával na konsolidovaném základě, včetně informací od svých dceřiných podniků.
15. Pokud mateřský podnik vypracoval zprávu o udržitelnosti na konsolidovaném základě, včetně informací od svých dceřiných podniků, jsou tyto dceřiné podniky od povinnosti podávat zprávy osvobozeny.

Načasování a umístění zprávy o udržitelnosti

16. Pokud je zpráva o udržitelnosti vypracována pro potřeby velkých podniků nebo bank, které vyžadují každoroční aktualizaci, vypracovává se každoročně. Pokud podnik sestavuje účetní závěrku, musí být zpráva o udržitelnosti vypracována za období, které je shodné s obdobím sestavení účetní závěrky. Pokud se konkrétní datové body oproti předchozímu vykazovanému roku nezměnily, může podnik uvést, že nedošlo k žádným změnám, a odkázat na informace poskytnuté pro daný datový bod ve zprávě za předchozí rok.
17. Primární funkcí této zprávy je informovat současné nebo potenciální obchodní partnery. Podnik se může rozhodnout, že svou zprávu o udržitelnosti zpřístupní veřejnosti. V takovém případě může podnik předložit zprávu o udržitelnosti v samostatné části zprávy vedení podniku, pokud takovou zprávu má. V opačném případě může podnik předložit zprávu o udržitelnosti jako samostatný dokument.
18. Aby podnik nezveřejňoval tytéž informace dvakrát, může ve své zprávě o udržitelnosti odkazovat na informace zveřejněné v jiných dokumentech, které jsou přístupné současně se zprávou o udržitelnosti ⁽³⁾.

Utajované a citlivé informace

19. Pokud poskytování informací podle tohoto standardu vyžaduje zveřejnění **utajovaných** nebo **citlivých informací**, může podnik tyto informace vynechat. Pokud se podnik rozhodne tyto informace vynechat, uvede tuto skutečnost u zveřejňovaných informací B1 (viz bod 24).

Soulad a propojení s informacemi zveřejňovanými v účetní závěrce

20. Pokud podnik sestavuje také účetní závěrku, musí informace uvedené ve zprávě o udržitelnosti podle tohoto standardu:
 - a) být v souladu s tím, co je vykázáno v účetní závěrce za stejné období, a
 - b) být prezentovány způsobem, který usnadňuje pochopení existujících propojení s informacemi vykázanými v účetní závěrce, například pomocí vhodných křížových odkazů.

Základní modul

21. Podnik podává zprávy o environmentálních a sociálních otázkách a otázkách **chování podniků** (společně „otázky udržitelnosti“) zveřejněním informací B1 až B11 uvedených níže.
22. Pokud chce podnik poskytnout komplexnější informace, může do zveřejněných informací integrovat rovněž ukazatele požadované v rámci B1 až B11, které vybere z komplexního modulu.

⁽³⁾ V budoucí verzi online nástroje standardu VSME může podnik v případě potřeby odkazovat na informace zveřejněné v jiných dokumentech než ve zprávě o udržitelnosti, a to pomocí uvedení údajů ve formě odkazu. Takový odkaz se uvádí jako číslo stránky příslušného zdroje, pokud je v dané verzi online nástroje zpřístupněn také zdrojový dokument ve formátu PDF.

23. Další pokyny ke zveřejňování informací B1 až B11 jsou k dispozici v bodech 1 až 144 přílohy II tohoto doporučení.

ZÁKLADNÍ MODUL – OBECNÉ INFORMACE

B1 – Základ pro přípravu

24. Podnik zveřejní:

- a) kterou z následujících možností zvolil:
 - i. MOŽNOST A: základní modul (pouze), nebo
 - ii. MOŽNOST B: základní modul a komplexní modul;
- b) je-li to relevantní, které informace podnik vynechal, protože jsou považovány za **utajované** nebo **citlivé** (viz bod 19);
- c) zda byla zpráva o udržitelnosti vypracována na individuálním základě (tj. zpráva se omezuje pouze na informace o podniku), nebo na konsolidovaném základě (tj. zpráva zahrnuje informace o podniku a jeho dceřiných podnicích);
- d) v případě konsolidované zprávy o udržitelnosti seznam dceřiných podniků uvedených ve zprávě, včetně adresy jejich sídla (*), a
- e) tyto informace:
 - i. právní formu daného podniku;
 - ii. kód(y) odvětvové klasifikace NACE;
 - iii. velikost rozvahy (celková aktiva v peněžních jednotkách);
 - iv. obrát (v peněžních jednotkách);
 - v. počet **zaměstnanců** jako počet osob nebo v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku;
 - vi. zemi hlavní činnosti a umístění významných aktiv a
 - vii. geolokaci vlastněných, pronajatých nebo spravovaných **míst**.

25. Pokud podnik získal nějakou certifikaci nebo značku související s udržitelností, uveďte jejich stručný popis (včetně případných údajů o vydavateli certifikace nebo značky, data a hodnocení).

B2 – Postupy, politiky a budoucí iniciativy pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství

26. Pokud podnik zavedl konkrétní postupy, politiky nebo budoucí iniciativy pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství, tuto skutečnost uveďte. Podnik uveďte, zda má zavedeny:
- a) postupy. Postupy v této souvislosti mohou zahrnovat například snahu o snížení spotřeby vody a elektřiny v podniku, o snížení emisí skleníkových plynů nebo prevenci znečištění, a rovněž iniciativy na zlepšení bezpečnosti výrobků, jakož i současné iniciativy na zlepšení pracovních podmínek a rovného zacházení na pracovišti, **školení** zaměstnanců podniku v oblasti udržitelnosti a partnerství související s projekty v oblasti udržitelnosti;
 - b) **politiky** týkající se otázek udržitelnosti, u nichž rovněž uveďte, zda jsou veřejně dostupné, a případné samostatné environmentální, sociální nebo správní politiky pro řešení otázek udržitelnosti;
 - c) jakékoli budoucí iniciativy nebo výhledové plány týkající se otázek udržitelnosti, které provádí, a
 - d) **cíle** pro sledování provádění **politik** a pokroku dosaženého při plnění těchto cílů.

(*) Adresa sídla je oficiální adresa podniku.

27. Tyto postupy, politiky a budoucí iniciativy zahrnují činnosti, které podnik provádí za účelem snížení svých negativních **dopadů** a zvýšení svých pozitivních dopadů na lidi a životní prostředí s cílem přispět k udržitelnějšímu hospodářství. Dodatek B obsahuje seznam možných otázek udržitelnosti, které by mohly být do tohoto zveřejnění zahrnuty. Podnik může při vykazování těchto informací použít šablonu uvedenou v bodě 14 přílohy II tohoto doporučení.
28. Pokud podnik rovněž podává zprávu za použití komplexního modulu, doplní informace poskytnuté v rámci B2 o datové body uvedené v rámci C2.

ZÁKLADNÍ MODUL – ENVIRONMENTÁLNÍ UKAZATELE

B3 – Energie a emise skleníkových plynů

29. Podnik zveřejní svou celkovou spotřebu energie v MWh v členění podle níže uvedené tabulky, pokud je schopen získat informace nezbytné pro poskytnutí takového členění:

	Z obnovitelných zdrojů	Z neobnovitelných zdrojů	Celkem
Elektřina (podle vyúčtování za služby)			
Paliva			

30. Podnik zveřejní své odhadované **hrubé emise skleníkových plynů** v tunách ekvivalentu CO₂ (tCO₂eq) s přihlédnutím k obsahu dokumentu „GHG Protocol Corporate Standard“ (verze z roku 2004), včetně:
- emisí skleníkových plynů rámce 1 v tCO₂eq (z vlastních nebo kontrolovaných zdrojů) a
 - emisí rámce 2 založených na lokalitě** v tCO₂eq (tj. emisí z výroby nakoupené energie, jako je elektřina, teplo, pára nebo chlad).
31. Podnik zveřejní svou intenzitu emisí skleníkových plynů vypočtenou vydělením „**hrubých emisí skleníkových plynů**“ zveřejněných podle bodu 30 „obratem (v peněžních jednotkách)“ zveřejněným podle bodu 24 písm. e) podbodu iv) ⁽³⁾.

B4 – Znečištění ovzduší, vody a půdy

32. Pokud podnik musí již nyní podle zákona nebo jiných vnitrostátních předpisů podávat příslušným orgánům zprávy o svých emisích znečišťujících látek nebo pokud o nich podává zprávy dobrovolně podle systému environmentálního řízení, zveřejní, jaké znečišťující látky vypouští do ovzduší, vody a půdy při vlastní provozní činnosti, s uvedením příslušného množství pro každou znečišťující látku. Pokud jsou tyto informace již veřejně dostupné, může podnik alternativně odkázat na dokument, kde jsou uvedeny, například uvedením příslušného odkazu URL nebo vložení hypertextového odkazu.

B5 – Biologická rozmanitost

33. Podnik zveřejní počet a plochu (v hektarech nebo m²) **míst**, která vlastní, má pronajatá nebo spravuje v **oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti** nebo **v její blízkosti**.
34. Podnik může zveřejnit ukazatele týkající se **využívání půdy** (v hektarech nebo m²):
- celkové využití půdy;
 - celkovou zakrytou plochu;
 - celkovou **přírodně orientovanou plochu** v rámci místa a
 - celkovou **přírodně orientovanou plochu** mimo dané místo.

⁽³⁾ V budoucí verzi online nástroje standardu VSME bude tato hodnota vypočítána automaticky.

B6 – **Voda**

35. Podnik zveřejní celkový **odběr vody**, tj. množství vody odebrané v rámci hranic organizace (nebo zařízení); kromě toho podnik samostatně uvede množství odebrané vody v **místech**, která se nacházejí v oblastech s vysokým vodním stresem.
36. Pokud má podnik zavedeny výrobní procesy, které významně spotřebovávají vodu (např. procesy zahrnující tepelnou energii, jako je sušení nebo výroba elektřiny, výroba zboží, zemědělské zavlažování atd.), zveřejní svou **spotřebu vody** vypočtenou jako rozdíl mezi **odběrem vody** a vypouštěním vody z výrobních procesů.

B7 – **Využívání zdrojů, oběhové hospodářství a nakládání s odpady**

37. Podnik zveřejní, zda uplatňuje **zásady oběhového hospodářství**, a pokud ano, jak tyto zásady uplatňuje.
38. Podnik zveřejní:
- a) celkovou roční produkci odpadu v členění podle druhů (nebezpečný odpad a jiný než nebezpečný odpad);
 - b) celkový roční objem odpadu určeného k **recyklaci** nebo opětovnému použití a
 - c) pokud podnik působí v odvětví, které využívá významné materiálové toky (například výroba, stavebnictví, obaly nebo jiné), roční hmotnostní tok příslušných použitých materiálů.

ZÁKLADNÍ MODUL – SOCIÁLNÍ UKAZATELE

B8 – **Pracovní síla – obecné charakteristiky**

39. Podnik zveřejní počet **zaměstnanců** jako počet osob nebo v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku pro následující ukazatele:
- a) typ pracovní smlouvy (na dobu určitou nebo neurčitou);
 - b) pohlaví a
 - c) zemi, pro niž platí pracovní smlouva, pokud podnik působí ve více než jedné zemi.
40. Pokud podnik zaměstnává 50 a více **zaměstnanců**, zveřejní míru fluktuace zaměstnanců za vykazované období.

B9 – **Pracovní síla – zdraví a bezpečnost**

41. Podnik zveřejní následující informace týkající se jeho **zaměstnanců**:
- a) počet a míru **pracovních úrazů**, **o nichž je třeba vést záznamy**, a
 - b) počet úmrtí v důsledku pracovních úrazů a nemocí souvisejících s prací.

B10 – **Pracovní síla – odměňování, kolektivní vyjednávání a odborná příprava**

42. Podnik zveřejní:
- a) zda **zaměstnanci** pobírají **odměnu**, která je stejná nebo vyšší než platná minimální **mzda** pro zemi, o které podává zprávu, stanovená přímo vnitrostátním zákonem o minimální mzdě nebo prostřednictvím **kolektivní smlouvy**;
 - b) procentní rozdíl v **odměňování žen a mužů**. Podnik může toto zveřejnění vynechat, pokud je počet jeho zaměstnanců (vyjádřený jako počet osob) nižší než 150, přičemž tato hranice bude od 7. června 2031 snížena na 100 zaměstnanců;
 - c) procento **zaměstnanců**, na které se vztahují **kolektivní smlouvy**, a
 - d) průměrný počet hodin **odborné přípravy** ročně na **zaměstnance**, rozdělený podle pohlaví.

ZÁKLADNÍ MODUL – UKAZATELE SPRÁVY A ŘÍZENÍ

B11 – Odsouzení a pokuty za korupci a úplatkářství

43. V případě odsouzení a pokut ve vykazovaném období podnik zveřejní počet odsouzení a celkovou výši pokut za porušení zákonů proti **korupci** a **úplatkářství**.

Komplexní modul

44. V rámci tohoto modulu se zveřejňují kromě informací obsažených v základním modulu také informace, které komplexně reagují na informační potřeby obchodních partnerů podniku, jako jsou investoři, banky a podnikoví klienti. Informace zveřejňované v tomto modulu odrážejí povinnosti účastníků finančního trhu a podnikových klientů vyplývající z příslušných zákonů a předpisů. Odrážejí také informace, které potřebují obchodní partneři k posouzení rizikového profilu podniku z hlediska udržitelnosti, např. jako (potenciálního) dodavatele nebo (potenciálního) dlužníka.
45. V následujícím textu je uveden seznam zveřejňovaných informací C1 až C9, které je třeba zohlednit a vykázat, pokud se vztahují k činnosti a organizaci daného podniku. Pokud je některá z těchto informací vynechána, předpokládá se, že není použitelná.
46. Další pokyny ke zveřejňování informací C1 až C9 jsou k dispozici v bodech 145 až 180 přílohy II tohoto doporučení.

KOMPLEXNÍ MODUL – OBECNÉ INFORMACE

C1 – Strategie: obchodní model a udržitelnost – související iniciativy

47. Podnik zveřejní klíčové prvky svého obchodního modelu a strategie, včetně:
- popisu významných skupin nabízených produktů a/nebo služeb;
 - popisu významných trhů, na kterých podnik působí (např. B2B, velkoobchod, maloobchod, země);
 - popisu hlavních obchodních vztahů (např. klíčoví dodavatelé, zákazníci, distribuční kanály) a
 - pokud má strategie klíčové prvky, které se týkají otázek udržitelnosti nebo je ovlivňují, stručného popisu těchto klíčových prvků.

C2 – Popis postupů, politik a budoucích iniciativ pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství

48. Pokud podnik zavedl konkrétní postupy, **politiky** nebo budoucí iniciativy pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství, které již uvedl v rámci zveřejnění informací B2 v základním modulu, stručně je popíše. Podnik může pro tento účel použít šablonu uvedenou v bodě 149 přílohy II tohoto doporučení.
49. Podnik může uvést nejvyšší úroveň, na níž jeho zaměstnanci nesou odpovědnost za provádění těchto politik, pokud takovou úroveň stanovil.

KOMPLEXNÍ MODUL – ENVIRONMENTÁLNÍ UKAZATELE

Zohlednění při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů v rámci zveřejňovaných informací B3 (základní modul)

50. V závislosti na typu činností, které podnik vykonává, může být vhodné zveřejnit kvantifikaci emisí skleníkových plynů rámce 3 (viz bod 10 tohoto standardu) s cílem poskytnout relevantní informace o **dopadech hodnotového řetězce** podniku na změnu klimatu.

51. Emise rámce 3 jsou **nepřímé emise skleníkových plynů** (jiné než emise rámce 2), které pocházejí z **hodnotového řetězce** podniku. Zahrnují činnosti, které předcházejí činností daného podniku (např. nakoupené zboží a služby, nakoupené kapitálové statky, přeprava nakoupeného zboží atd.), a činnosti, které navazují na činnost daného podniku (např. přeprava a distribuce výrobků podniku, použití prodaných výrobků, investice atd.).
52. Pokud se podnik rozhodne poskytnout tento ukazatel, měl by odkázat na jeden z patnácti typů emisí skleníkových plynů rámce 3, které jsou identifikovány v dokumentu *GHG Protocol Corporate Standard* a podrobně popsány v dokumentu *GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard*. Při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů rámce 3 podnik uvede významné kategorie rámce 3 (podle dokumentu *Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard*) na základě vlastního posouzení příslušných kategorií rámce 3. Další pokyny ke konkrétním metodám výpočtu pro každou kategorii naleznete v technických pokynech protokolu o skleníkových plynech pro výpočet emisí rámce 3 (*Technical guidance for Calculating Scope 3 Emissions*).
53. Pokud podnik při podávání zpráv o emisích rámce 1 a 2 zveřejňuje informace o emisích rámce 3 specifické pro daný subjekt, uvede je společně s informacemi požadovanými v rámci B3 – Energie a emise skleníkových plynů.

C3 – Cíle snižování emisí skleníkových plynů a klimatická transformace

54. Pokud podnik stanovil **cíle** snižování emisí skleníkových plynů, zveřejní své cíle v absolutních hodnotách pro emise rámce 1 a 2. V souladu s výše uvedenými body 50 až 53 a v případě, že podnik stanovil cíle snižování emisí rámce 3, uvede také cíle pro významné emise rámce 3. Poskytne zejména:
- cílový rok a hodnotu cílového roku;
 - základní rok a hodnotu základního roku;
 - jednotky používané pro **cíle**;
 - podíl rámce 1, rámce 2 a – pokud je zveřejněn – rámce 3, kterého se daný cíl týká, a
 - seznam hlavních opatření, která se podnik snaží provést pro dosažení svých **cílů**.
55. Pokud podnik, který působí v odvětvích s vysokým dopadem na klima ⁽⁹⁾, přijal plán přechodu ke zmírňování změny klimatu, může o něm poskytnout informace, včetně vysvětlení, jak přispívá ke snížení emisí skleníkových plynů.
56. Pokud podnik působí v odvětvích s vysokým dopadem na klima a nemá plán přechodu ke zmírňování změny klimatu, uvede, zda a případně kdy takový plán přechodu přijme.

C4 – Klimatická rizika

57. Pokud podnik identifikoval nebezpečí související s klimatem a transformační události související s klimatem, které pro podnik představují hrubá rizika související s klimatem:
- stručně popíše tato nebezpečí a transformační události související s klimatem;
 - zveřejní, jak vyhodnotil expozici a citlivost svých aktiv, činností a **hodnotového řetězce** vůči těmto nebezpečím a transformačním událostem;
 - zveřejní **časové horizonty** všech identifikovaných nebezpečí a transformačních událostí souvisejících s klimatem a
 - zveřejní, zda přijal opatření pro **přizpůsobení se změně klimatu** v případě jakýchkoli nebezpečí a transformačních událostí souvisejících s klimatem.

⁽⁹⁾ Odvětví s vysokým dopadem na klima jsou odvětví uvedená v sekcích A až H a v sekci M klasifikace NACE stanovené v příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/137.

58. Podnik může zveřejnit potenciální nepříznivé účinky klimatických rizik, které mohou ovlivnit jeho finanční výkonnost nebo obchodní činnost v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu, a uvést, zda tato rizika hodnotí jako vysoká, střední nebo nízká.

KOMPLEXNÍ MODUL – SOCIÁLNÍ UKAZATELE

C5 – Další (obecné) charakteristiky pracovní síly

59. Pokud podnik zaměstnává 50 nebo více **zaměstnanců**, může zveřejnit poměr žen a mužů na úrovni vedení za vykazované období.
60. Pokud podnik zaměstnává 50 nebo více **zaměstnanců**, může zveřejnit počet osob samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců, kteří pracují výhradně pro tento podnik, a dočasných pracovníků zajišťovaných podniky, které se zabývají především „činnostmi souvisejícími se zaměstnáním“.

C6 – Další informace o vlastní pracovní síle – politiky a postupy v oblasti lidských práv

61. Podnik zveřejní odpověď na následující otázky:
- a) Má podnik kodex chování nebo **politiku** v oblasti lidských práv pro **vlastní pracovní sílu**? (ANO/NE)
 - b) Pokud ano, vztahuje se na:
 - i. dětskou práci (ANO/NE);
 - ii. nucenou práci (ANO/NE);
 - iii. obchodování s lidmi (ANO/NE);
 - iv. diskriminaci (ANO/NE);
 - v. prevenci úrazů (ANO/NE) nebo
 - vi. něco jiného? (ANO/NE – pokud ano, upřesněte).
 - c) Má podnik mechanismus pro vyřizování stížností pro **vlastní pracovní sílu**? (ANO/NE)

C7 – Závažné negativní incidenty v oblasti lidských práv

62. Podnik zveřejní odpověď na následující otázky:
- a) Má podnik potvrzené incidenty u **vlastní pracovní síly** v souvislosti s:
 - i. dětskou prací (ANO/NE);
 - ii. nucenou prací (ANO/NE);
 - iii. obchodováním s lidmi (ANO/NE);
 - iv. diskriminací (ANO/NE) nebo
 - v. něčím jiným? (ANO/NE – pokud ano, upřesněte).
 - b) Pokud ano, podnik může popsat **opatření** přijatá k řešení výše popsaných **incidentů**.
 - c) Je podnik informován o jakýchkoli potvrzených **incidentech**, které se týkají **pracovníků v hodnotovém řetězci, dotčených komunit, spotřebitelů a koncových uživatelů**? Pokud ano, upřesněte.

KOMPLEXNÍ MODUL – UKAZATELE SPRÁVY A ŘÍZENÍ

C8 – Příjmy z některých činností a vyloučení z referenčních hodnot EU

63. Pokud podnik působí v jednom nebo více z následujících odvětví, zveřejní související příjmy z činností v těchto odvětvích:
- a) kontroverzní zbraně (protipěchotní miny, kazetová munice, chemické a biologické zbraně);
 - b) pěstování a produkce tabáku;

- c) odvětví fosilních paliv (uhlí, ropy a plynu) (tj. podnik má příjmy z průzkumu, těžby, dobývání, výroby, zpracování, skladování, rafinace nebo distribuce – včetně jejich přepravy, skladování a obchodování s nimi – fosilních paliv, jak jsou definována v čl. 2 bodě 62 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ⁽⁷⁾), včetně členění příjmů z uhlí, ropy a plynu, nebo
 - d) výroba chemických látek, pokud je podnik výrobcem pesticidů a jiných agrochemických výrobků.
64. Podnik zveřejní, zda je vyloučen z referenčních hodnot EU, které jsou navázány na Pařížskou dohodu, jak je popsáno v bodě 177 přílohy II tohoto doporučení.

C9 – Poměr genderové diverzity ve správním orgánu

65. Pokud má podnik zřízen správní orgán, zveřejní příslušný poměr genderové diverzity.

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

Dodatek A

Definice pojmů

Tento dodatek je nedílnou součástí tohoto standardu.

Definovaný pojem	Definice
Prevence úrazů	Prevence úrazů se vztahuje k politikám a iniciativám, jejichž cílem je předcházet úrazům na pracovišti a zajistit bezpečnost a dobré pracovní podmínky zaměstnanců. To zahrnuje nejen opatření ke snížení fyzických rizik, ale také podporu bezpečného a inkluzivního pracovního prostředí bez diskriminace a obtěžování.
Opatření	Opatření odkazují na i) opatření a akční plány (včetně plánů přechodu), jež jsou prováděny s cílem zajistit, aby podnik plnil stanovené cíle, a kterými se podnik snaží řešit významné dopady, rizika a příležitosti, a ii) rozhodnutí na jejich podporu finančními, lidskými nebo technologickými zdroji.
Dotčené komunity	Lidé nebo skupina či skupiny žijící nebo pracující ve stejné zeměpisné oblasti, kteří byli nebo mohou být ovlivněni činností podniku podávajícího zprávu nebo subjekty v předcházející a navazující části hodnotového řetězce. Dotčené komunity mohou být různé, od těch, které žijí v sousedství provozu podniku (místní komunity), až po ty, které žijí ve větší vzdálenosti. Mezi dotčené komunity patří skutečně i potenciálně dotčené původní obyvatelstvo.
Oblast citlivá z hlediska biologické rozmanitosti	Oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti zahrnují: síť chráněných oblastí Natura 2000, místa světového dědictví UNESCO a klíčové oblasti biologické rozmanitosti (KBA), jakož i další chráněné oblasti, jak je uvedeno v dodatku D k příloze II nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139.
Úplatkářství	Nepoctivé přesvědčování někoho, aby jednal ve váš prospěch, a to poskytnutím peněžního daru nebo jiné pobídky.
Chování podniků	Následující záležitosti jsou souhrnně označovány jako „chování podniků nebo otázky chování podniků“: a) etika v podnikání a podniková kultura, včetně boje proti korupci a úplatkářství, ochrany oznamovatelů a dobrých životních podmínek zvířat; b) řízení vztahů s dodavateli, včetně platebních postupů, zejména s ohledem na opožděné platby malým a středním podnikům; c) činnosti a závazky podniku související s uplatňováním jeho politického vlivu, včetně lobbistických činností.
Dětská práce	Práce, která zbavuje děti dětství, jejich potenciálu a důstojnosti a poškozuje jejich tělesný a duševní vývoj. Zahrnuje práci, která je psychicky, fyzicky, sociálně nebo morálně nebezpečná a/nebo zasahuje do jejich školní docházky (tím, že je připravuje o možnost navštěvovat školu).
Kolektivní vyjednávání	Veškerá jednání, která probíhají mezi zaměstnavatelem, skupinou zaměstnavatelů nebo jednou či více organizacemi zaměstnavatelů na straně jedné a jednou či více odborovými organizacemi nebo v případě, že takové organizace neexistují, řádně zvolenými a zmocněnými zástupci pracovníků v souladu s vnitrostátními právními předpisy na straně druhé za účelem: i) stanovení pracovních podmínek a podmínek zaměstnávání a/nebo ii) úpravy vztahů mezi zaměstnavateli a pracovníky a/nebo úpravy vztahů mezi zaměstnavateli nebo jejich organizacemi a organizací nebo organizacemi pracovníků.

Definovaný pojem	Definice
Korupce	Zneužití svěřené moci k osobnímu prospěchu, k němuž mohou dát podnět jednotlivci nebo organizace. Zahrnuje praktiky, jako jsou platby za prostředkování, podvody, vydírání, tajné dohody a praní peněz. Zahrnuje také nabídku jakéhokoli daru, půjčky, poplatku, odměny nebo jiné výhody jakékoli osobě nebo jejich přijetí od jakékoli osoby jako pobídky k něčemu, co je nečestné, nezákonné nebo co porušuje důvěru při výkonu činnosti podniku. Může jít o peněžní nebo věcné výhody, jako je bezplatné zboží, dárky a dovolené, nebo zvláštní osobní služby, které jsou poskytovány za účelem získání nepatřičné výhody nebo které mohou vést k morálnímu tlaku k získání takovéto výhody.
Spotřebitelé	Jednotlivci, kteří pořizují, spotřebovávají nebo používají zboží a služby pro osobní potřebu, a to buď pro sebe, nebo pro jiné osoby, nikoliv pro další prodej, komerční nebo obchodní účely, podnikání, řemesla nebo povolání.
Utajované informace	Utajované informace EU ve smyslu rozhodnutí Rady ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (2013/488/EU) nebo informace utajované jedním z členských států a označené podle dodatku B uvedeného rozhodnutí Rady. Utajovanými informacemi EU se rozumí jakékoli informace označené stupněm utajení EU, jejichž neoprávněné vyznění by mohlo různou měrou poškodit zájmy Evropské unie nebo jednoho či více členských států. Utajované informace mohou být klasifikovány podle čtyř stupňů utajení: přísně tajné, tajné, důvěrné, vyhrazené (na základě definice z uvedeného rozhodnutí Rady).
Zásady oběhového hospodářství	Evropské zásady oběhového hospodářství jsou: použitelnost; opětovná použitelnost; opravitelnost; demontáž; repasování nebo renovace; recyklace; recirkulace v biologickém cyklu; jiná potenciální optimalizace využití výrobků a materiálů.
Přizpůsobování se změně klimatu	Proces přizpůsobování se stávající a očekávané změně klimatu a jejím dopadům.
Fyzická rizika související s klimatem	Rizika vyplývající ze změny klimatu, která mohou být způsobena událostmi (akutní rizika) nebo dlouhodobějšími změnami (chronická rizika) v klimatických vzorcích. Akutní fyzická rizika vznikají v důsledku konkrétních nebezpečí, zejména v důsledku povětrnostních jevů, jako jsou bouře, povodně, požáry nebo vlny veder. Chronická fyzická rizika vyplývají z dlouhodobějších klimatických změn, jako jsou teplotní změny, a jejich dopadů na stoupající hladiny moří, sníženou dostupnost vody, úbytek biologické rozmanitosti a změny v produktivitě půdy.
Přímé emise skleníkových plynů (rámec 1)	Přímé emise skleníkových plynů ze zdrojů vlastněných nebo kontrolovaných podnikem.
Diskriminace	Diskriminace může nastat přímo nebo nepřímo. Přímá diskriminace nastává v případě, že se s jednotlivcem zachází méně příznivě než s jinými osobami ve srovnatelné situaci. Nepřímá diskriminace nastává, pokud zdánlivě neutrální pravidlo znevýhodňuje určitou osobu nebo skupinu osob se stejnými vlastnostmi.
Zaměstnanec	Osoba, která je v pracovním poměru s podnikem podle vnitrostátního práva nebo praxe.
Koncoví uživatelé	Jednotlivci, kteří v konečném důsledku používají nebo mají používat určitý výrobek nebo službu.
Nucená práce	Každá práce nebo služba, která se na kterékoli osobě vymáhá pod pohrůzkou trestu a ke které se řečená osoba nenabídla dobrovolně, podle Úmluvy MOP o nucené nebo povinné práci z roku 1930 (č. 29). Tento pojem zahrnuje všechny situace, kdy jsou osoby jakýmkoli způsobem nuceny k výkonu práce.

Definovaný pojem	Definice
Mechanismy pro podávání stížností	Všechny rutinní, státní či nestátní, soudní či mimosoudní postupy, jejichž prostřednictvím mohou zúčastněné strany podávat stížnosti a žádat o nápravu. K příkladům státních soudních a mimosoudních mechanismů pro podávání stížností patří soudy, pracovní soudy, vnitrostátní instituce pro lidská práva, národní kontaktní místa podle pokynů OECD pro nadnárodní podniky, úřady veřejného ochránce práv, agentury na ochranu spotřebitelů, orgány regulačního dohledu a vládní instituce pověřené vyřizováním stížností. Nestátní mechanismy pro podávání stížností zahrnují mechanismy, které podnik spravuje sám nebo společně se zúčastněnými stranami, jako jsou mechanismy pro podávání stížností na provozní úrovni a kolektivní vyjednávání, včetně mechanismů zavedených kolektivními smlouvami. Zahrnují také mechanismy spravované odvětvovými sdruženími, mezinárodními organizacemi, organizacemi občanské společnosti nebo skupinami více zúčastněných stran. Mechanismy pro podávání stížností na provozní úrovni spravuje organizace sama nebo ve spolupráci s dalšími stranami a tyto mechanismy jsou přímo přístupné zúčastněným stranám organizace. Umožňují včas a přímo identifikovat a řešit stížnosti, čímž se předchází eskalaci škod i stížností. Poskytují také důležitou zpětnou vazbu ohledně účinnosti náležité péče v organizaci poskytnutou subjekty, jichž se daná situace přímo týká. Podle obecné zásady OSN č. 31 jsou účinné mechanismy pro podávání stížností legitimní, dostupné, předvídatelné, spravedlivé, transparentní, slučitelné s právy a jsou zdrojem neustálého učení. Kromě těchto kritérií jsou účinné mechanismy pro podávání stížností na provozní úrovni založeny také na spolupráci a dialogu. Pro organizaci může být obtížnější posoudit účinnost mechanismů pro podávání stížností, kterých se účastní, ve srovnání s těmi, které sama zavedla.
Skleníkové plyny	Pro účely tohoto standardu se skleníkovými plyny rozumí šest plynů uvedených v Kjótském protokolu: oxid uhličitý (CO ₂); methan (CH ₄); oxid dusný (N ₂ O); fluorid dusitý (NF ₃); hydrofluoruhlovodíky (HFC); perfluoruhlovodíky (PFC) a fluorid sírový (SF ₆).
Správa a řízení	Správa a řízení je systém pravidel, postupů a procesů, kterými je řízena a kontrolována určitá společnost.
Hrubé emise skleníkových plynů	Hrubé emise skleníkových plynů jsou celkové emise skleníkových plynů, které podnik vypouští do atmosféry, bez zohlednění jakýchkoli odpočtů za pohlcování uhlíku nebo jiných úprav.
Nebezpečný odpad	Odpad, který vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech.
Obchodování s lidmi	Najímání, převoz, převod, ukrývání nebo příjem osob, včetně výměny či předání kontroly nad těmito osobami, za použití hrozeb, síly či jiných forem nátlaku, únosu, podvodu, klamu, zneužití moci či zranitelného postavení nebo poskytnutím či obdržením platby či výhod s cílem získat souhlas osoby, jež má kontrolu nad jinou osobou, za účelem vykořisťování.
Incident	Právní žaloba nebo stížnost zaregistrovaná u podniku nebo příslušných orgánů prostřednictvím formálního postupu nebo případ nedodržení předpisů zjištěný podnikem prostřednictvím zavedených postupů. Zavedené postupy pro identifikaci případů nedodržení předpisů mohou zahrnovat audity systémů řízení, formální monitorovací programy nebo mechanismy pro podávání stížností.
Nepřímé emise skleníkových plynů (rámec 2)	Nepřímé emise jsou důsledkem provozních činností podniku, vznikají však ve zdrojích vlastněných nebo kontrolovaných jinou společností. Emise skleníkových plynů rámce 2 jsou nepřímé emise z výroby nakoupené nebo získané elektřiny, páry, tepla nebo chladu spotřebovaných podnikem.

Definovaný pojem	Definice
Dopad	Dopad znamená vliv, který organizace má nebo by mohla mít na hospodářství, životní prostředí a lidi, včetně dopadu na jejich lidská práva, v důsledku činnosti této organizace nebo jejích obchodních vztahů. Dopady mohou být skutečné nebo potenciální, negativní nebo pozitivní, krátkodobé nebo dlouhodobé, zamýšlené nebo nezamýšlené, přímé nebo nepřímé a vratné nebo nevratné. Tyto dopady označují negativní nebo pozitivní příspěvy organizace k udržitelnému rozvoji. Dopady na hospodářství, životní prostředí a lidi jsou vzájemně propojené. Dopady organizace na životní prostředí se týkají dopadů na živé organismy a neživé prvky, včetně ovzduší, půdy, vody a ekosystémů. Organizace může mít dopad na životní prostředí například prostřednictvím svého využívání energie, půdy, vody a dalších přírodních zdrojů. Dopady organizace na lidi se týkají dopadů na jednotlivce a skupiny, jako jsou například komunity, zranitelné skupiny nebo společnost. To zahrnuje i dopady organizace na lidská práva. Organizace může mít dopad na lidi například prostřednictvím svých postupů v oblasti zaměstnávání (např. mzdy, které vyplácí zaměstnancům), svého dodavatelského řetězce (např. pracovní podmínky pracovníků dodavatelů) a svých výrobků a služeb (např. jejich bezpečnost nebo dostupnost).
Využívání půdy (změna ve využívání půdy)	Využití určitého území člověkem k určitému účelu (jako je bydlení, zemědělství, rekreace, průmyslová výroba atd.). Je ovlivněno krajinným pokryvem (tráva, asfalt, stromy, holá půda, voda atd.). Změnou ve využívání půdy se rozumí změna ve využívání nebo obhospodařování půdy člověkem, která může vést ke změně krajinného pokryvu.
Emise rámce 2 založené na lokalitě	Emise z elektřiny, tepla, páry a chladu nakoupených nebo pořízených a spotřebovaných společnostmi podávající zprávu, vypočtené pomocí metody „přidělování“ založené na lokalitě, která přiděluje emise výrobců koncovým uživatelům. Odrážejí průměrnou intenzitu emisí sítí, v nichž dochází ke spotřebě energie, a jsou založeny především na údajích o průměrném emisním faktoru sítí. Typické zdroje emisí rámce 2 se týkají všech zařízení, která spotřebovávají elektřinu (elektromotory, osvětlení, budovy atd.), teplo (vytápění v průmyslových procesech, budovy atd.), páru (průmyslové procesy) a chlad (průmyslové procesy, budovy atd.).
Přírodně orientovaná plocha	„Přírodně orientovanou plochou“ se rozumí plocha určená primárně k ochraně či obnově přírody. Může se nacházet v rámci místa a zahrnovat prvky, jako jsou střechy, fasády a odvodňovací systémy, které jsou navrženy tak, aby podporovaly biologickou rozmanitost. Přírodně orientované plochy se mohou nacházet i mimo místo organizace, avšak organizace je musí vlastnit či (spolu)spravovat a tyto plochy musí být primárně určeny k podpoře biologické rozmanitosti.
Oblast v blízkosti (oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti)	Oblast v blízkosti v kontextu zveřejňovaných informací B5 – Biologická rozmanitost se rozumí oblast, která se (částečně) překrývá s oblastí citlivou z hlediska biologické rozmanitosti nebo s ní sousedí.
Vlastní pracovní síla / vlastní pracovníci	Zaměstnanci, kteří mají s podnikem pracovní poměr („zaměstnanci“), a osoby, které nejsou zaměstnanci a které jsou buď jednotlivými osobami, které na základě smlouvy poskytují podniku pracovní sílu („osoby samostatně výdělečně činné“), nebo osobami zajišťovanými podniky, které se zabývají především „činnostmi souvisejícími se zaměstnáním“ (kód NACE O78).
Odměna	Obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní odměny, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích („doplňkové nebo proměnné složky“) vyplácí pracovníkovi v souvislosti se zaměstnáním. „Úrovní odměňování“ se rozumí hrubá roční odměna a odpovídající hrubá hodinová odměna. „Mediánem úrovně odměňování“ se rozumí odměna zaměstnance, kdy polovina zaměstnanců pobírá více a polovina méně.

Definovaný pojem	Definice
Politika	Soubor nebo rámec obecných cílů a zásad řízení, které podnik používá při rozhodování. Politika provádí strategii podniku nebo rozhodnutí vedení podniku týkající se otázky udržitelnosti. Za každou politiku je odpovědná určitá osoba nebo osoby, je v ní uvedena oblast působnosti a obsahuje jeden nebo více cílů (případně spojených s měřitelnými dílčími cíli). Politika je prováděna prostřednictvím opatření nebo akčních plánů. Například podniky s méně zdroji mohou mít málo politik formalizovaných v písemných dokumentech, případně je nemají formalizovány vůbec, ale to nutně neznamená, že by žádné politiky neměly. Pokud podnik ještě nemá formalizovanou politiku, ale zavedl opatření nebo definoval cíle, kterými se snaží řešit otázky udržitelnosti, zveřejní je.
Radioaktivní odpad	Jakýkoli radioaktivní materiál v plynném, kapalném nebo pevném skupenství, u něhož se nepředpokládá další využití, podle čl. 3 bodu 7 směrnice Rady 2011/70/Euratom ⁽¹⁾ .
Pracovní úraz, o němž je třeba vést záznam / Pracovní úraz nebo nemoc související s prací, o nichž je třeba vést záznam	Pracovní úraz je událost, která vede k tělesné nebo duševní újmě, tedy ke zranění nebo nemoci. Dochází k němu při výkonu pracovní činnosti nebo během doby strávené v práci. To, že je o něm třeba vést záznam, znamená, že diagnózu provedl lékař nebo jiný licencovaný zdravotnický pracovník. Pracovní úraz nebo nemoc související s prací mohou mít za následek: smrt, pracovní neschopnost, omezení pracovní schopnosti nebo převedení na jinou práci, lékařské ošetření nad rámec první pomoci nebo ztrátu vědomí. O zraněních, která nevyžadují lékařské ošetření nad rámec první pomoci, obecně není třeba vést záznam.
Recyklace	Jakýkoli způsob využití, jímž je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky, ať už pro původní, nebo pro jiné účely. Recyklací je i opětovné zpracování organických materiálů, avšak nikoli rekuperace energie nebo opětovné zpracování na materiály určené k použití jako paliva nebo jako zásypový materiál.
Energie z obnovitelných zdrojů	Energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, totiž větrná energie, energie slunečního záření (termální a fotovoltaická), geotermální energie, energie okolního prostředí, energie z přílivu nebo vln a jiná energie z oceánů, vodní energie, energie biomasy, energie skládkového plynu, energie kalového plynu z čistění odpadních vod a energie bioplynu ⁽²⁾ .
Zakrytá plocha	Zakrytou plochou se rozumí jakákoli plocha, na které byla zakryta původní půda (např. silnicí) a která se tak stala nepropustnou. Tato nepropustnost s sebou může nést dopady na životní prostředí.
Citlivé informace	Citlivé informace ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/697 ze dne 29. dubna 2021, kterým se zřizuje Evropský obranný fond. Citlivými informacemi se rozumí informace a údaje, včetně utajovaných informací, které musejí být chráněny před neoprávněným přístupem nebo vyjádřením z důvodu povinností stanovených v unijním nebo vnitrostátním právu nebo z důvodu zajištění soukromí či bezpečnosti fyzické či právnické osoby.
Místo	Umístění jednoho nebo více fyzických zařízení. Existuje-li více než jedno fyzické zařízení stejných nebo různých vlastníků nebo provozovatelů a určitá infrastruktura a zařízení jsou sdíleny, může celé území, kde se fyzické zařízení nachází, představovat místo.
Cíle	Měřitelné, na výsledek orientované a časově omezené cíle, kterých chce daný malý nebo střední podnik dosáhnout v souvislosti s otázkami udržitelnosti. Mohou být stanoveny dobrovolně tímto malým nebo středním podnikem nebo mohou vyplývat ze zákonných požadavků pro podnik.

Definovaný pojem	Definice
Časové horizonty	Při sestavování zprávy o udržitelnosti přijme podnik následující časové horizonty: a) pro krátkodobý časový horizont jeden rok; b) pro střednědobý časový horizont od dvou do pěti let a c) pro dlouhodobý časový horizont více než pět let.
Odborná příprava	Iniciativy podniku zaměřené na udržování a/nebo zlepšování dovedností a znalostí jeho vlastních pracovníků. Může zahrnovat různé metodiky, například školení na místě a online školení.
Hodnotový řetězec	Celá škála činností, zdrojů a vztahů souvisejících s obchodním modelem podniku a vnějším prostředím, v němž podnik působí. Hodnotový řetězec zahrnuje činnosti, zdroje a vztahy, které podnik využívá a na které se spoléhá při vytváření svých produktů nebo služeb od jejich vzniku až po dodání, spotřebu a konec životnosti. Příslušné činnosti, zdroje a vztahy zahrnují: a) činnosti, zdroje a vztahy v oblasti vlastní provozní činnosti podniku, jako jsou lidské zdroje; b) činnosti, zdroje a vztahy v rámci dodavatelských, marketingových a distribučních kanálů, jako je získávání materiálů a služeb a prodej a dodávka produktů a služeb, a c) finanční, geografické, geopolitické a regulační prostředí, v němž podnik působí. Hodnotový řetězec zahrnuje subjekty v předcházejících a navazujících částech hodnotového řetězce podniku. Subjekty v předcházející části hodnotového řetězce podniku (např. dodavatelé) poskytují produkty nebo služby, které se používají při vývoji produktů nebo služeb podniku. Subjekty v navazující části hodnotového řetězce podniku (např. distributoři, zákazníci) získávají produkty nebo služby od podniku.
Mzda	Hrubá mzda bez pohyblivých složek, jako jsou příplatky za práci přesčas a motivační odměny, a bez přídavků, pokud nejsou zaručeny.
Spotřeba vody	Množství vody odebrané v rámci hranic podniku (nebo zařízení) a nevypuštěné zpět do vodního prostředí nebo třetí straně v průběhu vykazovaného období.
Odběr vody	Součet veškeré vody odebrané v rámci hranic podniku ze všech zdrojů pro jakékoli použití v průběhu vykazovaného období.
Pracovník v hodnotovém řetězci	Fyzická osoba vykonávající práci v hodnotovém řetězci podniku bez ohledu na existenci nebo povahu jakéhokoli smluvního vztahu s tímto podnikem. V rámci ESRS zahrnuje rozsah pracovníků v hodnotovém řetězci všechny pracovníky v předcházejících a navazujících částech hodnotového řetězce podniku, kteří jsou nebo mohou být podnikem podstatně ovlivněni. To zahrnuje dopady spojené s vlastní provozní činností a hodnotovým řetězcem podniku, a to i prostřednictvím jeho produktů nebo služeb, jakož i prostřednictvím jeho obchodních vztahů. Zahrnuje to všechny pracovníky, kteří nejsou zahrnuti v rámci „vlastní pracovní síly“ („vlastní pracovní síla“ zahrnuje osoby, které mají s podnikem pracovní poměr („zaměstnanci“), a osoby, které nejsou zaměstnanci a které jsou buď jednotlivými osobami, které na základě smlouvy poskytují podniku pracovní sílu („osoby samostatně výdělečně činné“), nebo osobami zajišťovanými podniky, které se zabývají především „činnostmi souvisejícími se zaměstnáním“ (kód NACE O78).

(¹) Směrnice Rady 2011/70/Euratom ze dne 19. července 2011, kterou se stanoví rámec Společenství pro odpovědné a bezpečné nakládání s vyhořelým palivem a radioaktivním odpadem.

(²) Ustanovení čl. 2 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

Dodatek B

Seznam možných otázek udržitelnosti

Níže uvedený dodatek je nedílnou součástí tohoto standardu a obsahuje seznam možných otázek udržitelnosti.

Téma	Otázka udržitelnosti: dílčí téma	Otázka udržitelnosti: podtéma
Změna klimatu	— Přizpůsobování se změně klimatu — Zmírňování změny klimatu — Energie	
Znečištění	— Znečištění ovzduší — Znečištění vod — Znečištění půdy — Znečištění živých organismů a potravinových zdrojů — Látky vzbuzující obavy — Látky vzbuzující mimořádné obavy — Mikroplasty	
Vodní a mořské zdroje	— Voda — Mořské zdroje	— Spotřeba vody — Odběry vody — Vypouštění vody — Vypouštění vody do oceánů — Těžba a využívání mořských zdrojů
Biologická rozmanitost a ekosystémy	— Faktory přímého dopadu na úbytek biologické rozmanitosti	— Změna klimatu — Změna ve využívání půdy, změna ve využívání sladké vody a změna ve využívání moře — Přímé využívání — Invazní nepůvodní druhy — Znečištění — Ostatní
	— Dopady na stav druhů	— Příklady: — Velikost populace druhu — Globální riziko vyhynutí druhů
	— Dopady na rozsah a stav ekosystémů	— Příklady: — Degradace půdy — Dezertifikace — Zakrývání půdy
	— Dopady a závislosti s ohledem na ekosystémové služby	
Oběhové hospodářství	— Příliv zdrojů, včetně využití zdrojů — Odsun zdrojů souvisejících s produkty a službami — Odpady	
Vlastní pracovní síla	— Pracovní podmínky	— Bezpečné zaměstnání — Pracovní doba — Přiměřené mzdy — Sociální dialog — Svoboda sdružování, existence rad zaměstnanců a právo zaměstnanců na informace, konzultace a účast — Kolektivní vyjednávání, včetně podílu pracovníků, na něž se vztahují kolektivní smlouvy

Téma	Otázka udržitelnosti: dílčí téma	Otázka udržitelnosti: podtéma
		— Rovnováha mezi pracovním a soukromým životem — Zdraví a bezpečnost
	— Rovné zacházení a příležitosti pro všechny	— Rovnost žen a mužů a stejná odměna za rovnocennou práci — Odborná příprava a rozvoj dovedností — Zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením — Opatření proti násilí a obtěžování na pracovišti — Rozmanitost
	— Další práva související s prací	— Dětská práce — Nucená práce — Přiměřené bydlení — Soukromí
Pracovníci v hodnotovém řetězci	— Pracovní podmínky	— Bezpečné zaměstnání — Pracovní doba — Přiměřené mzdy — Sociální dialog — Svoboda sdružování, včetně existence rad zaměstnanců — Kolektivní vyjednávání — Rovnováha mezi pracovním a soukromým životem — Zdraví a bezpečnost
	— Rovné zacházení a příležitosti pro všechny	— Rovnost žen a mužů a stejná odměna za rovnocennou práci — Odborná příprava a rozvoj dovedností — Zaměstnávání a začleňování osob se zdravotním postižením — Opatření proti násilí a obtěžování na pracovišti — Rozmanitost
	— Další práva související s prací	— Dětská práce — Nucená práce — Přiměřené bydlení — Voda a sanitační zařízení — Soukromí
Dotčené komunity	— Hospodářská, sociální a kulturní práva komunit	— Přiměřené bydlení — Přiměřená výživa — Voda a sanitační zařízení — Dopady související s půdou — Dopady související s bezpečností
	— Občanská a politická práva komunit	— Svoboda projevu — Svoboda shromažďování — Dopady na obránce lidských práv
	— Práva domorodých komunit	— Svobodný, předběžný a informovaný souhlas — Sebeurčení — Kulturní práva

Téma	Otázka udržitelnosti: dílčí téma	Otázka udržitelnosti: podtéma
Spotřebitelé a koncoví uživatelé	— Dopady související s informacemi pro spotřebitele a/nebo koncové uživatele	— Soukromí — Svoboda projevu — Přístup ke (kvalitním) informacím
	— Osobní bezpečnost spotřebitelů a/nebo koncových uživatelů	— Zdraví a bezpečnost — Bezpečnost osoby — Ochrana dětí
	— Sociální začleňování spotřebitelů a/nebo koncových uživatelů	— Zákaz diskriminace — Přístup k produktům a službám — Odpovědné marketingové praktiky
Chování podniků	— Podniková kultura — Ochrana oznamovatelů — Dobré životní podmínky zvířat — Politická angažovanost — Řízení vztahů s dodavateli včetně platebních postupů	
	— Korupce a úplatkářství	— Prevence a odhalování včetně školení — Incidenty

Dodatek C

Základní informace pro účastníky finančního trhu, kteří jsou uživateli informací vytvořených na základě tohoto standardu (sladění s ostatními předpisy EU)

66. Tento dodatek je relevantní pro uživatele zprávy o udržitelnosti. Níže uvedená tabulka znázorňuje datové body udržitelného financování, které jsou obsaženy v jednotlivých modulech tohoto standardu a které splňují požadavky různých typů uživatelů (banky, investoři, velké podniky).
67. Sloupec „Číslo a název požadavku na zveřejňování informací“ označuje informace zveřejňované v různých modulech (tj. základní modul a komplexní modul), které jsou datovými body udržitelného financování. Sloupec „Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách“ ilustruje, jak se tyto informace vztahují k uvedeným předpisům, které jsou relevantní pro uživatele zprávy o udržitelnosti (banky, ostatní investoři).

Téma: Životní prostředí / sociální otázky / správa a řízení	Číslo a název požadavku na zveřejňování informací	Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách												
Základní modul														
Obecné informace	B1 – Základ pro přípravu Podnik zveřejní: vii. geolokaci vlastněných, pronajatých nebo spravovaných míst.	EBA 3. pilíř ⁽¹⁾												
Životní prostředí	B3 – Energie a emise skleníkových plynů Podnik zveřejní svou celkovou spotřebu energie v MWh v členění podle níže uvedené tabulky, pokud je schopen získat informace nezbytné pro poskytnutí takového členění:	SFDR ⁽²⁾												
	<table><tr><td></td><td>Zobnovitelných zdrojů</td><td>Z neobnovitelných zdrojů</td><td>Celkem</td></tr><tr><td>Elektřina (podle vyúčtování za služby)</td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>Paliva</td><td></td><td></td><td></td></tr></table>			Zobnovitelných zdrojů	Z neobnovitelných zdrojů	Celkem	Elektřina (podle vyúčtování za služby)				Paliva			
			Zobnovitelných zdrojů	Z neobnovitelných zdrojů	Celkem									
	Elektřina (podle vyúčtování za služby)													
Paliva														
Životní prostředí	B3 – Energie a emise skleníkových plynů Podnik zveřejní své odhadované <i>hrubé emise skleníkových plynů</i> v tunách ekvivalentu CO₂ (tCO₂eq) s přihlédnutím k obsahu dokumentu „GHG Protocol Corporate Standard“ (verze z roku 2004), včetně: a) emisí skleníkových plynů rámce 1 v tCO₂eq (z vlastních nebo kontrolovaných zdrojů) a b) emisí rámce 2 založených na lokalitě v tCO₂eq (tj. emisí z výroby nakoupené energie, jako je elektřina, teplo, pára nebo chlad).	SFDR ⁽³⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽⁴⁾												
Životní prostředí	B3 – Energie a emise skleníkových plynů Podnik zveřejní svou intenzitu emisí skleníkových plynů vypočtenou vydělením „celkových emisí skleníkových plynů“ zveřejněných podle bodu 30 „obratem (v peněžních jednotkách)“ zveřejněným podle bodu 24 písm. e) podbodu iv).	SFDR ⁽⁵⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽⁶⁾												

Téma: Životní prostředí / sociální otázky / správa a řízení	Číslo a název požadavku na zveřejňování informací	Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách
Životní prostředí	B4 – Znečištění ovzduší, vody a půdy Pokud podnik musí již nyní podle zákona nebo jiných vnitrostátních předpisů podávat příslušným orgánům zprávy o svých emisích znečišťujících látek nebo pokud o nich podává zprávy dobrovolně podle systému environmentálního řízení, zveřejní, jaké znečišťující látky vypouští do ovzduší, vody a půdy při vlastní provozní činnosti, s uvedením příslušného množství pro každou znečišťující látku. Pokud jsou tyto informace již veřejně dostupné, může podnik alternativně odkázat na dokument, kde jsou uvedeny, například uvedením příslušného odkazu URL nebo vložením hypertextového odkazu.	SFDR ⁽⁷⁾
Životní prostředí	B5 – Biologická rozmanitost Podnik zveřejní počet a plochu (v hektarech) míst, která vlastní, má pronajatá nebo spravuje v oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti nebo v její blízkosti.	SFDR ⁽⁸⁾
Životní prostředí	B7 – Využívání zdrojů, oběhové hospodářství a nakládání s odpady Podnik zveřejní: a) celkovou roční produkci odpadu v členění podle druhů (nebezpečný odpad a jiný než nebezpečný odpad);	SFDR ⁽⁹⁾
Sociální otázky	B9 – Pracovní síla – zdraví a bezpečnost Podnik zveřejní následující informace týkající se jeho zaměstnanců : a) počet a míru pracovních úrazů, o nichž je třeba vést záznamy , a b) počet úmrtí v důsledku pracovních úrazů a nemocí souvisejících s prací.	SFDR ⁽¹⁰⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽¹¹⁾
Sociální otázky	B10 – Pracovní síla – odměňování, kolektivní vyjednávání a odborná příprava Podnik zveřejní: b) procentní rozdíl v odměňování žen a mužů . Podnik může toto zveřejnění vynechat, pokud je počet jeho zaměstnanců (vyjádřený jako počet osob) nižší než 150, přičemž tato hranice bude od 7. června 2031 snížena na 100 zaměstnanců;	SFDR ⁽¹²⁾
Správa a řízení	B11 – Odsouzení a pokuty za korupci a úplatkářství V případě odsouzení a pokut ve vykazovaném období podnik zveřejní počet odsouzení a celkovou výši pokut za porušení zákonů proti korupci a úplatkářství.	Nařízení o referenčních hodnotách ⁽¹³⁾
Komplexní modul		
Životní prostředí	Zohlednění při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů v rámci zveřejňovaných informací B3 (základní modul) Pokud podnik při podávání zpráv o emisích rámce 1 a 2 zveřejňuje informace o emisích rámce 3 specifické pro daný subjekt, uvede je společně s informacemi požadovanými v rámci B3 – Energie a emise skleníkových plynů.	SFDR ⁽¹⁴⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽¹⁵⁾

Téma: Životní prostředí / sociální otázky / správa a řízení	Číslo a název požadavku na zveřejňování informací	Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách
Životní prostředí	C3 – Cíl týkající se snižování emisí skleníkových plynů Pokud podnik stanovil cíle pro snižování emisí skleníkových plynů, zveřejní své cíle v absolutních hodnotách pro emise rámce 1 a 2. V souladu s výše uvedenými body 50 až 53 a v případě, že podnik stanovil cíle snižování emisí rámce 3, uvede také cíle pro významné emise rámce 3. Poskytne zejména: a) cílový rok a hodnotu cílového roku; b) základní rok a hodnotu základního roku; c) jednotky používané pro cíle; d) podíl rámce 1, rámce 2 a – pokud je zveřejněn – rámce 3, kterého se daný cíl týká, a e) seznam hlavních opatření, která se podnik snaží provést pro dosažení svých cílů. Pokud podnik, který působí v odvětvích s vysokým dopadem na klima ⁽¹⁶⁾, přijal plán přechodu ke zmírňování změny klimatu, může o něm poskytnout informace, včetně vysvětlení, jak přispívá ke snížení emisí skleníkových plynů. Pokud podnik působí v odvětvích s vysokým dopadem na klima a nemá plán přechodu ke zmírňování změny klimatu, uvede, zda a případně kdy takový plán přechodu přijme.	SFDR ⁽¹⁷⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽¹⁸⁾ EBA 3. pilíř ⁽¹⁹⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽²⁰⁾
Životní prostředí	C4 – Klimatická rizika Pokud podnik identifikoval nebezpečí související s klimatem a transformační události související s klimatem, které pro podnik představují hrubá rizika související s klimatem: a) stručně popíše tato nebezpečí a transformační události související s klimatem; b) zveřejní, jak vyhodnotil expozici a citlivost svých aktiv, činností a hodnotového řetězce vůči těmto nebezpečím a transformačním událostem; c) zveřejní časové horizonty všech identifikovaných nebezpečí a transformačních událostí souvisejících s klimatem a d) zveřejní, zda přijal opatření pro přizpůsobení se změně klimatu v případě jakýchkoli nebezpečí a transformačních událostí souvisejících s klimatem. Podnik může zveřejnit potenciální nepříznivé účinky klimatických rizik, které mohou ovlivnit jeho finanční výkonnost nebo obchodní činnost v krátkodobém, střednědobém nebo dlouhodobém horizontu, a uvést, zda tato rizika hodnotí jako vysoká, střední nebo nízká.	Nařízení o referenčních hodnotách ⁽²¹⁾ EBA 3. pilíř ⁽²²⁾

Téma: Životní prostředí / sociální otázky / správa a řízení	Číslo a název požadavku na zveřejňování informací	Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách
Sociální otázky	C6 – Další informace o vlastní pracovní síle – politiky a postupy v oblasti lidských práv Podnik zveřejní odpověď na následující otázky: - Má podnik kodex chování nebo politiku v oblasti lidských práv pro vlastní pracovní sílu? (ANO/NE) - Pokud ano, vztahuje se na: - dětskou práci (ANO/NE); - nucenou práci (ANO/NE); - obchodování s lidmi (ANO/NE); - diskriminaci (ANO/NE); - prevenci úrazů (ANO/NE) nebo - něco jiného? (ANO/NE – pokud ano, upřesněte). Má podnik mechanismus pro vyřizování stížností pro vlastní pracovní sílu? (ANO/NE)	Nařízení o referenčních hodnotách ⁽²³⁾ SFDR ⁽²⁴⁾
Sociální otázky	C7 – Závažné incidenty v oblasti lidských práv Podnik zveřejní odpověď na následující otázky: - Má podnik potvrzené incidenty u vlastní pracovní síly v souvislosti s: - dětskou práci (ANO/NE); - nucenou práci (ANO/NE); - obchodováním s lidmi (ANO/NE); - diskriminací (ANO/NE) nebo - něčím jiným? (ANO/NE – pokud ano, upřesněte). - Pokud ano, podnik může popsat opatření přijatá k řešení výše popsaných incidentů. Je podnik informován o jakýchkoli potvrzených incidentech, které se týkají pracovníků v hodnotovém řetězci, dotčených komunit, spotřebitelů a koncových uživatelů? Pokud ano, upřesněte.	SFDR ⁽²⁵⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽²⁶⁾
Správa a řízení	C8 – Příjmy z některých odvětví a vyloučení z referenčních hodnot EU Pokud podnik působí v jednom nebo více z následujících odvětví, zveřejní své související příjmy v daném odvětví (odvětvích): kontroverzní zbraně (protipěchotní miny, kazetová munice, chemické a biologické zbraně);	SFDR ⁽²⁷⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽²⁸⁾

Téma: Životní prostředí / sociální otázky / správa a řízení	Číslo a název požadavku na zveřejňování informací	Tabulka 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) a/nebo EBA 3. pilíř a/nebo nařízení o referenčních hodnotách
	b) pěstování a produkce tabáku;	EBA 3. pilíř ⁽²⁹⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽³⁰⁾
	c) odvětví fosilních paliv (uhlí, ropy a plynu) (tj. podnik má příjmy z průzkumu, těžby, dobývání, výroby, zpracování, skladování, rafinace nebo distribuce – včetně jejich přepravy, skladování a obchodování s nimi – fosilních paliv, jak jsou definována v čl. 2 bodě 62 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999), včetně členění příjmů z uhlí, ropy a plynu, nebo	SFDR ⁽³¹⁾ EBA 3. pilíř ⁽³²⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽³³⁾
	d) výroba chemických látek, pokud je podnik výrobcem pesticidů a jiných agrochemických výrobků.	SFDR ⁽³⁴⁾ EBA 3. pilíř ⁽³⁵⁾
	Podnik zveřejní, zda je vyloučen z referenčních hodnot EU, které jsou navázány na Pařížskou dohodu, jak je popsáno v bodě 177 přílohy II tohoto doporučení.	EBA 3. pilíř ⁽³⁶⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽³⁷⁾
Správa a řízení	C9 – Poměr genderové diverzity ve správním orgánu Pokud má podnik zřízen správní orgán, zveřejní příslušný poměr genderové diverzity.	SFDR ⁽³⁸⁾ Nařízení o referenčních hodnotách ⁽³⁹⁾

⁽¹⁾ Odvětví s vysokým dopadem na klima jsou odvětví uvedená v sekcích A až H a v sekci M klasifikace NACE stanovené v příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/137.

⁽²⁾ Tento požadavek na zveřejňování informací je v souladu s požadavky obsaženými v prováděcím nařízení Komise (EU) 2022/2453 – šablona 5: Bankovní portfolio – fyzické riziko v souvislosti se změnou klimatu: expozice podléhající fyzickému riziku

⁽³⁾ Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), povinný ukazatel č. 5 v tabulce 1 přílohy I („Podíl spotřeby a výroby energie z neobnovitelných zdrojů“).

⁽⁴⁾ Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), povinné ukazatele č. 1 a 2 v tabulce 1 přílohy I („Emise skleníkových plynů“; „Uhlíková stopa“).

⁽⁵⁾ Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, čl. 5 odst. 1, článek 6 a čl. 8 odst. 1.

⁽⁶⁾ Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí povinný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 3 v tabulce I přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Intenzita emisí skleníkových plynů společností, do nichž je investováno“).

⁽⁷⁾ Tyto informace jsou v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 (nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu), čl. 8 odst. 1.

⁽⁸⁾ Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), neboť uvedené informace odrážejí a) dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 2 v tabulce II přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Emise látek znečišťujících ovzduší“); b) ukazatel č. 8 v tabulce I přílohy I („Emise do vody“); c) ukazatel č. 1 v tabulce II přílohy I („Emise anorganických znečišťujících látek“) a d) ukazatel č. 3 v tabulce II přílohy I („Emise látek poškozujících ozonovou vrstvu“).

⁽⁹⁾ Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), povinný ukazatel č. 7 v tabulce 1 přílohy I („Činnosti s negativním dopadem na oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti“).

⁽¹⁰⁾ Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí povinný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 9 v tabulce I přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Podíl nebezpečného odpadu a radioaktivního odpadu“).

- (¹¹) Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje **nařízení (EU) 2019/2088**, neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví **ukazatel č. 2 v tabulce 3** přílohy 1 souvisejícího nařízení v přenesené pravomoci s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Míra úrazů“).
- (¹²) Administrátoři referenčních hodnot zveřejňují faktory ESG, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2020/1816, jak stanoví ukazatel „Vážený průměrný poměr nehod, zranění, úmrtí“ v oddíle 1 a 2 přílohy 2.
- (¹³) Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), povinný ukazatel č. 12 v tabulce 1 přílohy I („Neočištěný rozdíl v odměňování žen a mužů“) a nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, ukazatel „Vážený průměrný rozdíl v odměňování žen a mužů“ v oddíle 1 a 2 přílohy II.
- (¹⁴) Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, ukazatel „Počet odsouzení a výše pokut za porušení zákonů proti úplatkářství a korupci“ v oddíle 1 a 2 přílohy II.
- (¹⁵) Nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), povinné ukazatele č. 1 a 2 v tabulce 1 přílohy I („Emise skleníkových plynů“, „Uhlíková stopa“).
- (¹⁶) Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, čl. 5 odst. 1, článek 6 a čl. 8 odst. 1.
- (¹⁷) Odvětví s vysokým dopadem na klima jsou odvětví uvedená v sekcích A až H a v sekci M klasifikace NACE stanovené v příloze I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2023/137.
- (¹⁸) Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088 (SFDR), neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 4 v tabulce II přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Investice do společností bez iniciativ na snížení emisí uhlíku“).
- (¹⁹) Tyto informace jsou v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 (nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu), článkem 6.
- (²⁰) Tyto informace jsou v souladu s článkem 449a nařízení (EU) č. 575/2013; prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/2453, šablona 3: Bankovní portfolio – riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu: ukazatele souladu.
- (²¹) Tyto informace jsou v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 (evropský právní rámec pro klima), čl. 2 odst. 1, a s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 (nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu), článkem 2.
- (²²) Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, příloha II: Environmentální faktory, které je třeba posoudit, podle podkladových aktiv referenční hodnoty.
- (²³) EBA 3. pilíř: PTN – šablona 5: Bankovní portfolio – fyzické riziko v souvislosti se změnou klimatu: expozice podléhající fyzickému riziku a EBA 3. pilíř: PTN – šablona 2: Bankovní portfolio – riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu: úvěry zajištěné nemovitým majetkem – energetická účinnost kolaterálu.
- (²⁴) Tyto informace podporují potřeby administrátorů referenčních hodnot pro zveřejňování faktorů ESG, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2020/1816, jak stanoví ukazatel „Expozice portfolia referenční hodnoty vůči společnostem neuplatňujícím politiky náležitě péče v otázkách, na které se vztahují základní úmluvy Mezinárodní organizace práce č. 1 až 8“ v oddíle 1 a 2 přílohy II.
- (²⁵) Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí povinný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 11 v tabulce I přílohy I („Podíl investic do společností, do nichž je investováno, bez politik pro sledování dodržování zásad globálního paktu OSN a pokynů OECD pro nadnárodní podniky nebo bez mechanismů pro vyřizování stížností na porušování zásad globálního paktu OSN a pokynů OECD pro nadnárodní podniky“), ukazatel č. 5 v tabulce III přílohy I („Podíl investic do společností, do nichž je investováno, bez mechanismu pro vyřizování stížností týkajících se zaměstnaneckých otázek“) a ukazatel č. 9 v tabulce III přílohy I („Podíl investic do subjektů bez politiky v oblasti lidských práv“) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích.
- (²⁶) Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí povinný a dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 10 v tabulce I přílohy I a ukazatel č. 14 v tabulce III přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Porušování zásad globálního paktu Organizace spojených národů a pokynů Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) pro nadnárodní podniky“ a „Počet zjištěných případů závažných problémů a incidentů v oblasti lidských práv“).
- (²⁷) Tyto informace podporují informační potřeby administrátorů referenčních hodnot pro zveřejňování faktorů ESG, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2020/1816, jak stanoví ukazatel „Počet složek referenční hodnoty, u nichž dochází k porušování sociálních práv uvedených v mezinárodních smlouvách a úmluvách, v zásadách Organizace spojených národů a případně ve vnitrostátním právu (absolutní počet a relativní počet dělený všemi složkami referenční hodnoty)“ v oddíle 1 a 2 přílohy II.
- (²⁸) Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 14 v tabulce I přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Expozice vůči kontroverzním zbraním (protipěchotní miny, kazetová munice, chemické a biologické zbraně)“).
- (²⁹) Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1818, čl. 12 odst. 1: „Administrátoři referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu vyloučí z těchto referenčních hodnot všechny následující společnosti: společnosti podílející se na jakýchkoli činnostech souvisejících s kontroverzními zbraněmi“ a nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, příloha II: „Vážený průměrný procentuální podíl složek referenční hodnoty v odvětví kontroverzních zbraní“.

-
- ⁽³⁰⁾ EBA 3. pilíř: šablona 1: Bankovní portfolio – riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu: společnosti zabývající se výrobou tabákových výrobků, které jsou vyloučeny z referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. d) až g) a v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu.
- ⁽³¹⁾ Tyto informace podporují potřeby administrátorů referenčních hodnot pro zveřejňování faktorů ESG, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2020/1818, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 1 písm. b), a nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1816, příloha II: „Vážený průměrný procentuální podíl složek referenční hodnoty v odvětví tabáku“.
- ⁽³²⁾ Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 4 v tabulce I přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Expozice vůči společnostem působícím v odvětví fosilních paliv“).
- ⁽³³⁾ EBA 3. pilíř: šablona 1: Bankovní portfolio – riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu: společnosti zabývající se těžbou a dobýváním, které jsou vyloučeny z referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. d) až g) a v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu.
- ⁽³⁴⁾ Nařízení o referenčních hodnotách (EU) 2020/1818, čl. 12 odst. 1.
- ⁽³⁵⁾ Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 9 v tabulce II přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Investice do společností vyrábějících chemické výrobky“).
- ⁽³⁶⁾ EBA 3. pilíř: šablona 1: Bankovní portfolio – riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu: společnosti zabývající se těžbou a dobýváním, které jsou vyloučeny z referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu v souladu s čl. 12 odst. 1 písm. d) až g) a v souladu s čl. 12 odst. 2 nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu.
- ⁽³⁷⁾ Tento požadavek na zveřejňování informací je v souladu s požadavky uvedenými v prováděcím nařízení Komise (EU) 2022/2453 – šablona 1, riziko přechodu v souvislosti se změnou klimatu.
- ⁽³⁸⁾ Tento požadavek na zveřejňování je v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818 (nařízení o referenčních hodnotách v oblasti klimatu), čl. 12 odst. 1.
- ⁽³⁹⁾ Tyto informace podporují informační potřeby účastníků finančního trhu, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2019/2088, neboť odrážejí dodatečný ukazatel týkající se hlavních nepříznivých dopadů, jak stanoví ukazatel č. 13 v tabulce I přílohy I nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 ze dne 6. dubna 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 s ohledem na pravidla pro zveřejňování informací o udržitelných investicích („Genderová diverzita v představenstvu“).
- ⁽⁴⁰⁾ Tyto informace podporují informační potřeby administrátorů referenčních hodnot pro zveřejňování faktorů ESG, na něž se vztahuje nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1816 ze dne 17. července 2020, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011, jak stanoví ukazatel „Vážený průměrný poměr žen a mužů v představenstvu“ v oddíle 1 a 2 přílohy II.
-

PŘÍLOHA II

poskytující praktické pokyny k uplatňování dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky obsaženého v příloze I tohoto doporučení

Tato příloha poskytuje praktické pokyny k uplatňování dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky (VSME) uvedeného v příloze I tohoto doporučení.

Tato příloha poskytuje pokyny, které objasňují uplatňování některých požadavků na zveřejňování informací o udržitelnosti obsažených v dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky. Podniky a další zúčastněné strany mohou mít rovněž zájem seznámit se s pokyny k uplatňování ESRS, které zveřejnila skupina EFRAG.

Poskytnutím pokynů obsažených v této příloze hodlá Komise usnadnit malým a středním podnikům uplatňování požadavků na zveřejňování informací nákladově efektivním způsobem a zajistit použitelnost a srovnatelnost vykazovaných informací o udržitelnosti. Tím, že tyto pokyny poskytnou společně větší jasnost a jistotu, přispějí k cíli Komise, kterým je zjednodušit požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a snížit administrativní zátěž podniků spojenou s podáváním zpráv o udržitelnosti.

Pokyny obsažené v této příloze nijak nerozšiřují ani nedoplňují ustanovení uvedená v doporučení Komise a v dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky uvedeném v příloze I tohoto doporučení. Tato příloha má pouze pomoci podnikům při praktickém uplatňování příslušných požadavků na zveřejňování informací.

Základní modul: pokyny

1. Pokyny obsažené v níže uvedených oddílech mají usnadnit uplatňování požadavků na zveřejňování informací o udržitelnosti obsažených v bodech 21 až 43 přílohy I doporučení Komise o dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky.
2. Níže uvedené pokyny jsou zamýšleny jako součást ekosystému, který by mohl zahrnovat také vypracování dalších podpůrných pokynů skupinou EFRAG, další digitální nástroje a podporu provádění (vzdělávací aktivity, zapojení zúčastněných stran) s cílem usnadnit pochopení některých technických prvků uvedených v pokynech.
3. Tyto pokyny podporují podniky, které chtějí používat základní modul.

1.1. Pokyny k základnímu modulu – obecné informace**B1 – Základ pro přípravu**

4. Při podávání zpráv o právní formě podniku podle vnitrostátních právních předpisů podle bodu 24 písm. e) podbodu i) si podnik může zvolit jednu z následujících podnikových struktur:
 - a) společnost s ručením omezeným;
 - b) společnost s jediným společníkem;
 - c) veřejná obchodní společnost;
 - d) družstvo;
 - e) jiné (upřesněte podle specifikací právních forem dané země).
5. Při podávání zpráv o kódu (kódech) NACE podniku podle bodu 24 písm. e) podbodu ii) představují kódy NACE (*Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne*) klasifikaci ekonomických činností používanou v Evropské unii. Poskytují standardizovaný rámec pro klasifikaci ekonomických činností podle odvětví, který umožňuje srovnatelnost a společné chápání napříč jednotlivými zeměmi EU.

6. Kód NACE se skládá z několika číslic v rozmezí od dvou do pěti v závislosti na úrovni konkrétnosti, s níž je daná ekonomická činnost identifikována. Seznam kódů NACE naleznete v následujícím dokumentu: nařízení (EU) 2023/137.

Úroveň č.	Identifikátor	Popis
1	Sekce	Sekce jsou označeny písmenem abecedy a vymezují 21 obecných ekonomických oblastí, jako je zemědělství, zpracovatelský průmysl nebo obchod.
2	Oddíl	Oddíl je označen dvoumístným číselným kódem a identifikuje konkrétní odvětví v rámci dané obecné ekonomické oblasti. Oddílů je celkem 88.
3	Skupina	Skupina je označena třímístným číselným kódem (s přihlédnutím ke dvěma číslicím oddílu) a vymezuje konkrétní oblast v rámci daného odvětví. Skupin je přibližně 270.
4	Třída	Třída je označena čtyřmístným číselným kódem (s přihlédnutím k číslicím oddílu a skupiny) a vymezuje konkrétní činnost v rámci dané skupiny. Tříd je přibližně 450.

7. Při podávání zpráv o počtu **zaměstnanců** podle bodu 24 písm. e) podbodu v) se ekvivalentem plného pracovního úvazku (FTE) **rozumí počet pracovních míst v podniku na plný pracovní úvazek. Lze jej vypočítat vydělením naplánovaných hodin zaměstnance (celkový počet skutečně odpracovaných hodin za týden) počtem hodin podle zaměstnavatele za pracovní týden na plný úvazek (celkový počet hodin odpracovaných zaměstnanci na plný úvazek)**. Například zaměstnanec, který každý týden odpracuje 25 hodin pro společnost s týdenní pracovní dobou zaměstnanců na plný úvazek 40 hodin, představuje 0,625 plného pracovního úvazku (tj. 25/40 hodin).
8. Počet zaměstnanců vyjádřený jako počet osob je celkový počet osob zaměstnaných v podniku vykázaný buď na konci vykazovaného období, nebo jako průměr za celé vykazované období.
9. Při podávání zpráv o zemi hlavní činnosti a umístění významných aktiv podle bodu 24 písm. e) podbodů vi) a vii) podnik tyto informace zveřejní pro každé ze svých **míst** pomocí níže uvedené tabulky:

Místa	Adresa	PSČ	Město	Země	Souřadnice (geolokace)
Sídlo (např.)					
Sklad (např.)					
Průmyslový závod (např.)					

10. Očekává se, že geolokace podniku bude pro zúčastněné strany cenným datovým bodem pro posouzení rizik a příležitostí spojených s daným malým nebo středním podnikem, zejména v souvislosti s otázkami udržitelnosti týkajícími se **příspěvu se změně klimatu**, vody, ekosystémů a biologické rozmanitosti.
11. Geolokace se uvádí v prostorových bodech pro jednotlivé jednotky nebo v bodech polygonu vymezujících hranice většího **místa**, které se méně podobá jednotce, jako je například zemědělský podnik, důl nebo zařízení. Podnik může rovněž poskytnout skupinu bodů, která umožní snadnou identifikaci dotčené oblasti. Prostorové body se uvádějí jako souřadnice s pěti desetinnými místy (např. 0° 00' 0.036").

12. Při zveřejňování geolokace vlastněných, pronajatých nebo spravovaných **míst** podnik uvede jejich souřadnice v tabulce uvedené v bodě 73. Podnik může k určení souřadnic míst, která vlastní, má pronajatá nebo spravuje, používat webové mapovací nástroje. Podnik může také používat vhodné softwarové nástroje nebo platformy k dalšímu určení obvodu nebo plochy větších míst.
13. Pokud jde o bod 25, certifikace související s udržitelností může zahrnovat registrované ekoznačky ze systému značení EU nebo vnitrostátního či mezinárodního systému značení, které odpovídají hlavní činnosti daného malého nebo středního podniku. Například ekoznačka EU se vztahuje na konkrétní výrobky, jako jsou textil a obuv, krytiny (např. dřevěné podlahové krytiny), čisticí prostředky a prostředky osobní hygieny, elektronická zařízení nebo nábytek. Další informace může podnik získat v dokumentu *EU Ecolabel Product Groups* (Skupiny výrobků s ekoznačkou EU) a *Product Catalogue* (Katalog výrobků).

B2 – Postupy, politiky a budoucí iniciativy pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství

14. Podniky mohou pro podávání zpráv o datových bodech B2 použít následující šablonu.

	Máte zavedeny postupy / politiky / budoucí iniciativy v oblasti udržitelnosti, které se zabývají některou z následujících otázek udržitelnosti? [ANO/NE]	Jsou veřejně dostupné? [ANO/NE]	Mají tyto politiky nějaké cíle? [ANO/NE]
Změna klimatu			
Znečištění			
Vodní a mořské zdroje			
Biologická rozmanitost a ekosystémy			
Oběhové hospodářství			
Vlastní pracovní síla			
Pracovníci v hodnotovém řetězci			
Dotčené komunity			
Spotřebitelé a koncoví uživatelé			
Chování podniků			

15. Pokud je podnik družstvem, může zveřejnit:

a) skutečnou účast pracovníků, uživatelů nebo jiných zúčastněných stran či komunit na správě a řízení;

- b) finanční investice do kapitálu nebo aktiv subjektů sociální ekonomiky uvedených v doporučení Rady ze dne 29. září 2023 (s výjimkou darů a příspěvků) a
- c) jakákoli omezení rozdělování zisku související se vzájemnou povahou nebo s povahou činností spočívajících ve službách obecného hospodářského zájmu.

Pokyny pro vlastní pracovní sílu, pracovníky v hodnotovém řetězci, dotčené komunity a spotřebitele a koncové uživatele

16. V dodatku B naleznete seznam možných otázek udržitelnosti, který vám umožní porozumět otázkám udržitelnosti, které se týkají sociálních a lidských práv. Tento seznam by mohl pomoci určit, zda jsou politiky, postupy nebo budoucí iniciativy zaměřeny na komplexní řešení negativních **dopadů** na lidská práva nebo zda se omezují na určité skupiny dotčených zúčastněných stran (například na pracovníky v předcházející části **hodnotového řetězce**). V rámci tohoto zveřejňování mohou podniky rovněž zveřejnit, zda mají zaveden postup pro řešení stížností týkajících se lidských práv.

1.2. Pokyny k základnímu modulu – environmentální ukazatele

B3 – Energie a emise skleníkových plynů

Dopady na klima: spotřeba energie a emise skleníkových plynů

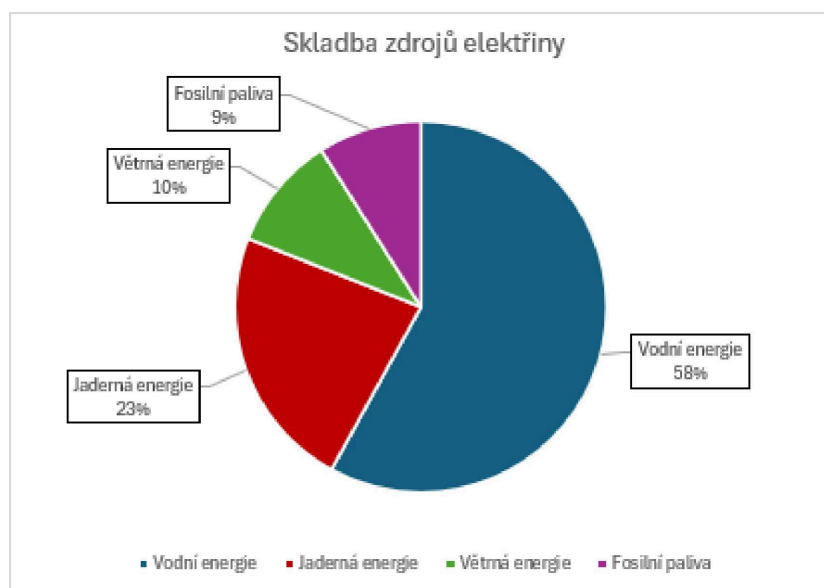
17. Podle bodů 29 a 30 podnik podává zprávy o svých **dopadech** na klima a poskytuje informace o spotřebě energie a **emisích skleníkových plynů**. Tento pokyn ke zveřejnění informací B3 nepředstavuje další datový bod ke zveřejněním popsaným v bodě 29 (o spotřebě energie) a 30 (o emisích skleníkových plynů), ale spíše obnovuje zastrešující cíl a poskytuje kontext pro základní zveřejnění informací B3.

Spotřeba energie

18. **Dopady** související s klimatem jsou významně ovlivněny spotřebou energie. Proto je důležité zveřejnit jak množství, tak i druh – např. fosilní paliva jako uhlí, ropa a plyn versus **energie z obnovitelných zdrojů** – a skladbu spotřebované energie. Příkladem zveřejňovaných údajů o energii je celková spotřeba energie rozdělená podle fosilních paliv a elektřiny. Lze vykazovat i další členění, například spotřebu nakoupené elektřiny nebo elektřiny z obnovitelných zdrojů, kterou podnik vyrobil sám. Níže uvádíme příklad informací požadovaných v bodě 29.

	Spotřeba energie z obnovitelných zdrojů (MWh)	Spotřeba energie z neobnovitelných zdrojů (MWh)	Spotřeba energie 202(x) celkem (MWh)
Elektřina (podle vyúčtování za služby)	300	186	486
Paliva	3	7	10

19. Pokud podnik nakupuje fosilní paliva (např. zemní plyn, ropu) nebo paliva z obnovitelných zdrojů (např. biopaliva, jako je bionafta a bioethanol) za účelem výroby elektřiny, tepla nebo chladu pro vlastní spotřebu, musí zabránit dvojímu započtení. Podnik proto započte energetický obsah nakoupeného paliva pouze jako spotřebu paliva, ale nezapočte znovu – a nevykáže – spotřebu elektřiny a tepla vyrobených z tohoto paliva. V případě výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, jako je solární nebo větrná energie, a pokud není nutné používat palivo, započítá podnik množství vyrobené a spotřebované elektřiny jako spotřebu elektřiny.

20. Podnik nezapočítá spotřebu energie proti výrobě energie, i když je energie vyrobená v **místě** prodána třetí straně a je využívána třetí stranou. Podnik rovněž zabráni dvojímu započtení spotřeby paliva při zveřejňování spotřeby energie, kterou sám vyrobil. Pokud podnik vyrábí elektřinu z neobnovitelného nebo obnovitelného zdroje paliva a následně vyrobenou elektřinu spotřebovává, započítá se spotřeba energie pouze jednou v rámci spotřeby paliva. Podíl spotřeby **energie z obnovitelných zdrojů** lze vypočítat na základě záruk původu, certifikátů obnovitelné energie nebo složení elektřiny uvedeného ve vyúčtování za elektřinu. Vyúčtování za elektřinu může odkazovat na spotřebované jednotky elektřiny, uvádět procento poskytnuté elektřiny z obnovitelných zdrojů a může vypadat jako na obrázku níže.
21. Při přípravě informací o spotřebě energie požadovaných podle bodu 29 podnik vyloučí suroviny a paliva, jež se nespálují pro energetické účely. Podnik, který spotřebovává palivo jako surovinu, může informace o této spotřebě zveřejnit odděleně od povinně zveřejňovaných údajů.

Převod mezi různými jednotkami energie

22. Podniky vykazují svou spotřebu energie jako konečnou spotřebu energie, kterou se rozumí množství energie dodané danému podniku, například počet megawatthodin (MWh) elektřiny zakoupené od dodavatele energií, množství páry odebrané z blízkého průmyslového závodu nebo nafty zakoupené na čerpací stanici. Elektřina výslovně odkazuje na teplo, páru a chlad. Paliva zahrnují vše, co se spaluje, např. plyn, zemní plyn, biomasu atd.
23. Bod 29 uvádí jako preferovanou jednotku pro měření spotřeby energie MWh. V případě paliva nebo biomasy je nutné přepočítat na MWh údaje vyjádřené v jiných jednotkách, jako je například energetický obsah (např. kJ, Btu), objem (např. litry, m³) nebo hmotnost (např. metrické tuny, krátké tuny).
24. V případě spotřeby paliva měřené podle hmotnosti (např. dřevo, uhlí) by podnik měl:
- zjistit výhřevnost paliva (např. kJ/metrická tuna, TJ/Gg) (může se jednat o typickou hodnotu zveřejněnou spolehlivými zdroji, např. IPCC, nebo může být tato hodnota poskytnuta dodavatelem či získána interně);
 - přepočítat výhřevnost na MWh/t, například:

$$1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,78 \text{ MWh}; 1 \text{ Gg} = 10^9 \text{ g} = 1\,000 \text{ t}$$

$$11,9 \text{ TJ/Gg} = 11,9 * 277,78 / 1\,000 \text{ t} = 3,31 \text{ MWh/t}; a$$
 - vypočítat energetický obsah dané hmotnosti, například:

$$1\,245\,345 \text{ t} * 3,31 \text{ MWh/t} = 4\,117\,111 \text{ MWh}.$$

25. V případě kapalných paliv by podniky měly:

- převést informace o objemu na hmotnost vynásobením objemu hustotou paliva, například:
 $\text{nafta} = 4\,456\,000 \text{ l}; \text{ hustota nafty} = 0,84 \text{ kg/l}$
 $4\,456\,000 \text{ (l)} * 0,84 \text{ (kg/l)} = 3\,743\,040 \text{ kg} = 3\,743 \text{ t};$
- vypočítat energetický obsah vynásobením hmotnosti výhřevností, například: $3\,743 \text{ [t]} * 43 \text{ [TJ/Gg]} = 3\,743 \text{ t} * 43 \text{ TJ/(1\,000 [t])} = 160,95 \text{ [TJ]};$ a
- převést TJ na MWh, například: $1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,778 \text{ MWh}$
 $160,95 \text{ [TJ]} = 277,78 \text{ [MWh/TJ]} * 160,95 \text{ [TJ]} = 44\,708 \text{ MWh}.$

Zdroj dokumentace:

Údaje	Zdroj dokumentace
CDP	Technická poznámka CDP: přepočet údajů o palivu na MWh

Emise skleníkových plynů

26. Pokud jde o hrubé **emise skleníkových plynů** vznikající při činnostech podniku, vychází požadavek v bodě 30 z definic a pravidel protokolu o skleníkových plynech (*GHG Protocol*), který je hlavním standardem pro účtování emisí skleníkových plynů. Podle bodu 30 mají podniky podávat zprávy o svých emisích rámce 1 a rámce 2. Emise skleníkových plynů rámce 1 zahrnují přímé emise z vlastněných nebo kontrolovaných zdrojů. Emise rámce 2 jsou **nepřímé emise skleníkových plynů**, které jsou výsledkem činností společnosti podávající zprávu (protože pocházejí ze spotřebované energie podniku), ale vznikají ve zdrojích vlastněných nebo kontrolovaných jinou společností. Další pokyny k výpočtu emisí rámce 1 a 2 jsou uvedeny v níže uvedených oddílech.

27. Emise rámce 1 a 2 lze vykazovat v následujícím formátu:

	Emise skleníkových plynů 202(x) (tCO ₂ e)
Rámec 1	45
Rámec 2	6
Celkem	51

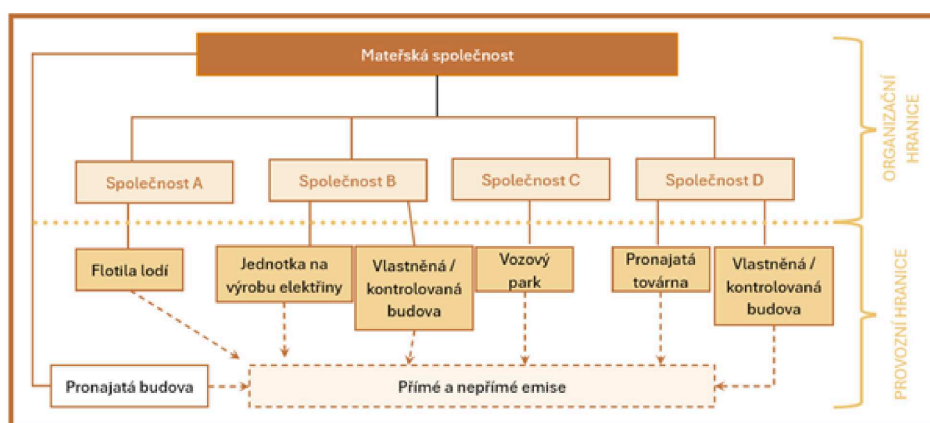
28. Protokol o skleníkových plynech (*GHG Protocol*) je globální standard pro měření a řízení emisí skleníkových plynů a podávání zpráv o nich, který zároveň zajišťuje konzistentnost a transparentnost. Podnikový standard (*Corporate Standard*) zahrnuje pokyny pro emise rámce 1, rámce 2 a rámce 3 pro podniky a další organizace (nevládní organizace, státní správu atd.).

29. Aby bylo zajištěno spravedlivé vykazování emisí daného podniku, stanoví protokol o skleníkových plynech seznam zásad podávání zpráv:

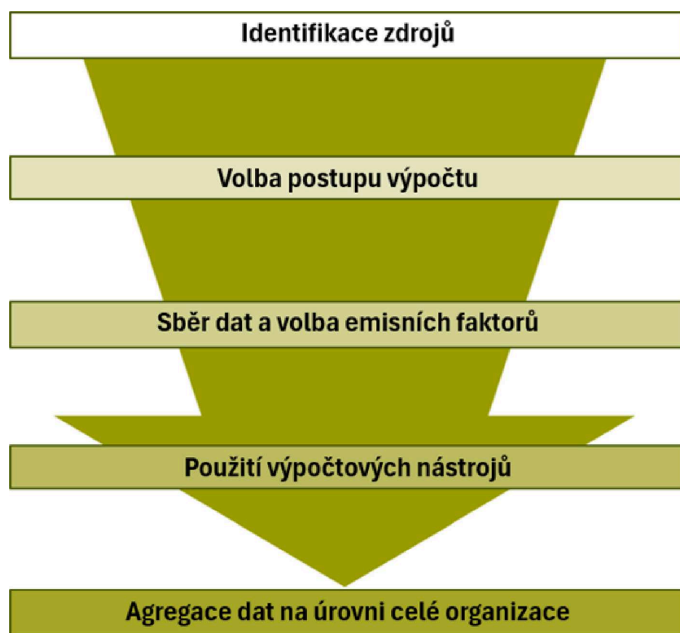
- relevantnost: zajištění toho, aby inventura skleníkových plynů odrážela emise skleníkových plynů dané organizace;
- úplnost: zajištění toho, aby inventura skleníkových plynů zohledňovala všechny zdroje emisí skleníkových plynů a činnosti v rámci zvolené hranice;
- konzistentnost: zajištění konzistentnosti použité metodiky, aby bylo možné porovnávat v čase;
- transparentnost: zveřejnění předpokladů, odkazů a metodiky použité při výpočtu emisí skleníkových plynů a
- přesnost: zajištění toho, aby údaje o emisích skleníkových plynů byly dostatečně přesné a umožňovaly uživatelům přijímat rozhodnutí.

30. Podniky mohou místo protokolu o skleníkových plynech použít normu ISO 14064-1, pokud by lépe vyhovovala jejich potřebám při podávání zpráv.

31. Při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů je důležité stanovit vhodné hranice, aby se zajistila správnost inventury skleníkových plynů a zabránilo se dvojímu započtení emisí. Protokol o skleníkových plynech definuje dva hlavní typy hranic – organizační a provozní hranice.
- Organizační hranice: protokol o skleníkových plynech je definuje jako hranice, které určují činnosti vlastněné nebo kontrolované společností podávající zprávu v závislosti na zvoleném konsolidačním přístupu. Existují dva přístupy ke konsolidaci emisí – přístup založený na vlastním kapitálu nebo přístup založený na kontrole. Podnik si zvolí přístup, který odpovídá jeho situaci.
 - Přístup založený na podílu na vlastním kapitálu se týká započítávání emisí skleníkových plynů z provozních činností podle podílu podniku na vlastním kapitálu v rámci těchto činností.
 - Při použití přístupu založeného na kontrole podnik započítává emise skleníkových plynů z činností, nad nimiž má buď finanční, nebo provozní kontrolu. Při použití tohoto přístupu ke konsolidaci a zachycení svých emisí ve zprávě použijí společnosti buď kritérium provozní kontroly, nebo kritérium finanční kontroly.
 - Podnik má finanční kontrolu nad provozními činnostmi, pokud je schopen řídit finanční a provozní politiky těchto činností s cílem získat z nich hospodářské přínosy.
 - Podnik má provozní kontrolu nad provozními činnostmi, pokud on sám nebo jedna z jeho dceřiných společností má plnou pravomoc zavádět a provádět své provozní politiky ve vztahu k těmto činnostem.
 - Provozní hranice: protokol o skleníkových plynech je definuje jako hranice, které určují přímé a nepřímé emise spojené s provozními činnostmi vlastněnými nebo kontrolovanými společností podávající zprávu. Toto posouzení nabízí podniku možnost stanovit, které činnosti a zdroje způsobují přímé (rámec 1) a nepřímé emise (rámec 2 a rámec 3), a rozhodnout, které nepřímé emise vyplývající z jeho činností má zahrnout.
 - Úvahy o hranicích se musí řídit výše uvedenými zásadami (konzistentnost v čase, transparentnost při jejich dokumentování a úplnost) a jsou znázorněny na obrázku níže ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Protokol o skleníkových plynech. GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition. Institut pro světové zdroje a Světová podnikatelská rada pro udržitelný rozvoj.

32. Protokol o skleníkových plynech také uvádí pokyny a kroky, které je třeba dodržovat při identifikaci, výpočtu a sledování emisí skleníkových plynů, jak je znázorněno na obrázku níže ⁽²⁾.
33. Soukromé a veřejné iniciativy vyvinuly různé nástroje, které mají pomoci podnikům při vypracovávání inventury emisí skleníkových plynů a zvládání problémů spojených s její přípravou. Skupina EFRAG spravuje na svých internetových stránkách soubor doporučených kalkulaček emisí skleníkových plynů.

Pokyny k emisím rámce 1 a k emisím rámce 2 založeným na lokalitě

34. Typické emise rámce 1 zahrnují emise CO₂ (jakož i CH₄ a N₂O) spojené se spalováním paliv (například v kotlích, pecích, vozidlech atd.) a fugitivní emise z klimatizace a průmyslových procesů.
35. **Emise rámce 2 založené na lokalitě** zahrnují emise z elektřiny, tepla, páry a chladu, které společnost podávající zprávu nakoupila nebo získala a spotřebovala. Odrážejí průměrnou intenzitu emisí sítí, v nichž dochází ke spotřebě energie, a jsou založeny především na údajích o průměrném emisním faktoru sítě. Typické zdroje emisí rámce 2 se týkají všech zařízení, která spotřebovávají elektřinu (elektromotory, osvětlení, budovy atd.), teplo (vytápění v průmyslových procesech, budovy atd.), páru (průmyslové procesy) a chlad (průmyslové procesy, budovy atd.).
36. Hodnocení emisí skleníkových plynů lze provádět několika způsoby, včetně přístupu založeného na výpočtu, měření nebo kombinaci měření a výpočtu. Jeden z běžných přístupů je založen na výpočtu pomocí emisních faktorů (EF), které mohou zahrnovat potenciál globálního oteplování (GWP) skleníkových plynů. Lze použít i přímé měření pomocí senzorů (průtok a koncentrace). Níže uvedená tabulka shrnuje nejběžnější metody.

Metoda hodnocení skleníkových plynů	Podrobnosti	Potřebné údaje
Měření	Vynásobení přímo měřených množství plynu jejich příslušným potenciálem globálního oteplování.	Přímé množství emitovaného plynu získané z měření plynu (průtok, koncentrace, objem) Potenciál globálního oteplování (GWP) plynů
Výpočet	Vynásobení údajů o činnosti emisním faktorem (EF), který zahrnuje potenciál globálního oteplování (GWP)	Údaje o činnosti Emisní faktory (EF)

⁽²⁾ Protokol o skleníkových plynech. *GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition*. Institut pro světové zdroje a Světová podnikatelská rada pro udržitelný rozvoj.

37. Výše uvedená tabulka obsahuje následující pojmy:
- údaje o činnosti, které obvykle odpovídají množství spotřebovaného paliva. Mohou být vyjádřeny v jednotkách energie (např. MWh), objemu (např. m³ nebo l) nebo hmotnosti (např. tuny nebo kg). Podnik může tyto údaje získat na základě kontroly dokladů o nákupu paliv nebo vyúčtování za služby;
 - potenciál globálního oteplování, který kvantifikuje **dopad** daného skleníkového plynu na klima ve srovnání s ekvivalentní jednotkou oxidu uhličitého, a
 - emisní faktory (EF), které kvantifikují, jaké množství skleníkových plynů je emitováno na jednotku činnosti. Emisní faktory často zohledňují potenciál globálního oteplování skleníkových plynů a v takovém případě nemusí podnik tento potenciál brát v úvahu.
38. Následující tabulka obsahuje neúplný seznam zdrojů, z nichž mohou podniky snadno získat informace o emisních faktorech (EF) i potenciálu globálního oteplování (GWP). Podniky mohou rovněž odkazovat na směrodatné vnitrostátní zdroje, které mohou být pro jejich situaci relevantnější.

Emisní faktory (EF)	ADEME – Base Empreinte® IPCC – Emissions Factor Database (databáze emisních faktorů) IPCC – Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories (pokyny pro národní inventury skleníkových plynů) Association of Issuing Bodies (AIB) – Residual Mix Grid Emission Factors (emisní faktory zbytkového mixu sítě) JRC – Historical GHG emissions factor for electricity consumption (historický emisní faktor skleníkových plynů pro účely spotřeby elektřiny) IEA – Annual GHG emission factors for World countries from electricity and heat generation (paid data set) (roční emisní faktory skleníkových plynů zemí světa související s výrobou elektřiny a tepla (placený soubor dat))
Potenciál globálního oteplování (GWP)	IPCC – Global Warming Potential

39. Další pokyny a nástroje týkající se toho, jak postupovat a podávat zprávy o svých emisích skleníkových plynů a **dopadech** na klima, mohou podniky nalézt také na internetových stránkách SME Climate Hub.

Příklad výpočtu emisí rámce 1

40. Společnost A spaluje v průmyslovém kotli topný olej č. 4. Pro účely účetního výkaznictví sleduje své náklady a pro účely účtování emisí skleníkových plynů sleduje objemy (m³), které se odrážejí v účtech za palivo. Z těchto účtů zjišťuje roční objemy nakoupeného topného oleje a sleduje také stav zásob topného oleje k prvnímu kalendářnímu dni v roce. V roce 2023 nakoupila 100 m³ topného oleje. Na základě svých záznamů měla k 1. lednu 2023 ve svých zásobnících 2,5 m³ a k 1. lednu 2024 pak 1 m³. Zjistí tedy (na základě nákupů a měření zásob), že během roku 2023 spotřebovala 101,5 m³ topného oleje.
41. Na základě seznamu emisních faktorů IPCC (tabulka 2.3, strana 2.18) odhaduje svůj emisní faktor pro směs motorové nafty a zbytkového oleje v poměru 50:50 na 75,75 t CO₂/TJ a na základě zveřejněných energetických statistik stanoví, že výhřevnost uvedeného paliva je 0,03921 TJ/m³. Vzhledem k tomu, že GWP CO₂ se rovná jedné, jsou emise CO₂ společnosti pro tento konkrétní zdroj rámce 1 následující:

$$101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 75,75 \text{ t CO}_2/\text{TJ} * 1 = 301,5 \text{ t CO}_2$$

42. Pro úplnost jsou v tomto příkladu vypočteny také emise CH₄ a N₂O. Kontrola seznamu emisních faktorů IPCC ukazuje, že se jedná o 3 kg CH₄/TJ a 0,6 kg N₂O/TJ, a emise tedy činí:

$$\text{emise CH}_4 = 101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 3 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} * 29,8 = 0,36 \text{ tCO}_2\text{e}$$

$$\text{emise N}_2\text{O} = 101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 0,6 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} * 273 = 0,65 \text{ tCO}_2\text{e}$$

43. Jak již bylo uvedeno, emise CH₄ a N₂O přidávají k hodnotě CO₂, která činí 301,5 tCO₂, přibližně 1 tCO₂e, což činí přibližně 0,3 % z celkové hodnoty. Tuto hodnotu by bylo možno považovat za přípustnou chybu ve vykazování, a proto by tyto emise mohly být z výpočtu a vykazování vynechány. Potenciály globálního oteplování pro CH₄ a N₂O jsou převzaty z šesté hodnotící zprávy IPCC, kapitoly 7SM.

Příklad výpočtu emisí rámce 2

44. Společnost A používá v Paříži kancelářskou budovu o rozloze 2 000 m², kde platí za elektřinu spotřebovanou na ústřední vytápění a chlazení, osvětlení, počítače a další elektrické vybavení, např. spotřebiče. Na základě vyúčtování za služby odhadla, že tato budova v roce 2022 spotřebovala 282 MWh elektřiny. Při použití emisního faktoru 73 g CO₂eq/kWh pro Francii v roce 2022 odhadla své emise rámce 2 ze spotřeby elektřiny v budově takto:

$$emise_{GHG} = 282\,000 \text{ [kWh]} * 73 \left[\frac{\text{g CO}_2\text{eq}}{\text{kWh}} \right] = 20,6 \text{ t CO}_2\text{eq}$$

45. Podniky mohou rovněž poskytnout tržní údaje o rámci 2. Emisní faktory pro tržní emise rámce 2 odrážejí smluvní ujednání podniku s dodavateli energie. Tržní emisní faktory mohou společnosti poskytnout její dodavatelé elektřiny nebo tepla, případně je může podpořit sama společnost prostřednictvím nákupu certifikátů energetických atributů nebo smluv o nákupu elektřiny (PPA) nebo použitím *emisních faktorů zbytkového mixu* (AIB, 2024).

B4 – Znečištění ovzduší, vody a půdy

Pokyny k tomu, které podniky musí podávat zprávy o znečištění a o jakých znečišťujících látkách musí podniky podávat zprávy.

46. Bod 32 stanoví, že podnik zveřejní znečišťující látky, které vypouští do ovzduší, vody a půdy při vlastní provozní činnosti, pokud tyto informace již musí poskytovat ze zákona příslušným orgánům nebo v rámci systému environmentálního řízení. To znamená, že podnik nejprve posoudí, zda již takové informace poskytuje, ať už na základě zákonného požadavku, nebo dobrovolně. Pokud již podnik informace o emisích znečišťujících látek poskytuje (nebo je ze zákona povinen je poskytovat), poskytne další informace o těchto emisích podle požadavků uvedených v bodě 32. Pokud však podnik takové informace dosud neposkytuje (a není ze zákona povinen je poskytovat), musí pouze uvést, že tomu tak je.
47. Obecně se předpokládá, že tento požadavek se bude vztahovat na podniky, které jsou provozovateli průmyslových zařízení nebo intenzivních chovů hospodářských zvířat, na něž se vztahuje směrnice o průmyslových emisích a emisích z chovů hospodářských zvířat (směrnice IED 2.0 – směrnice (EU) 2024/1785), kterou se mění směrnice o průmyslových emisích (směrnice IED – směrnice 2010/75/EU). Směrnice IED 2.0 se vztahuje na přibližně 75 000 zařízení v Evropě a zahrnuje činnosti, jako je spalování paliva v kotlích o jmenovitém výkonu vyšším než 50 MW, slévání ve slévárnách kovů, zpracování neželezných kovů, výroba vápna, výroba keramických výrobků vypalováním, výroba prostředků na ochranu rostlin nebo biocidů, chov jakékoli kombinace prasat nebo drůbeže představující 380 nebo více dobytčích jednotek, vydělávání kůží, jatka atd. V těchto případech již musí zařízení podávat příslušnému orgánu zprávy o znečišťujících látkách vypouštěných do ovzduší, vody a půdy a tyto údaje jsou veřejně dostupné na portálu průmyslových emisí (podle nařízení (EU) 2024/1244 o zřízení portálu průmyslových emisí), který nahrazuje evropský registr uniků a přenosů znečišťujících látek (E-PRTR – nařízení (ES) č. 166/2006). Společnosti, které provozují více než jedno zařízení, nemusí v rámci E-PRTR podávat zprávy o konsolidovaných celopodnikových emisích, protože podávají zprávy pouze na úrovni jednotlivých zařízení. Tento standard vyžaduje podávání zpráv o celkovém množství znečišťujících látek ze všech zařízení. Podobně společnosti, které vlastní určité zařízení, ale neprovozují v něm činnost, nemusí podávat zprávy v rámci E-PRTR, ale ve zprávě o udržitelnosti by měly emise, které jimi vlastněné zařízení produkuje, zohlednit.
48. To platí i v případě, že byl podnik označen jako podnik povinný monitorovat a vykazovat znečišťující látky uvedené v registru E-PRTR v rámci systému environmentálního řízení, jako je například systém pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) nebo certifikace ISO 14001. V zásadě se jedná o relevantní aspekty, které by měl podnik zahrnout do své zprávy o udržitelnosti.
49. Pokud má podnik pouze jedno zařízení nebo provozuje činnost pouze v jednom zařízení a pokud jsou jeho údaje o znečištění již veřejně dostupné, může odkázat na dokument, kde jsou tyto informace uvedeny, a nemusí je znovu oznamovat. Podobně, pokud podnik zveřejňuje zprávu za celou organizaci, jako je například zpráva EMAS, která obsahuje údaje o znečištění, může ji do zprávy o udržitelnosti zahrnout formou odkazu.

50. Při uvádění informací o znečišťujících látkách ve zprávě o udržitelnosti by měl podnik uvést druh znečišťujícího materiálu, o němž je zpráva podávána, spolu s množstvím emitovaným do ovzduší, vody a půdy vyjádřeným za použití vhodné hmotnostní jednotky (např. t nebo kg).
51. Níže je uveden příklad toho, jak mohou podniky uvádět informace o svých emisích do ovzduší, vody a půdy rozdělené podle druhu znečišťující látky.

Znečišťující látka	Emise (kg)	Prostředí uvolňování (vzduch, voda, půda)
např. kadmium a jeho sloučeniny	10	voda
druh znečišťující látky 2		
druh znečišťující látky 3		

52. Pokud jde o druhy znečišťujících látek, které je třeba zohlednit při podávání zpráv podle bodu 32, může podnik uvést následující hlavní znečišťující látky, na které se v současné době vztahuje právo EU. Každý podnik však musí vzít v úvahu konkrétní znečišťující látky, na které se vztahují právní předpisy v jeho jurisdikci.
53. Příklady hlavních látek znečišťujících ovzduší (směrnice (EU) 2024/299; nařízení (EU) 2024/1244; *Air pollution from key sectors (Znečištění ovzduší z hlavních odvětví)*, Evropská komise, 2024; *Sources and emissions of air pollutants in Europe (Zdroje a emise látek znečišťujících ovzduší v Evropě)*, Evropská agentura pro životní prostředí, 2022) jsou: oxidy síry (SO_x/SO_2 – např. z výroby energie a vytápění ve výrobě), oxidy dusíku (NO_x/NO_2 – např. z dopravy), nemethanové těkavé organické sloučeniny (NMVOC – např. ze zemědělské činnosti), oxid uhelnatý (CO – např. ze spalování fosilních paliv), amoniak (NH_3 – např. z používání a skladování statkových hnojiv), částice (PM_{10} – např. ze spalování ve výrobě, dopravy, zemědělských činností), těžké kovy (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Zn), perzistentní organické znečišťující látky (celkové PAU, HCB, PCB, dioxiny/furany), látky poškozující ozonovou vrstvu (chlorfluoruhlovodíky – CFC, hydrochlorfluoruhlovodíky – HCFC, halony), černý uhlík (BC – např. ze spotřeby energie) atd.
54. Mezi hlavní zdroje emisí látek znečišťujících ovzduší v soukromém sektoru (které mají rovněž velký dopad na celý **hodnotový řetězec**) patří: a) výroba elektřiny ze spalování fosilních paliv nebo biomasy (která může být prováděna externě, přičemž elektřina je distribuována prostřednictvím vnitrostátní sítě a poté spotřebovávána v rámci činností hodnotového řetězce); b) přímé stacionární spalování fosilních paliv nebo biomasy v rámci činností podniku nebo průmyslových procesů nebo provoz stacionárních strojů či jiné činnosti, které vyžadují spalování paliv; c) doprava (nákladní, silniční, železniční, lodní a letecká, terénní vozidla, jako jsou vozidla používaná v zemědělství nebo ve stavebnictví); d) průmyslové procesy (všechny ostatní emise, které nepocházejí ze spalování paliv a vznikají při průmyslových procesech); e) zemědělství (chov hospodářských zvířat a využívání statkových hnojiv, rostlinná výroba, např. spalování rostlinných zbytků, hnojení statkovými a umělými hnojivy); f) odstraňování odpadu (např. skládkování, spalování ve spalovně nebo na otevřeném ohni nebo kompostování).
55. Níže je uveden příklad jednoduché metodiky pro vypracování inventury emisí látek znečišťujících ovzduší dané společnosti a výpočet emisí příslušných látek znečišťujících ovzduší. Tato metodika je rozdělena do následujících kroků, které nezahrnují mapování **hodnotového řetězce**, protože podle standardu VSME se informace požadované v rámci tohoto požadavku na zveřejňování informací vykazují na úrovni společnosti podávající zprávu: 1) identifikace zdrojů emisí v rámci hodnotového řetězce, 2) identifikace metodik pro kvantifikaci emisí, 3) sběr údajů o činnosti, 4) identifikace emisních faktorů a 5) kvantifikace emisí. Příručka poskytuje zmapování zdrojů znečištění a příslušných metodik pro výpočet informací o emisích hlavních látek znečišťujících ovzduší (tabulka níže). ⁽³⁾

Zdroje znečištění	Metodika kvantifikace emisí (Oddíl v pokynech)
Elektřina	Oddíl 4.1
Spalování paliv	Oddíl 4.2

⁽³⁾ SEI a CCAC (2022). Praktická příručka pro posuzování emisí látek znečišťujících ovzduší v podnicích. Stockholmský institut pro životní prostředí (SEI) a Koalice pro klima a čisté ovzduší (CCAC).

Zdroje znečištění	Metodika kvantifikace emisí (Oddíl v pokynech)
Doprava	Oddíl 4.3
Průmyslové procesy	Oddíl 4.4
Zemědělství	Oddíl 4.5
Odpady	Oddíl 4.6

56. Níže je uveden příklad výpočtu emisí látek znečišťujících ovzduší pomocí výše uvedené metody pro zpracovatelský průmysl. V uvažovaném příkladu je M_p množství materiálu M vyrobeného pomocí procesu p (tuny, litry), který je použit (nebo vyroben) v **hodnotovém řetězci** společnosti; $EF_{k,p}$ je emisní faktor pro znečišťující látku k v procesu p (g jednotkové produkce⁻¹); $Em_{k,p}$ jsou emise konkrétní znečišťující látky k v procesu p (g).

$$Em_{k,p} = M_p * EF_{k,p}$$

57. Například středně velký výrobce čokolády, který v roce 2022 vyrobil 1 750 tun čokolády, by pro výpočet svých emisí NMVOC použil výchozí emisní faktor 2, což by vedlo k následujícímu výpočtu:

$$1\,750 \text{ tun čokolády} * 2 \text{ (emisní faktor NMVOC)} = 3\,500 \text{ tun emisí NMVOC}$$

58. Dalším významným zdrojem znečištění ovzduší může být doprava, a to v rámci vlastní činnosti a na úrovni **hodnotového řetězce**. V tomto případě bude muset daný subjekt například pro účely odhadu emisí určité znečišťující látky ze silniční dopravy použít následující vzorec, kde $FC_{v,f}$ je spotřeba paliva typu vozidla v při použití paliva f (kg); $EF_{k,v,f}$ je emisní faktor pro znečišťující látku k v případě typu vozidla v a paliva f (g vozidlo-km⁻¹); $Em_{k,v,f}$ představuje emise konkrétní znečišťující látky k pro typ vozidla v a palivo f (g).

$$Em_{k,v,f} = FC_{v,f} * EF_{k,v,f}$$

59. Například lehké užitkové vozidlo poháněné naftou, které v roce 2022 ujelo celkem 2 800 km, vyprodukovalo následující množství emisí PM_{10} (emisní faktor PM_{10} 1,52 g/kg):

$$2\,800 \text{ km} * 1,52 = 4\,256 \text{ gramů emisí } PM_{10}$$

60. Dalším kritickým zdrojem emisí do ovzduší je spalování paliva. V tomto případě může být jako příklad uveden následující vzorec, kde FC_n je palivo n spotřebované v rámci kategorie daného zdroje (Gj); EF_k je emisní faktor pro tuto znečišťující látku k (g/Gj) a E_{mk} jsou emise této konkrétní znečišťující látky k (g).

$$E_{mk} = FC_n * EF_k$$

61. Například společnost, která v roce 2020 spotřebovala 3 000 000 gramů paliva, bude mít EF 0,67 pro SO_2 , což vede k tomuto výpočtu:

$$3\,000\,000 * 0,67 = 2\,010\,000 \text{ gramů emisí } SO_2 \text{ ze spalování paliv v roce 2020}$$

62. Příklady hlavních látek znečišťujících vodu (nařízení (EU) 2024/1244; směrnice 2000/60/ES; směrnice 2006/118/ES; směrnice 91/676/EHS; směrnice 2010/75/EU a pozměňovací směrnice (EU) 2024/1785; *Industrial pollutant releases to water in Europe (Uvolňování průmyslových znečišťujících látek do vody v Evropě)*, EEA, 2024) jsou: dusík (N), fosfor (P), těžké kovy (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Zn), perzistentní organické znečišťující látky a pesticidy, BTEX (benzen, toluen, ethylbenzen, xyleny) a další těkavé organické látky (VOC), látky nepříznivě ovlivňující kyslíkovou bilanci (měřeno pomocí parametrů jako BSK, CHSK atd.), celkový organický uhlík (TOC) atd.

63. Pesticidy a živiny (např. N a P) se mohou uvolňovat při zemědělských činnostech (*Main sources of water pollution (Hlavní zdroje znečištění vody)*, EEA, 2023; *Introduction to Freshwater Quality Monitoring and Assessment – Technical Guidance Document (Úvod do monitorování a hodnocení jakosti sladkých vod – Technické pokyny)*, UNEP, 2023) (např. používání statkových nebo anorganických hnojiv). Koncentrace těžkých kovů může pocházet z těžby a vypouštění odpadních vod. TOC je obecný ukazatel znečištění vody organickými látkami, který indikuje přítomnost živého materiálu, například v odpadních vodách, ale také v povrchových a podzemních vodách (obvyklé koncentrace jsou nižší než 10 mg l⁻¹, resp. 2 mg l⁻¹). CHSK obecně indikuje přítomnost průmyslových odpadních vod nebo splaškových vod, přičemž hodnoty jsou obvykle nižší než 20 mg l⁻¹ v neznečištěných vodách a průmyslové odpadní vody dosahují hodnot až 60 000 mg l⁻¹. BSK se obvykle používá ke stanovení znečištění povrchových vod organickými látkami a k určení účinnosti čištění odpadních vod a obvykle dosahuje hodnot kolem 2 mg l⁻¹ v neznečištěných vodách a 10 mg l⁻¹ a více ve vodách znečištěných. Uvolňování těkavých organických látek může být důsledkem úniku do vody.
64. Pokud jde o metodiku měření emisí do vody, EEA (*Calculating emissions to water – a simplified method (Výpočet emisí do vody – zjednodušená metoda)* (zpráva ETC/ICM 3/2022)) doporučuje jednoduchou techniku odhadu podobnou té, která se používá pro výše uvedené látky znečišťující ovzduší. V níže uvedeném vzorci je AR_a míra aktivity pro činnost a (zvolí se na základě konkrétní činnosti nebo procesu; např. viz M_p ve výše uvedeném výpočtu emisí do ovzduší); EF_{p,a} je emisní faktor pro znečišťující látku p při činnosti a a emise_{p,a} jsou emise konkrétní znečišťující látky p při činnosti a.
- $$\text{emise}_{p,a} = \text{AR}_a * \text{EF}_{p,a}$$
65. Příklady hlavních znečišťujících látek emitovaných do půdy (nařízení (EU) 2024/1244; směrnice 86/278/EHS) jsou: N, P, těžké kovy (např. aplikace čistírenských kalů na půdu), BTEX a další těkavé organické látky, perzistentní organické znečišťující látky a pesticidy.
66. Celkově lze říci, že zdrojem znečištění půdy v soukromém sektoru jsou především produkty nebo vedlejší produkty průmyslových procesů (např. výroba chemikálií, energie, textilní výroba), nepředvídané úniky benzinových produktů, chov hospodářských zvířat a zemědělské činnosti (např. zavlažování nečištěnými odpadními vodami, chov drůbeže), výroba a čištění odpadních vod, výroba a zpracování kovů a minerálů a doprava (*Global assessment of soil pollution: Report (Globální posouzení znečištění půdy: zpráva)*, FAO, 2021).
67. Bylo vypracováno několik vnitrostátních příruček na podporu podniků při výpočtu emisí do ovzduší, vody a půdy; například v Austrálii (*Emission Estimation Technique Manual for Soft Drink Manufacture, National Pollution Inventory*) a Jihoafrické republice (*A Guide to Reporting and Estimating Emissions for the IPWIS*) se subjektům předkládá několik variant odhadu, z nichž si mohou vybrat podle svých možností: přímé měření (např. odběr vzorků, systém kontinuálního monitorování), hmotnostní bilance, technické výpočty, emisní faktory (stejný vzorec jako výše uvedený vzorec pro emise do ovzduší a vody) atd. Obecný přístup k výpočtu těchto emisí je následující: 1) identifikovat zdroje emisí v daném zařízení (spalování, výroba, odpařování rozpouštědel, skladování, fugitivní emise); 2) provést inventuru dostupných informací; 3) určit v seznamu metod odhadu nejvhodnější metodu pro konkrétní hodnocený proces, dostupné informace a měřicí nástroje, které lze pořídit k získání potřebných údajů; 4) shromáždit údaje potřebné pro každou metodu a 5) vypočítat emise. V příručkách je uvedeno několik vzorců a příkladů pro jednotlivé metody výpočtu emisí.
68. Seznam emisních faktorů pro látky znečišťující ovzduší lze nalézt na specializované internetové stránce Evropské agentury pro životní prostředí. Ačkoli se emisní faktory používají spíše pro znečištění ovzduší, Světová zdravotnická organizace zpřístupnila některé emisní faktory pro konkrétní procesy související s vypouštěním do povrchových vod a ukládáním do půdy. Další emisní faktory pro perzistentní organické znečišťující látky jsou k dispozici na internetové stránce *Toolkit for Identification and Quantification of Releases of Dioxins, Furans and Other Unintentional POPs* (Soubor nástrojů pro identifikaci a kvantifikaci úniků dioxinů, furanů a dalších neúmyslně vzniklých perzistentních organických znečišťujících látek).
69. Je třeba poznamenat, že požadavky podle bodu 32 se vztahují pouze na malé a střední podniky působící v konkrétních odvětvích. Do rozsahu tohoto zveřejnění zpravidla nejsou zahrnuty podniky, které se podílejí na poskytování služeb (např. působí ve sdílených pracovních prostorách nebo ve sdílených zařízeních nebo na dálku). Naproti tomu podniky, které provádějí výrobní činnosti (např. v odvětví chemických látek), mají obecně **dopady** v podobě znečištění, a proto se od nich očekává, že budou podávat zprávy v rámci tohoto zveřejnění. Níže uvedená tabulka (upravená podle *Příručky pro uživatele systému EMAS*) uvádí příklady dopadů specifických pro daná odvětví, včetně kancelářských služeb, u nichž aspekty související se znečištěním nemusí být významné.

Činnost	Environmentální aspekt	Dopad na životní prostředí
Doprava	— spotřebované strojní oleje, spotřeba paliva — emise z vozidel — otěr pneumatik (jemný prach)	— znečištění půdy, vody a ovzduší — skleníkový efekt, hluk
Stavebnictví	— spotřeba primárních surovin (zdrojů) — emise do ovzduší, hluk, vibrace atd. ze stavebních strojů — spotřeba půdy	— dostupnost surovin — hluk, znečištění půdy, vody a ovzduší — zničení půdního pokryvu — úbytek biologické rozmanitosti
Kancelářské služby	— spotřeba materiálů (např. papíru, toneru) — spotřeba elektřiny (vede k nepřímým emisím CO ₂)	— produkce směsného komunálního odpadu — skleníkový efekt
Chemický průmysl	— spotřeba primárních surovin (zdrojů) — odpadní vody — emise těkavých organických sloučenin — emise látek poškozujících ozonovou vrstvu	— dostupnost surovin — znečištění vody — fotochemický ozon — ničení ozonové vrstvy

B5 – Biologická rozmanitost

Pokyny k určení míst v oblastech citlivých z hlediska biologické rozmanitosti nebo v jejich blízkosti

70. Bod 33 stanoví, že podnik zveřejní **místa**, v nichž působí a která se nacházejí v **oblastech citlivých z hlediska biologické rozmanitosti** nebo **v jejich blízkosti**. Oblasti citlivé z hlediska biologické rozmanitosti jsou definovány zvláštními předpisy o ochraně přírody na evropské nebo mezinárodní úrovni. Patří sem oblasti, které jsou součástí sítě chráněných oblastí Natura 2000, místa světového dědictví UNESCO a klíčové oblasti biologické rozmanitosti (KBA), jakož i další chráněné oblasti, které státní orgány označily za oblasti vyžadující zvláštní ochranu (např. chráněné lesní oblasti nebo oblasti ležící v povodí řek).
71. Pro identifikaci chráněných oblastí a **oblastí citlivých z hlediska biologické rozmanitosti** může podnik využít databáze, jako je např. *Světová databáze chráněných území (WDPA)* (celosvětová databáze, která pomáhá identifikovat mořské a suchozemské chráněné oblasti), *Světová databáze klíčových oblastí biologické rozmanitosti (World Database on Key Biodiversity Areas)* a *Červený seznam ohrožených druhů IUCN*. Podnik může také použít nástroje, jako je například Integrovaný nástroj pro posuzování biologické rozmanitosti (IBAT).
72. **Oblastí v blízkosti** v kontextu zveřejňovaných informací B5 – Biologická rozmanitost se rozumí oblast, která se (částečně) překrývá s **oblastí citlivou z hlediska biologické rozmanitosti** nebo s ní sousedí.
73. Následující tabulka ukazuje, jak lze prezentovat informace o **místech v oblastech citlivých z hlediska biologické rozmanitosti** nebo v jejich blízkosti.

Místo	Plocha (v hektarech)	Oblast citlivá z hlediska biologické rozmanitosti	Specifikace (nachází se v oblastech citlivých z hlediska biologické rozmanitosti nebo v jejich blízkosti)
Země – název místa 1			
Země – název místa 2			
Země – název místa 3			
...			

Pokyny ke způsobu výpočtu a podávání zpráv o využívání půdy

74. „**Zakrytou plochou**“ se rozumí plocha, na které byla původní půda překryta (např. silnicí, budovami, parkovištěm) a která se tak stala nepropustnou, což má **dopad** na životní prostředí.
75. Zelenou plochou neboli „**přírodně orientovanou plochou**“ se rozumí plocha, která primárně zachovává nebo obnovuje přírodu. Přírodě blízké / zelené plochy se mohou nacházet v **místě** organizace a mohou zahrnovat střechy, fasády, odvodňovací systémy nebo jiné prvky, jež jsou navrženy, upraveny nebo spravovány tak, aby podporovaly biologickou rozmanitost. Přírodě blízké plochy se mohou nacházet i mimo místo organizace, pokud jsou v jejím vlastnictví nebo správě a slouží především k podpoře biologické rozmanitosti.
76. Následující tabulka ukazuje, jak lze prezentovat informace o způsobu **využívání půdy** (EMAS, 2023).

Typ využívání půdy	Plocha (v hektarech nebo m ²)
Celková zakrytá plocha	
Celková přírodně orientovaná plocha v místě	
Celková přírodně orientovaná plocha mimo místo	
Celkové využívání půdy	

B6 – **Voda**

Pokyny ke způsobu výpočtu a podávání zpráv o odběrech a spotřebě vody

77. **Odběr vody** se vztahuje k množství vody, které podnik odebere v rámci hranic své organizace ze všech zdrojů v průběhu vykazovaného období. V praxi se u většiny podniků jedná o množství vody odebrané z veřejné vodovodní sítě, jak je uvedeno ve vyúčtování za služby. Odběr vody však případně zahrnuje i množství vody odebrané z jiných zdrojů, jako je podzemní voda z vlastních studní, voda odebraná z řek nebo jezer nebo voda přijatá jinými podniky. V konkrétním případě podniků působících v zemědělství by odběr vody zahrnoval i dešťovou vodu, pokud ji podnik přímo shromažďuje a skladuje.
78. Údaje o **odběru vody** lze získat z měření pomocí průtokoměrů nebo účtů za vodu; v praxi se totiž odběr vody u většiny podniků vztahuje k množství vody odebrané z veřejné vodovodní sítě, jak je uvedeno ve vyúčtování za služby. V případech, kdy není možno provést přímá měření nebo jsou tato měření považována za nedostatečná, a proto je třeba je doplnit, lze údaje o odběru vody odhadnout například pomocí výpočtových modelů a průmyslových norem.
79. Například v případě sdílených kanceláří nebo sdílených pracovních prostor by mohlo být možnou metodou výpočtu **odběru vody** zjištění celkového odběru vody v budově z účtu za vodu a výpočet odběru vody na **zaměstnance** podle následující rovnice:

$$\text{denní odběr vody na zaměstnance (l)} = \text{roční odběr vody (l)} / (\text{počet zaměstnanců v celé sdílené budově} \times \text{počet pracovních dnů}).$$

Podnik by pak mohl vynásobit odběr vody na zaměstnance počtem zaměstnanců a počtem dnů, které odpracovali ve vykazovaném roce, a získat tak konečné číslo požadované v datovém bodě.

Jako číselný příklad s použitím tohoto navrhovaného vzorce lze použít roční odběr vody zjištěný podle účtu za vodu ve sdílených pracovních prostorách, který činí 1 296 m³ (což odpovídá 1 296 000 l); v daných sdílených pracovních prostorách pracuje společně 100 zaměstnanců různých společností, kteří dle předpokladu odpracují 240 dnů v roce. Předpoklad průměrného počtu odpracovaných dnů může vycházet například z celostátních statistik. Denní odběr vody na zaměstnance by v tomto případě činil:

$$\text{denní odběr vody na zaměstnance} = 1\,296\,000\text{ l} / (100 \times 240) = 54\text{ l}$$

80. Předpokládáme-li nyní, že **zaměstnanců** podniku podávajícího zprávu je 25 a že využívají sdílené pracovní prostory po 220 dnů v roce, rovnal by se roční **odběr vody** daného podniku ve sdílených pracovních prostorách odběru vody na zaměstnance vynásobenému počtem zaměstnanců podniku a odpracovaných dnů, tedy $54\text{ l} \times 25 \times 220 = 297\,000\text{ l}$ (což odpovídá 297 m³).
81. Tento výpočet by mohl být užitečný v případě, že je možné získat přístup k účtu za vodu ve sdílené budově. Tato jednoduchá metoda výpočtu má určitá omezení, protože nezohledňuje například rozdíly ve využití různých částí budovy (např. sedmipodlažní budova může mít šest podlaží vyhrazených pro kanceláře a jedno podlaží s jídelnou nebo restaurací), avšak podnik by mohl být schopen tato omezení překonat, pokud by měl k dispozici další údaje umožňující další upřesnění základního výpočtu uvedeného výše jako příklad.
82. Alternativním způsobem, jak získat údaje o **odběru vody** v případě sdílených kanceláří, kdy není možné získat účet za vodu, by mohl být výpočet s použitím průtoků v armaturách a údajů o obsazenosti jako primárních vstupů. Možný vzorec by mohl být:

$$\text{celkový odběr vody} = \sum(\text{průtok} \times \text{počet použití za den} \times \text{počet dnů v roce} \times \text{obsazenost})$$

kde:

- průtoky jednotlivými armaturami lze zjistit například z projektové dokumentace nebo štítků armatur, případně odhadnout na základě průměrných veřejně dostupných údajů, pokud nelze získat přesnější informace;
 - počet použití za den lze odhadnout na základě veřejně dostupných průměrů;
 - „počet dnů“ znamená počet provozních dnů podniku podávajícího zprávu za rok;
 - „obsazenost“ představuje počet **zaměstnanců** podniku, kteří danou kancelář využívají; často se počítá jako ekvivalent plného pracovního úvazku (FTE); a
 - znaménko Σ označuje, že výpočty pro každou armaturu by se měly sečíst, aby se získal celkový odběr vody podniku podávajícího zprávu, který působí ve sdílené kanceláři.
83. Dalším možným zdrojem, který by mohl podpořit podávání zpráv o **odběru vody** pro podniky působící ve sdílených kancelářích, je JRC Level(s) indicator 3.1: Use stage water consumption user manual a další související dokumenty a výpočtové listy (viz PG Section Documents | Product Bureau (europa.eu)). Kromě toho by podnik mohl konzultovat referenční dokument EMAS pro odvětví veřejné správy a referenční dokument EMAS pro odvětví stavebnictví, jakož i systémy hodnocení a certifikace, které by mohly ve svých metodikách poskytnout užitečné informace o tom, jak dále zpřesnit výpočet odběru vody v kancelářích a sdílených prostorách.
84. Uvedené příklady pro získání údajů o **odběru vody** v případě sdílených kanceláří lze přenést a použít v podnicích působících v různých odvětvích, a to s úpravami, které mohou být nezbytné pro situaci v daném odvětví a pro daný subjekt. Ohledně malých a středních podniků, metodiky pro jednotlivá odvětví a ukazatelů týkajících se odběru vody, jakož i odvětvových standardů a referenčních hodnot lze konzultovat EMAS Easy pro malé a střední podniky a odvětvové referenční dokumenty EMAS (SRD).
85. **Spotřeba vody** je množství vody odebrané v rámci hranic podniku, které není vypouštěno nebo určeno k vypouštění zpět do vodního prostředí nebo třetí straně. Obvykle se jedná o odpařovanou vodu (např. při tepelně energetických procesech, jako je sušení nebo výroba energie), vodu obsaženou ve výrobcích (např. při výrobě potravin) nebo vodu používanou pro účely zavlažování (např. v zemědělství nebo k zavlažování podnikových prostor).

86. Vypouštěním vody se rozumí například množství vody vypuštěné přímo do vodních útvarů, jako jsou jezera nebo řeky, nebo do veřejné kanalizace nebo předané jiným společnostem za účelem kaskádového využití vody. Lze je považovat za výstup vody z podniku.

87. **Spotřebu vody** lze tedy vypočítat podle tohoto vzorce:

$$\text{spotřeba vody} = \text{vstupy vody} - \text{výstupy vody},$$

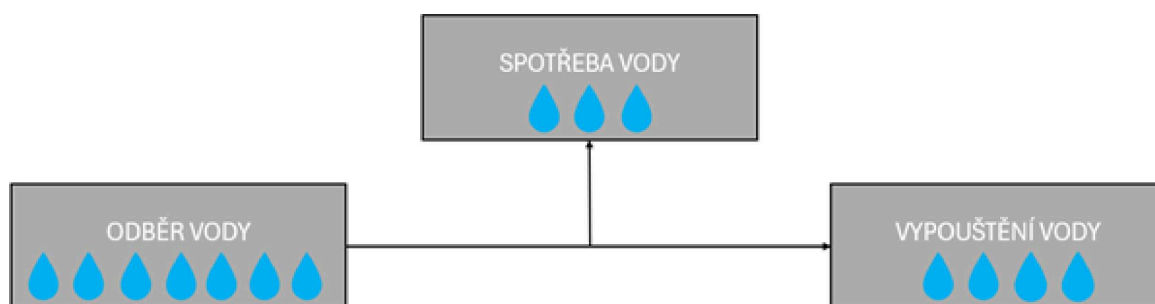
nebo jinými slovy:

$$\text{spotřeba vody} = (\text{odběr vody}) - \text{vypouštění vody}.$$

U podniků, které odebírají vodu výhradně z veřejné vodovodní sítě a vypouštějí ji do kanalizace, se bude spotřeba vody blížit nule, a proto ji lze ze zprávy vynechat.

Obecně se požadavek na zveřejňování informací o spotřebě vody vztahuje na informace, které jsou již požadovány ze zákona, jsou již vykazovány a/nebo jsou vhodné pro dané odvětví.

88. Na obrázku níže je schematicky znázorněn vztah mezi **odběrem**, **spotřebou** a **vypouštěním vody**.

89. Podnik může poskytnout dodatečné vysvětlující informace, aby uvedl své **odběry vody** nebo spotřebu vody do souvislostí. Podnik může například zdůraznit, že je shromažďována dešťová voda, která se používá jako náhrada vody z vodovodu, nebo že je voda předávána jiným stranám pro účely kaskádového využití.

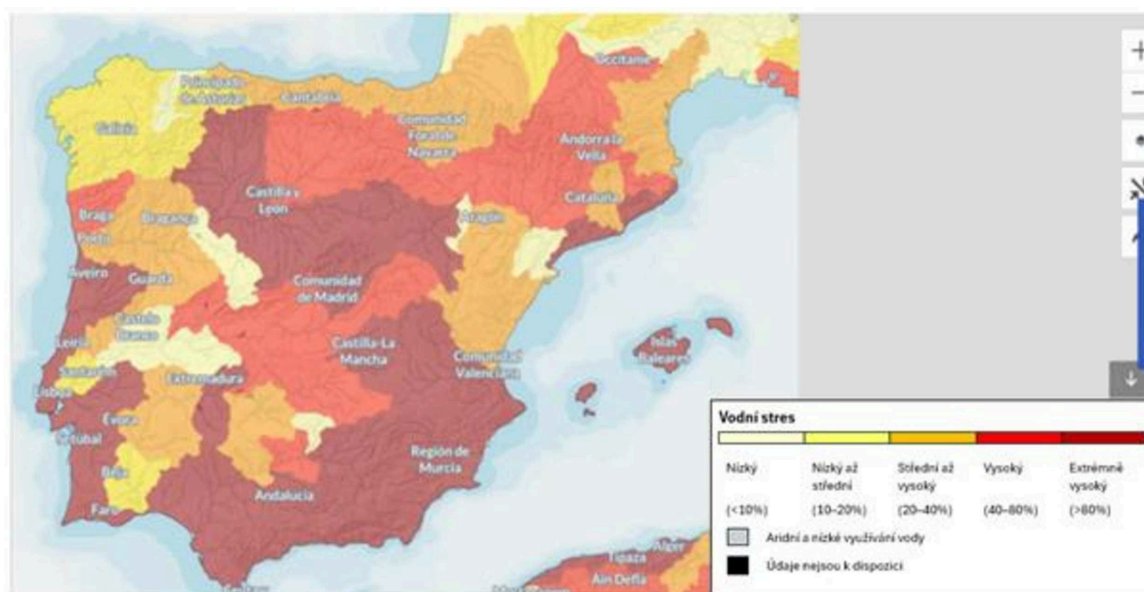
90. Níže je uveden příklad toho, jak mohou podniky uvádět kvantitativní údaje o svých odběrech, vypouštění a spotřebě vody rozdělené podle **místa**.

	Odběr vody např. v m ³	Spotřeba vody např. v m ³ (v příslušných případech)
Všechna místa		
Místa v oblastech s vodním stresem		

*Pokyny pro určení toho, zda podnik **provazuje činnost v oblasti s vysokým vodním stresem***

91. Podnik může konzultovat místní (např. celostátní, regionální) vodohospodářské orgány v místě (místech), kde působí, aby získal informace pro posouzení vodních zdrojů v konkrétním místě (místech), včetně určení oblastí s vysokým vodním stresem. Podnik může také konzultovat veřejně dostupné a bezplatné nástroje, které mapují nedostatek vody na celém světě. Jedním z takových nástrojů je *Atlas vodních rizik „Aqueduct“* institutu WRI, který poskytuje interaktivní mapu ukazatele vodního stresu („základní vodní stres“, jenž měří poměr celkové poptávky po vodě a dostupných obnovitelných zásob povrchové a podzemní vody) na úrovni dílčích povodí. Pomocí tohoto nástroje mohou podniky konzultovat hodnoty základního vodního stresu stanovené pro různá povodí na celém světě. Hodnoty ukazatele základního vodního stresu nad 40 % označují oblast s vysokým vodním stresem.

92. Na následující mapě jsou pro ilustraci znázorněna hlavní povodí Pyrenejského poloostrova a jejich klasifikace vodního stresu podle atlasu „Aqueduct“ institutu WRI.

Obrázek ukazuje několik povodí na Pyrenejském poloostrově a jejich klasifikaci vodního stresu. Většina jižní části poloostrova se nachází v oblasti s velmi vysokým vodním stresem, s výjimkou povodí řeky Guadiana (žlutě). Pokud tedy podnik provozuje činnost v povodí řeky Guadalquivir (např. v oblasti Andalusie, která je zatížena velmi vysokou úrovní vodního stresu), musel by svou **spotřebu vody** pro tuto oblast/povodí rozčlenit. Pokud však provozuje činnost v jižní části povodí řeky Guadiana (kde je nízký vodní stres), pak by nebylo nutné spotřebu vody podniku pro tuto oblast/povodí rozčleňovat.

93. Dalšími možnými nástroji, které mohou podniky využít k určení svého umístění v oblastech s vodním stresem, jsou statická mapa (a související soubor dat) *Water Exploitation Index plus (WEI+) for summer and Urban Morphological Zones (UMZ)* poskytovaná Evropskou agenturou pro životní prostředí (EEA) a interaktivní mapa *Water Exploitation Index Plus (WEI+) for river basin districts (1990-2015)*, které představují ukazatel vodního stresu WEI+ (index spotřeby vody plus), jenž měří celkovou **spotřebu vody** jako procento obnovitelných zdrojů sladké vody na úrovni dílčích povodí. Hodnoty WEI+ rovnající se 40 % nebo vyšší obecně ukazují na situace vysokého vodního stresu. Je třeba zdůraznit, že v atlasu „Aqueduct“ institutu WRI je ukazatel základního vodního stresu založen na poptávce po vodě, zatímco ukazatel vodního stresu WEI+ agentury EEA je založen na spotřebě vody.

B7 – Využívání zdrojů, oběhové hospodářství a nakládání s odpady

Pokyny k zásadám oběhového hospodářství

94. Při zveřejňování informací o svých výrobcích, používání materiálů a nakládání s odpady může podnik poskytnout informace týkající se **zásad oběhového hospodářství**. Zásady oběhového hospodářství jsou uvedeny v následujících bodech. Klíčové zásady oběhového hospodářství jsou uvedeny níže a klíčové zásady, které zohledňuje Evropská komise, jsou vyznačeny kurzívou.

Eliminace odpadu a znečištění – toho lze dosáhnout zlepšením procesů a také koncepčními úpravami na úrovni *použitelnosti, opětovné použitelnosti, opravitelnosti, demontáže a repasování*.

Oběh výrobků a materiálů (v jejich nejvyšší hodnotě) – pro oběh výrobků je klíčová jejich *opětovná použitelnost* a **recyklace**, což se však ještě posílí, pokud je ve fázi návrhu věnována zvláštní pozornost oběhovosti v otázkách, jako je použitelnost, opětovná použitelnost, opravitelnost, repasování a demontáž. Lze také zohlednit faktory, jako je začlenění biomateriálů a jejich *recirkulace v biologickém cyklu*, například používání biologicky rozložitelných krytů na plodiny v zemědělství namísto plastů.

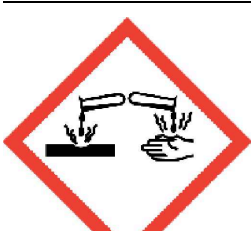
Regenerace přírody – kdykoli je to možné, měly by lidé ve své činnosti usilovat o regeneraci přírody a zlepšení nebo obnovu klíčových ekologických funkcí (tj. odvodnění, poskytování stanovišť, tepelná regulace atd.), k jejichž ztrátě mohlo dojít v důsledku předchozích lidských činností.

Pokyny k celkové produkci odpadu a odpadu určenému k recyklaci nebo opětovnému použití

95. Informace požadované v bodě 38 nemusí vykazovat podniky, které produkují pouze domácí odpad. V takových případech podnik pouze uvede, že produkuje tento druh odpadu.
96. Při podávání zpráv o **nebezpečném odpadu** podle bodu 38 písm. a) plní podnik požadavky na **radioaktivní odpad** podle ukazatele č. 9 v tabulce 1 přílohy 1 nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování (SFDR) ⁽⁴⁾. Tento ukazatel SFDR (poměr mezi tunami radioaktivního a **nebezpečného odpadu**) lze vypočítat pomocí čitatele a jmenovatele, které podnik uvádí při podávání zpráv podle bodu 38 písm. a).
97. Malé a střední podniky musí zveřejňovat informace o nebezpečném a **radioaktivním odpadu**, pokud při jejich činnosti tyto odpady vznikají. Použitelnost závisí na přítomnosti nebezpečných nebo radioaktivních materiálů v podnikových procesech.
98. Podnikům se doporučuje, aby **nebezpečný odpad** klasifikovaly podle *Evropského katalogu odpadů – EWC* (rozhodnutí Komise ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES), který odpady rozděluje do kategorií podle druhu. Každý odpad označený hvězdičkou (*) je v Evropském katalogu odpadů klasifikován jako nebezpečný, obvykle s odkazem na to, že „obsahuje nebezpečné látky“. Například:
- a) zdravotnictví: kontaminované ostré předměty, jako jsou jehly a injekční stříkačky používané ve zdravotnictví („odpad, na jehož sběr a odstraňování jsou kladeny zvláštní požadavky s ohledem na prevenci infekce“, kód EWC 18 01 03*), cytotoxická a cytostatická léčiva (kód EWC 18 01 08*), upotřebená radiofarmaka a některé diagnostické přístroje obsahující radioaktivní materiály;
 - b) výrobní odvětví: použitá maziva a oleje klasifikované jako nebezpečné (kód EWC 13 02 05*);
 - c) odvětví stavebnictví: materiály s obsahem azbestu (kód EWC 17 09 03*), zemina a kamení obsahující nebezpečné látky (kód EWC 17 05 03*) a
 - d) baterie a akumulátory: olovené baterie (16 06 01*), nikl-kadmiové baterie (16 06 02*), baterie obsahující rtuť (16 06 03*).
99. Odpad je nicméně považován za nebezpečný, pokud vykazuje jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze II rámcové směrnice o odpadech (směrnice 2008/98/ES). Pro snazší orientaci jsou tyto vlastnosti uvedeny níže spolu s příslušnými výstražnými symboly, které pomáhají identifikovat nebezpečné vlastnosti, jako je hořlavost, toxicita a žíravost, které mohou vést k tomu, že odpad je klasifikován jako nebezpečný.
100. Také **radioaktivní odpad** má nebo může mít nebezpečné vlastnosti, které jej činí nebezpečným, konkrétně karcinogenním, mutagenním nebo toxickým pro reprodukci. Radioaktivní látky však v EU podléhají samostatným předpisům (směrnice Rady 2011/70/Euratom). Společnosti používající radioaktivní materiály, které mohou vytvářet radioaktivní odpad podléhající předpisům EU, by si toho měly být vědomy. Radioaktivní odpad by měl být identifikován na základě přítomnosti radionuklidů na úrovních přesahujících prahové hodnoty pro schválení ze strany regulačních orgánů.
101. **Radioaktivní odpad** se může nacházet v různých předmětech, jako jsou lékařská, výzkumná a průmyslová zařízení, detektory kouře nebo kaly.

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/1288 ze dne 6. dubna 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088, pokud jde o regulační technické normy, které upřesňují podrobnosti týkající se obsahu a struktury informací ve vztahu k zásadě „významně nepoškozovat“ a které upřesňují obsah, metodologie a strukturu informací ve vztahu k ukazatelům udržitelnosti a nepříznivým dopadům na udržitelnost a obsah a strukturu informací ve vztahu k prosazování environmentálních nebo sociálních vlastností a cílů udržitelných investic v dokumentech před uzavřením smlouvy, na webových stránkách a v pravidelných zprávách (C/2022/1931) (Úř. věst. L 196, 25.7.2022, s. 1).

102. Níže jsou uvedeny výstražné symboly pro jednotlivé třídy nebezpečnosti.

Výstražný symbol nebezpečnosti	Standardní věta výstražného symbolu, symbol a třída	Co to znamená?
	„Plyn pod tlakem“ Symbol: plynová láhev Fyzikální nebezpečnost	— Obsahuje plyn pod tlakem; při zahřívání může vybuchnout. — Obsahuje zchlazený plyn; může způsobit omrzliny nebo poškození chladem.
	„Výbušné“ Symbol: vybuchující bomba Fyzikální nebezpečnost	— Nestabilní výbušnina — Výbušnina; nebezpečí masivního výbuchu — Výbušnina; vážné nebezpečí zasažení částicemi — Výbušnina; nebezpečí požáru, tlakové vlny nebo zasažení částicemi — Při požáru může způsobit masivní výbuch.
	„Oxidující“ Symbol: plamen nad kruhem Fyzikální nebezpečnost	— Může způsobit nebo zesílit požár; oxidant. — Může způsobit požár nebo výbuch; silný oxidant.
	„Hořlavé“ Symbol: plamen Fyzikální nebezpečnost	— Extrémně hořlavý plyn — Hořlavý plyn — Extrémně hořlavý aerosol — Hořlavý aerosol — Vysoce hořlavá kapalina a páry — Hořlavá kapalina a páry — Hořlavá tuhá látka
	„Žíravé“ Symbol: žíravost Fyzikální nebezpečnost / nebezpečnost pro zdraví	— Může být korozivní pro kovy. — Způsobuje těžké poleptání kůže a poškození očí.
	„Nebezpečné pro zdraví / nebezpečné pro ozonovou vrstvu“ Symbol: vykřičník Nebezpečnost pro zdraví	— Může způsobit podráždění dýchacích cest. — Může způsobit ospalost nebo závrať. — Může vyvolat alergickou kožní reakci. — Způsobuje vážné podráždění očí. — Dráždí kůži. — Zdraví škodlivý při požití — Zdraví škodlivý při styku s kůží — Zdraví škodlivý při vdechování — Poškozuje veřejné zdraví a životní prostředí tím, že ničí ozon ve svrchních vrstvách atmosféry.

Výstražný symbol nebezpečnosti	Standardní věta výstražného symbolu, symbol a třída	Co to znamená?
	„Akutní toxicita“ Symbol: lebka se zkříženými hnáty Nebezpečnost pro zdraví	— Při požití může způsobit smrt. — Při styku s kůží může způsobit smrt. — Při vdechování může způsobit smrt. — Toxický: při požití — Toxický při styku s kůží — Toxický při vdechování
	„Vážná nebezpečnost pro zdraví“ Symbol: nebezpečnost pro zdraví Nebezpečnost pro zdraví	— Při požití a vniknutí do dýchacích cest může způsobit smrt. — Způsobuje poškození orgánů. — Může způsobit poškození orgánů. — Může poškodit reprodukční schopnost nebo plod v těle matky. — Podezření na poškození reprodukční schopnosti nebo plodu v těle matky — Může vyvolat rakovinu. — Podezření na vyvolání rakoviny — Může vyvolat genetické poškození. — Podezření na genetické poškození — Při vdechování může vyvolat příznaky alergie nebo astmatu nebo dýchací potíže.
	„Nebezpečné pro životní prostředí“ Symbol: životní prostředí Nebezpečnost pro životní prostředí	— Vysoce toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky — Toxický pro vodní organismy, s dlouhodobými účinky

Výstražné symboly označující nebezpečné vlastnosti, příloha V nařízení (ES) č. 1272/2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí (CLP).

103. Při předkládání informací o produkci odpadů nebo odpadech, které nejsou určeny k odstranění, by měl podnik tyto informace uvádět pokud možno v jednotkách hmotnosti (např. v kg nebo tunách). Pokud by však podnik považoval jednotky hmotnosti za nevhodné, může místo toho zveřejnit výše uvedené ukazatele v objemech (např. v m³).
104. Při zveřejňování informací o celkovém ročním množství odpadu určeného k **recyklaci** nebo opětovnému použití by měl podnik brát v úvahu spíše odpad, který je vytríděn a předán provozovatelům recyklace nebo opětovného použití (např. množství odpadu vloženého do recyklačního kontejneru nebo odpadu roztríděného do určitých kategorií materiálů a předaného do zařízení na zpracování odpadu), než odpad, který je skutečně recyklován nebo opětovně použit.
105. Při zveřejňování informací o odpadu může podnik použít následující tabulky.

	Vyprodukovaný odpad (např. v tunách)		
	Produkce odpadu celkem, z toho:		
		Odpad určený k recyklaci nebo opětovnému použití	Odpad určený k odstranění
Jiný než nebezpečný odpad			
Druh odpadu 1			
Druh odpadu 2			
...			

	Vyprodukovaný odpad (např. v tunách)		
	Produkce odpadu celkem, z toho:		
		Odpad určený k recyklaci nebo opětovnému použití	Odpad určený k odstranění
Nebezpečný odpad			
Druh odpadu 1			
...			

106. Mezi **nebezpečné odpady**, které mohou produkovat malé podniky, patří například baterie, použité oleje, pesticidy, zařízení obsahující rtuť a zářivky.
107. Podnik může uvést další členění, v němž specifikuje další druhy odpadů, které nejsou nebezpečné, a **nebezpečných odpadů**. Přitom může vzít v úvahu seznam popisů odpadů, který je k dispozici v Evropském katalogu odpadů.

Pokyny k ročnímu hmotnostnímu toku příslušných použitých materiálů

108. Roční hmotnostní tok je ukazatel, který je v souladu s požadavky EMAS na efektivitu spotřeby materiálů a který ilustruje závislost činnosti podniku na konkrétních materiálech (např. dřevo a ocel ve stavebnictví). Podnik je zde povinen poskytnout informace o materiálech, které používá, a to jak o materiálech získaných od dodavatelů, tak o materiálech získaných z interních zdrojů na základě výroby. Aby podnik mohl vypočítat roční hmotnostní tok příslušných materiálů, které použil, bude muset nejprve určit konkrétní klíčové materiály, na nichž je jeho činnost závislá a u nichž je třeba vyhodnotit materiálovou účinnost (např. materiálová účinnost dřeva). Pokud podnik používá různé druhy materiálů, bude muset uvést zvlášť roční hmotnostní tok (tj. celkovou hmotnost každého příslušného použitého materiálu, např. v tunách nakoupeného dřeva) pro každý klíčový materiál vhodným způsobem, například rozdělením podle způsobu použití (*Příručka pro uživatele systému EMAS*). Hmotnostní tok příslušných použitých materiálů vznikne součtem hmotnosti všech použitých materiálů, včetně surovin, pomocných materiálů, vstupních materiálů, polotovarů nebo jiných materiálů (s výjimkou zdrojů energie a vody). Tento ukazatel se přednostně vyjadřuje v jednotkách hmotnosti (např. v kilogramech nebo tunách), objemu (např. v m³) nebo jiných metrických jednotkách běžně používaných v daném odvětví.

Pokyny k identifikaci procesů ve zpracovatelském průmyslu a stavebnictví a/nebo balicích procesů

109. Při identifikaci procesů ve zpracovatelském průmyslu a stavebnictví a/nebo balicích procesů může podnik odkázat na činnosti, na něž se vztahuje sekce C – Zpracovatelský průmysl, sekce F – Stavebnictví a třída O82.92 „Balicí činnosti“ přílohy I nařízení (EU) 2023/137.

1.3. Pokyny k základnímu modulu – sociální ukazatele

B8 – Pracovní síla – obecné charakteristiky

110. Ekvivalent plného pracovního úvazku (FTE) je počet pracovních míst na plný úvazek v podniku. Lze jej vypočítat vydělením naplánovaných hodin zaměstnance (celkový počet skutečně odpracovaných hodin za týden) počtem hodin podle zaměstnavatele za pracovní týden na plný úvazek (celkový počet hodin odpracovaných zaměstnanci na plný úvazek). Například zaměstnanec, který každý týden odpracuje 25 hodin pro společnost s týdenní pracovní dobou zaměstnanců na plný úvazek 40 hodin, představuje 0,625 plného pracovního úvazku (tj. 25/40 hodin).
111. Počet zaměstnanců vyjádřený jako počet osob je celkový počet osob zaměstnaných v podniku vykázaný buď na konci vykazovaného období, nebo jako průměr za celé vykazované období.

Pokyny k uvádění informací o typech smluv zaměstnanců

112. Následující tabulka ukazuje, jak mohou být informace o **zaměstnancích** uváděny podle typu pracovní smlouvy.

Typ smlouvy	Počet zaměstnanců (jako počet osob nebo v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku)
Smlouva na dobu určitou	
Smlouva na dobu neurčitou	
Celkový počet zaměstnanců	

113. Následující tabulka ukazuje, jak mohou být informace o **zaměstnancích** uváděny podle pohlaví.

Pohlaví	Počet zaměstnanců (jako počet osob nebo v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku)
Muži	
Ženy	
Ostatní	
Neuvedeno	
Celkový počet zaměstnanců	

114. V některých členských státech Evropské unie je možné, aby se lidé legálně zaregistrovali jako osoby třetího, často neutrálního pohlaví, které ve výše uvedené tabulce spadá do kategorie „Ostatní“. Pokud podnik zveřejňuje údaje o **zaměstnancích** v situaci, kdy taková registrace není možná, může to vysvětlit a uvést, že kategorie „Ostatní“ se nepoužije. Kategorie „Neuvedeno“ se vztahuje na zaměstnance, kteří neuvedli svou genderovou identitu.

115. Následující tabulka ukazuje, jak mohou být informace o **zaměstnancích** uváděny podle zemí.

Země (pracovní smlouvy)	Počet zaměstnanců (jako počet osob nebo v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku)
Země A	
Země B	
Země C	
Země D	
Celkový počet zaměstnanců	

116. Definice a typy pracovních smluv se mohou v jednotlivých zemích lišit. Pokud má podnik **zaměstnance**, kteří pracují ve více než jedné zemi, použije pro výpočet údajů za jednotlivé země zákonné definice uvedené ve vnitrostátních právních předpisech zemí, v nichž se zaměstnanci nacházejí. Tyto údaje na úrovni jednotlivých zemí se poté sečtou a vypočtou se celkové počty, přičemž se neberou v úvahu rozdíly v právních definicích jednotlivých zemí.

117. Fluktuace **zaměstnanců** se týká zaměstnanců, kteří z podniku odejdou dobrovolně nebo z důvodu propuštění, odchodu do důchodu nebo úmrtí během pracovního poměru.

118. Pro výpočet míry **fluktuace** je třeba použít níže uvedený vzorec.

$$\frac{\text{počet zaměstnanců, kteří odešli během vykazovaného roku}}{\text{průměrný počet zaměstnanců během vykazovaného roku}} \times 100$$

B9 – Pracovní síla – zdraví a bezpečnost

Pokyny k míře pracovních úrazů, o nichž je třeba vést záznamy

119. Na základě předpokladu, že jeden pracovník na plný úvazek odpracuje 2 000 hodin ročně, udává tato míra počet pracovních úrazů na 100 pracovníků na plný úvazek v ročním časovém horizontu. Pokud podnik nemůže počet odpracovaných hodin přímo vypočítat, může jej odhadnout na základě běžné nebo standardní pracovní doby.
120. Pro výpočet míry **pracovních úrazů zaměstnanců, o nichž je třeba vést záznamy**, je třeba použít níže uvedený vzorec.

$$\frac{\text{počet pracovních úrazů během vykazovaného roku}}{\text{celkový počet hodin odpracovaných všemi zaměstnanci za rok}} \times 200\,000$$

Příklad

121. Společnost A ve vykazovaném roce nahlásila tři pracovní úrazy. Společnost A má 40 **zaměstnanců**, kteří v ní za rok odpracují celkem 80 000 hodin (40 x 2 000).

Míra **pracovních úrazů, o nichž je třeba vést záznamy**, je $3/80\,000 \times 200\,000 = 7,5$.

Pokyny k počtu úmrtí v důsledku pracovních úrazů a nemocí souvisejících s prací

122. Pracovní úrazy a nemoci související s prací vznikají v důsledku vystavení pracovníků nebezpečím při práci.
123. V případě práce na dálku se má za to, že úrazy a nemoci souvisejí s prací, pokud daný úraz nebo nemoc přímo souvisí s výkonem práce, a nikoli s obecným domácím prostředím.
124. Má se za to, že úrazy a nemoci, k nimž dojde při pracovní cestě, souvisejí s prací, pokud daný **zaměstnanec** v době úrazu nebo nemoci vykonával pracovní činnost v zájmu zaměstnavatele. Úrazy, k nimž došlo na cestách mimo odpovědnost podniku (tj. při pravidelném dojíždění do práce a z práce), podléhají platným vnitrostátním právním předpisům, které upravují jejich kategorizaci ohledně toho, zda jsou považovány za pracovní úrazy, či nikoli.
125. Duševní onemocnění se považuje za související s prací, jestliže je zaměstnanec oznámil dobrovolně a pokud byl vydán a oznámen posudek licencovaného zdravotnického pracovníka, který uvádí, že dané onemocnění skutečně souvisí s prací. Zdravotní problémy způsobené kouřením, zneužíváním drog a alkoholu, nedostatkem pohybu, nezdravou stravou a psychosociálními faktory nesouvisejícími s prací se nepovažují za problémy související s prací.
126. Podnik může vykazovat zvlášť úmrtí, k nimž došlo v důsledku pracovních úrazů, a úmrtí, k nimž došlo v důsledku nemocí souvisejících s prací.

B10 – Pracovní síla – odměňování, kolektivní vyjednávání a odborná příprava

Pokyny k odměňování: minimální mzda

127. „Minimální **mzdou**“ se rozumí minimální odměna za práci za hodinu nebo jinou časovou jednotku. V závislosti na zemi může být minimální mzda stanovena přímo zákonem nebo **kolektivní** smlouvou. Podnik odkazuje na platnou minimální mzdu v zemi, o které podává zprávu.
128. Minimální **mzda** slouží jako základ pro výpočet nástupní mzdy pro nejnižší **mzdovou** kategorii, s výjimkou stážistů a učňů. Do nástupní mzdy se proto započítává odměna ve výši minimální mzdy a veškeré další fixní platby, které jsou **zaměstnancům** v této kategorii zaručeny.

Pokyny k odměňování: procentní rozdíl v odměňování žen a mužů

129. Ukazatel procentního rozdílu v odměňování **žen a mužů** odpovídá zásadě rovnosti žen a mužů, která stanoví stejnou **odměnu** za stejnou práci. Rozdíl v odměňování je definován jako rozdíl průměrných úrovní odměňování žen a mužů vyjádřený jako procento průměrné úrovně odměňování mužů.
130. Pro výpočet tohoto ukazatele se do výpočtu zahrnou všichni **zaměstnanci**. Kromě toho by se měly provádět dva oddělené výpočty průměrné **odměny** pro ženy a muže. Viz vzorec níže:

$$\frac{(\text{průměrná hrubá hodinová odměna mužů} - \text{průměrná hrubá hodinová odměna žen})}{\text{průměrná hrubá hodinová odměna mužů}} \times 100$$

131. V závislosti na zásadách odměňování podniku se hrubá **odměna** vztahuje na všechny tyto prvky:
- a) základní plat, což je součet zaručené, krátkodobé a neproměnné peněžní odměny;
 - b) peněžní odměny, které tvoří součet základního platu a příspěvků v hotovosti, bonusů, provizí, podílů na zisku v hotovosti a dalších forem proměnlivých peněžních plateb, a
 - c) věcné výhody ⁽⁵⁾.
132. Hrubá **odměna** je součtem všech výše uvedených použitelných prvků.
133. Průměrná hrubá hodinová **odměna** je týdenní/roční hrubá odměna vydělená průměrným počtem odpracovaných hodin za týden/rok.

Příklad

134. Společnost A má celkem X **zaměstnanců** (mužů) a Y **zaměstnankyň**. Hrubá hodinová **odměna** zaměstnanců (mužů) činí 15 EUR a hrubá hodinová odměna zaměstnankyň 13 EUR.
135. Průměrná úroveň hrubé hodinové **odměny zaměstnanců** (mužů) je součtem všech jejich hrubých hodinových mezd vyděleným celkovým počtem zaměstnanců (mužů). Průměrná úroveň hrubé hodinové odměny zaměstnankyň je součtem všech jejich hrubých hodinových mezd vyděleným celkovým počtem zaměstnankyň.
136. Vzorec používaný pro výpočet procentního rozdílu v **odměňování žen a mužů** je následující:

$$\frac{15 - 13}{15} \times 100 = 13,3\%$$

Pokyny k míře pokrytí kolektivními smlouvami

137. **Zaměstnanci**, na něž se vztahují **kolektivní smlouvy**, jsou osoby, u nichž je podnik povinen tuto smlouvu uplatňovat. Pokud se na zaměstnance vztahuje více kolektivních smluv, je třeba je započítat pouze jednou. Pokud se kolektivní smlouva nevztahuje na žádného zaměstnance, je procentní podíl nula.
138. Procento **zaměstnanců**, na něž se vztahují **kolektivní smlouvy**, se vypočítá podle následujícího vzorce:

$$\frac{\text{počet zaměstnanců, na něž se vztahují kolektivní smlouvy}}{\text{počet zaměstnanců}} \times 100$$

⁽⁵⁾ Příkladem mohou být automobily, soukromé zdravotní pojištění, životní pojištění a wellness programy.

139. Informace vyžadované tímto požadavkem na zveřejnění lze vykázat jako míru pokrytí, pokud se pokrytí **kolektivními smlouvami** pohybuje v rozmezí 0–19 %, 20–39 %, 40–59 %, 60–79 % nebo 80–100 %.
140. Účelem tohoto požadavku není zjistit procentní podíl **zaměstnanců** zastoupených radou zaměstnanců nebo členů odborových organizací, jelikož ten se může lišit. Procento zaměstnanců, na něž se vztahují **kolektivní smlouvy**, může být vyšší než procento zaměstnanců, kteří jsou členy odborů, pokud se kolektivní smlouvy vztahují jak na členy odborů, tak na zaměstnance, kteří nejsou členy odborů.

1.4. Pokyny k základnímu modulu – ukazatele chování podniků

B11 – Odsouzení a pokuty za korupci a úplatkářství

141. Na **korupci** a **úplatkářství** se vztahují otázky udržitelnosti týkající se **chování podniků**.
142. Podle bodu 43 podnik podává zprávy o celkovém počtu odsouzení a celkové výši pokut za porušení zákonů proti **korupci** a **úplatkářství**.

Pokyny k odsouzením

143. Odsouzením za porušení zákonů proti **korupci** a **úplatkářství** se rozumí jakýkoli rozsudek trestního soudu proti fyzické osobě nebo podniku za trestný čin související s korupcí a úplatkářstvím, například pokud jsou tato soudní rozhodnutí zapsána v trestním rejstříku členského státu Evropské unie, v němž byl rozsudek vydán.

Pokyny k pokutám

144. Pokutami udělenými za porušení zákonů proti **korupci** a **úplatkářství** se rozumí povinné peněžité sankce vyplývající z porušení zákonů proti korupci a úplatkářství, jež byly uloženy soudem, komisí nebo jiným státním orgánem a platí se do státní pokladny.

Komplexní modul: pokyny

145. Pokyny obsažené v níže uvedených oddílech mají usnadnit uplatňování požadavků na zveřejňování informací o udržitelnosti obsažených v bodech 44 až 65 přílohy I doporučení Komise o dobrovolném standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky.
146. Níže uvedené pokyny jsou zamýšleny jako součást ekosystému, který by mohl zahrnovat také vypracování dalších podpůrných pokynů skupinou EFRAG, další digitální nástroje a podporu provádění (vzdělávací aktivity, zapojení zúčastněných stran atd.) s cílem usnadnit pochopení některých technických prvků uvedených v pokynech.
147. Tyto pokyny mají podpořit přípravu ukazatelů v rámci komplexního modulu.

1.5. Pokyny ke komplexnímu modulu – obecné informace

C1 – Strategie: obchodní model a udržitelnost – související iniciativy

148. Při popisu hlavních **spotřebitelů** a dodavatelských vztahů podle bodu 47 písm. c) podnik uvede odhadovaný počet dodavatelů a jejich související odvětví a zeměpisné oblasti (tj. země).

C2 – Popis postupů, politik a budoucích iniciativ pro přechod k udržitelnějšímu hospodářství

149. Podniky mohou pro podávání zpráv o datových bodech C2 použít následující šablonu.

	Pokud jste ve zveřejnění informací B2 odpověděli ANO na stávající postupy / politiky / budoucí iniciativy, stručně je popište spolu s následnými opatřeními. (V případě, že se daný postup / politika / budoucí iniciativa vztahuje na dodavatele nebo zákazníky, podnik tuto skutečnost uveďte.)	Pokud jste na cíle ve zveřejnění informací B2 odpověděli ANO, uveďte je.	Podnik může uvést nejvyšší úroveň, na níž jeho zaměstnanci nesou odpovědnost za provádění těchto politik, pokud takovou úroveň stanovil.
Změna klimatu			
Znečištění			
Vodní a mořské zdroje			
Biologická rozmanitost a ekosystémy			
Oběhové hospodářství			
Vlastní pracovní síla			
Pracovníci v hodnotovém řetězci			
Dotčené komunity			
Spotřebitelé a koncoví uživatelé			
Chování podniků			

1.6. Pokyny ke komplexnímu modulu – environmentální ukazatele

Zohlednění při podávání zpráv o emisích skleníkových plynů v rámci zveřejňovaných informací B3 (základní modul)

150. Při určování, zda je vhodné zveřejnit rámec 3 podle bodu 50, může podnik prověřit své celkové emise skleníkových plynů rámce 3 na základě patnácti kategorií rámce 3 stanovených v protokolu o skleníkových plynech (GHG Protocol) pomocí vhodných odhadů a podat zprávu tak, že tyto informace zahrne formou odkazu. To umožňuje identifikaci a zveřejnění významných kategorií rámce 3 na základě velikosti jejich odhadovaných emisí skleníkových plynů a dalších kritérií stanovených v dokumentu GHG Protocol Corporate Value Chain (Scope 3) Accounting and Reporting Standard (verze z roku 2011, s. 61 a 65–68) nebo v normě EN ISO 14064-1:2018 příloze H.3.2, jako jsou finanční výdaje, vliv, související transformační rizika a příležitosti nebo názory zúčastněných stran.
151. Malé a střední podniky působící ve zpracovatelském průmyslu, v zemědělsko-potravinářském odvětví, odvětví výstavby nemovitostí a balících procesů pravděpodobně mají významné kategorie rámce 3 (viz dokument CDP Technical Note: Relevance of Scope 3 Categories by Sector, 2024), které lze považovat za relevantní pro podávání zpráv v odvětví, v němž podnik působí.

C3 – Cíle snižování emisí skleníkových plynů a klimatická transformace

152. Snižování emisí může být pro podnik výzvou i příležitostí, protože často vyžaduje změny ve strategické a provozní realitě podniku. Cíl snižování emisí může vyžadovat revizi strategických a finančních priorit. Dekarbonizace může vyžadovat významné počáteční investice, například do elektrifikace vozového parku, zavádění nových technologií za účelem snížení spotřeby energie nebo vývoje nových produktových řad, které jsou méně závislé na uhlíkové náročných materiálech. Na druhou stranu může zavedení nízkouhlíkových řešení s cílem dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů výrazně snížit náklady na nakupovanou energii a materiály. Podniky, které se vydávají na cestu dekarbonizace, často čelí významným úpravám svých obchodních modelů nebo každodenních činností. Například u podniku poskytujícího logistické a doručovací služby může být nutné přepracovat koncepci řízení vozového parku tak, aby se minimalizovala případná přerušení služeb v důsledku potřeby pravidelného dobíjení vozidel. U podniku vyrábějícího spotřební zboží, který plánuje nahradit určitou součást svého výrobku udržitelnou nízkouhlíkovou alternativou, může nastat potřeba, aby vyčlenil čas a zdroje na inovaci výrobku a na hledání nových dodavatelů. Toto úsilí může na druhou stranu vést ke snížení nákladů, získání přístupu na nové trhy, vytvoření nových pracovních míst a získání dalších finančních prostředků, čímž se snižování emisí skleníkových plynů stává nejen výzvou, ale také strategickou obchodní příležitostí. V této souvislosti jsou **cíle** pro snižování emisí skleníkových plynů důležitým opatřením v reakci na potřebu udržitelné transformace, protože umožňují podnikům řídit změnu systematickým, kontrolovaným a organizovaným způsobem.
153. Cíl snížení emisí skleníkových plynů představuje závazek snížit emise skleníkových plynů podniku v budoucím roce ve srovnání s emisemi skleníkových plynů naměřenými ve zvoleném základním roce. Mezi **opatření**, která mohou vést ke snížení emisí, patří například elektrifikace, elektřina z obnovitelných zdrojů, vývoj udržitelných výrobků atd. Ve zveřejnění informací C3 se požaduje, aby podnik zveřejnil **cíle** snižování emisí skleníkových plynů pro své emise rámce 1 a 2.
154. Pohlcování a emise, jejichž vzniku se zabránilo, se nezapočítávají jako snížení hrubých emisí skleníkových plynů podniku. Důvodem je významný rozdíl mezi postupy účtování u hrubých emisí skleníkových plynů (inventurní účtování) a u pohlcování skleníkových plynů a emisí, jejichž vzniku se zabránilo (projektové nebo intervenční účtování). Hrubé emise skleníkových plynů podniku slouží ke sledování skutečných emisí vypouštěných do životního prostředí a poskytují konzistentní a srovnatelnou výchozí úroveň pro stanovení **cílů** v oblasti skleníkových plynů. Na druhou stranu emise, jejichž vzniku se zabránilo, a pohlcování uhlíku se vztahují ke konkrétním projektovým činnostem podniku, což znamená, že jejich účtování se provádí odděleně od hrubých emisí skleníkových plynů.
155. Aby bylo možné tento postup dodržet, musí podnik rozlišovat mezi svými hrubými emisemi skleníkových plynů a dalšími **dopady**, které v nich nejsou zachyceny, jako je pohlcování skleníkových plynů a emise, jejichž vzniku se zabránilo. Pohlcování se vztahuje na odstraňování skleníkových plynů z atmosféry v důsledku záměrné lidské činnosti. Příklady takových činností mohou zahrnovat růst rostlin (přenos atmosférického CO₂ prostřednictvím fotosyntézy) a zachycování CO₂ přímo ze vzduchu. Tyto činnosti jsou obvykle spojeny s následným ukládáním CO₂. Za emise skleníkových plynů, jejichž vzniku se zabránilo, se zpravidla označují emise, které by jinak vznikly, ale v důsledku činnosti podniku k tomu nedošlo. Mohou zahrnovat zavádění nových výrobků a technologií, které snižují poptávku po jejich uhlíkově náročných ekvivalentech, například izolační řešení v budovách, která zamezují poptávce po energetických službách v těchto budovách. Více informací o pojmech týkajících se pohlcování uhlíku a emisí, jejichž vzniku se zabránilo, lze nalézt v dokumentu *GHG Protocol Land Sector and Removals Guidance*.
156. Základní rok je předchozí rok, s nímž lze porovnat současné emise skleníkových plynů podniku. Obecně platí, že základním rokem by měl být nedávný a reprezentativní rok z hlediska emisí skleníkových plynů podniku, pro který jsou k dispozici ověřitelné údaje.
157. Cílový rok je rok v budoucnosti, ve kterém chce podnik dosáhnout určité absolutní nebo procentní hodnoty snížení emisí skleníkových plynů. Pro krátkodobé cíle by se měl pohybovat v rozmezí od jednoho do tří let od základního roku do dosažení tohoto cíle. Mohou být zahrnuty i dlouhodobější **cíle**, například pro období dvaceti nebo třiceti let (např. 2040 nebo 2050). Podniky se vyzývají, aby uváděly cílové hodnoty alespoň pro krátkodobý cílový rok 2030, a pokud je to možné, i pro dlouhodobý cílový rok 2050. Od roku 2030 se doporučuje aktualizovat základní rok a cílový rok pro cíle snižování emisí skleníkových plynů po každém pětiletém období.

158. Při stanovování cíle by podniky měly zvážit stávající vědecké poznatky o zmírňování emisí skleníkových plynů. Iniciativa pro cíle založené na vědeckých poznatcích (SBTi) doporučuje meziodvětvový cíl snížení emisí skleníkových plynů o 42 % do roku 2030 a o 90 % do roku 2050 (základní rok 2020). Navrhuje rovněž zjednodušený způsob stanovování cílů pro malé a střední podniky ⁽⁶⁾. Existují také specifické postupy podle odvětví, které mohou podniky při stanovování **cílů** v oblasti snižování emisí skleníkových plynů zohlednit.
159. K rychlému snížení přímých i nepřímých emisí může podnik přijmout několik jednoduchých **opatření**. Některá opatření mohou být snadná, ale přesto mohou přinést výrazné snížení emisí a podpořit podnik při dosahování jeho **cílů**. Například elektrifikace vozového parku nahrazením vozidel na fosilní paliva elektrickými vozidly povede ke snížení emisí bezprostředně po nahrazení předchozího vozového parku. To může znamenat výrazné snížení emisí, zejména pro podniky, které jsou závislé na dopravě. Podobně účinné, jednoduché a dosažitelné opatření vedoucí k dekarbonizaci představuje nahrazení dojíždění do práce a služebních cest automobilem nízkouhlíkovými alternativami, jako jsou jízdní kola nebo veřejná doprava. Další oblastí snadno proveditelných změn je revize interního hospodaření s energií a jeho aktualizace zavedením energeticky účinných zařízení a začleněním údržby do běžného provozu. Podnik může snížit svou spotřebu energie pravidelnou údržbou zařízení a strojů a tam, kde je to možné, jejich výměnou za energeticky účinnější alternativy. Mezi taková zařízení mohou patřit například kotle, telekomunikační systémy, tepelná čerpadla, klimatizace atd. Pravidelnou údržbou lze zajistit jejich efektivní provoz a minimalizovat opotřebení a odpad. Ještě většího snížení emisí těchto zařízení může podnik dosáhnout automatizací systémů a používáním časovačů pro stanovení doby používání.
160. Plán klimatické transformace pro zmírňování změny klimatu je soubor současných a budoucích **opatření**, která mají sladit obchodní model, strategii a provozní činnost daného podniku s klíčovým globálním cílem omezit globální oteplování na 1,5 °C. Důležitost existence plánu transformace podloženého cílem snižování emisí skleníkových plynů slučitelným s tímto klíčovým globálním cílem spočívá ve schopnosti pochopit, jakými prostředky bude podnik přecházet na nízkouhlíkové hospodářství, a zároveň sledovat dosažený pokrok. Plán transformace slouží jako mechanismus pro zajištění odpovědnosti a transparentnosti a podněcuje podniky k tomu, aby vytvářely důvěryhodné způsoby zmírňování změny klimatu prostřednictvím svých opatření.
161. Vytvoření důvěryhodného plánu transformace podniku by mělo být podpořeno prvky, jako je a) stanovení jasných povinností a úloh; b) začlenění tohoto plánu do obchodní strategie a finančního plánování podniku; c) začlenění informací o pákách a způsobech dekarbonizace a o kvantifikovatelných ukazatelích, které lze sledovat v předem stanovených časových rámcích; d) umožnění pravidelného přezkumu a aktualizace po případných konzultacích se zúčastněnými stranami a e) zahrnutí veškeré vlastní provozní činnosti a v co největším rozsahu i **hodnotového řetězce**, případně poskytnutí vysvětlení ohledně jakéhokoli omezení.
162. Podniky, které zveřejňují **cíle** podle přílohy IV oddílu B písm. d) nařízení o systému EMAS, mohou použít své cíle snižování emisí skleníkových plynů ke splnění požadavku standardu VSME, pokud takové cíle stanovily. Podnik může toto zveřejnění podpořit také zavedením systému environmentálního řízení EMAS a vazbou na normu EN ISO 14001:2015, jak stanoví příloha II bod A.6.2.1 a bod B.5 nařízení o systému EMAS (environmentální cíle).

Pokyny k identifikaci procesů ve zpracovatelském průmyslu a stavebnictví a/nebo balicích procesů

163. Při identifikaci procesů ve zpracovatelském průmyslu a stavebnictví a/nebo balicích procesů může podnik odkázat na činnosti, na něž se vztahuje sekce C – Zpracovatelský průmysl, sekce F – Stavebnictví a třída O82.92 „Balicí činnosti“ přílohy I nařízení (EU) 2023/137.

C4 – Klimatická rizika

164. **Nebezpečí související s klimatem** jsou příčinou fyzických rizik souvisejících s klimatem, která vznikají v důsledku účinků, jež má změna klimatu na podnik. Lze je rozdělit na akutní nebezpečí, která vznikají v důsledku konkrétních událostí (např. sucha, povodně, extrémní srážky a požáry), a chronická nebezpečí (např. změny teplot, zvyšování hladiny moří a eroze půdy), která vznikají v důsledku dlouhodobějších změn klimatu (nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2139). Fyzická rizika vyplývají z nebezpečí souvisejících s klimatem, vystavení majetku a činností podniku těmto nebezpečím a citlivosti podniku na tato nebezpečí. Příklady nebezpečí souvisejících s klimatem jsou vlny veder, zvýšená četnost extrémních povětrnostních jevů, zvyšování hladiny moří, povodně způsobené protřazením ledovcových jezer a změna srážkových a větrných poměrů. Fyzická rizika související s klimatem lze identifikovat a modelovat pomocí klimatických scénářů, které zohledňují trajektorie vysokých emisí, jako je IPCC SSP5-8.5.

⁽⁶⁾ SBTi také poskytuje malým a středním podnikům zdroje, které jim umožní stanovit cíle založené na vědeckých poznatcích.

165. **Transformační události související s klimatem** mohou být (podle doporučení pracovní skupiny pro zveřejňování finančních informací v souvislosti se změnou klimatu (TCFD), 2017) politické a právní (např. zvýšená povinnost podávání zpráv o emisích), technologické (např. náklady na přechod na technologie s nižšími emisemi), tržní (např. vyšší náklady na suroviny) a reputační (např. zvýšený zájem zúčastněných stran).
166. **Hrubá rizika související s klimatem** se vztahují k hrubým fyzickým rizikům a hrubým rizikům přechodu, která mohou vyplývat z vystavení majetku a obchodních činností podniku nebezpečím souvisejícím s klimatem.

1.7. Pokyny ke komplexnímu modulu – sociální ukazatele

C5 – Další (obecné) charakteristiky pracovní síly

167. Pro výpočet poměru žen a mužů se vydělí počet **zaměstnankyň** počtem zaměstnanců (mužů) na úrovni vedení. Tím se získá podíl žen k mužům v dané společnosti.

$$\text{poměr žen a mužů} = \frac{\text{počet žen na úrovni vedení}}{\text{počet mužů na úrovni vedení}}$$

168. Za úroveň vedení se považuje úroveň o stupeň níže pod představenstvem, pokud podnik nepoužívá zvláštní definici.
169. Například pokud se na úrovni vedení nachází 28 **zaměstnankyň** a 84 zaměstnanců (mužů), činí poměr žen a mužů 1:3, což znamená, že na každou ženu na úrovni vedení připadají tři muži.
170. Relevantními faktory, které by měl podnik zvážit při rozhodování o tom, zda zveřejnit počet osob samostatně výdělečně činných a dočasných pracovníků podle bodu 60, jsou: 1) poměr **zaměstnanců** k osobám samostatně výdělečně činným a dočasným pracovníkům, zejména v případě významné a/nebo rostoucí závislosti podniku na tomto typu pracovníků, nebo 2) skutečnost, že riziko negativních sociálních **dopadů** u osob samostatně výdělečně činných nebo dočasných pracovníků je vyšší než u vlastních zaměstnanců podniku.
171. Následující tabulka ukazuje, jak lze prezentovat informace o osobách samostatně výdělečně činných bez zaměstnanců, kteří pracují výhradně pro daný podnik, a o dočasných pracovnících zajišťovaných podniky, které se zabývají především činnostmi souvisejícími se zaměstnáním.

Typy pracovníků	Počet osob samostatně výdělečně činných a dočasných pracovníků vykonávajících pracovní činnosti
Osoby samostatně výdělečně činné bez zaměstnanců, kteří pracují výhradně pro podnik, celkem	
Dočasní zaměstnanci zajišťovaní podniky, které se zabývají především činnostmi souvisejícími se zaměstnáním, celkem	

172. Podniky mohou v případě dočasných pracovníků zajišťovaných podniky, které se zabývají především „činnostmi souvisejícími se zaměstnáním“, odkázat na kód NACE O78.

C6 – Další informace o vlastní pracovní síle – politiky a postupy v oblasti lidských práv

173. Podniky, které mají zaveden postup náležité péče v oblasti lidských práv, mohou odpovědět kladně (ANO) a mohou objasnit obsah politik a/nebo postupů pomocí rozbalovací nabídky.

C7 – Závažné negativní incidenty v oblasti lidských práv

174. „Potvrzeným **incidentem**“ se rozumí právní žaloba nebo stížnost zaregistrovaná u podniku nebo příslušných orgánů prostřednictvím formálního postupu nebo případ nedodržení předpisů zjištěný podnikem prostřednictvím zavedených postupů. Zavedené postupy pro identifikaci případů nedodržení předpisů mohou zahrnovat audity systémů řízení, formální monitorovací programy nebo **mechanismy pro podávání stížností**.

1.8. Pokyny ke komplexnímu modulu – ukazatele chování podniků

C8 – Příjmy z některých odvětví a vyloučení z referenčních hodnot EU

175. **Fosilní paliva**, jak jsou definována v čl. 2 bodě 62 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999, jsou neobnovitelné zdroje energie na bázi uhlíku, jako jsou tuhá paliva, zemní plyn a ropa.
176. **Výrobou chemických látek** se rozumí činnosti uvedené v příloze I sekci C oddílu 20.2 nařízení (EU) 2023/137, tj. výroba pesticidů a jiných agrochemických přípravků.
177. Jak je stanoveno v čl. 12 odst. 1 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2020/1818, jsou z referenčních hodnot EU navázaných na Pařížskou dohodu vyloučeny tyto společnosti:
- a) společnosti, kterým plyne nejméně 1 % příjmů z průzkumu, těžby, získávání, distribuce nebo rafinace černého a hnědého uhlí;
 - b) společnosti, kterým plyne nejméně 10 % příjmů z průzkumu, těžby, distribuce nebo rafinace ropných paliv;
 - c) společnosti, kterým plyne nejméně 50 % příjmů z průzkumu, těžby, výroby nebo distribuce plyných paliv, a
 - d) společnosti, kterým plyne nejméně 50 % příjmů z výroby elektřiny s intenzitou emisí skleníkových plynů vyšší než 100 g CO₂ e/kWh.

C9 – Poměr genderové diverzity ve správním orgánu

178. **Správním** orgánem se rozumí nejvyšší rozhodovací orgán společnosti. Formát správního orgánu se může lišit v závislosti na jurisdikci, v níž se společnost nachází, a na její klasifikaci právních subjektů.
179. Na základě požadavků nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování se poměr genderové diverzity **správního** orgánu vypočítá jako průměrný poměr počtu žen a mužů v představenstvu.

$$\text{poměr genderové diverzity} = \frac{\text{počet žen v představenstvu}}{\text{počet mužů v představenstvu}}$$

Příklad

180. **Správní** orgán určitého malého nebo středního podniku se skládá ze šesti členů, z nichž jsou tři ženy. Poměr genderové diverzity je jedna – na každou ženu připadá jeden muž.